

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΒ΄

Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2133
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Α΄ Δημοτικό Σχολείο Σχηματαρίου Βοιωτίας, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ιωάννη Ρέντη, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου, το Δημοτικό Σχολείο Καριάς Κάτω Αχαΐας, το Γυμνάσιο Σκάλας Λακωνίας, ο Πρόεδρος του Ο.Α.Σ.Ε. κ. Ζοάν Σοάρες, ο Γενικός Γραμματέας του Ο.Α.Σ.Ε. κ. Πένσαρ Όλιβερ και σπουδαστές πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της Αμερικής, σελ. 2107, 2108, 2114, 2120, 2127, 2130, 2133
3. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ. 2100

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 20 Νοεμβρίου 2008, σελ. 2095

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις», σελ. 2095
2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.
Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, με θέμα: «Ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν την κυριότητα της Λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων, την ανταλλαγή ακινήτων μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου του Αγίου Όρους και συναφείς διατάξεις», σελ. 2109

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

BENIZELOS E., σελ. 2100
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 2100

Β. Επί Του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών :

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ., σελ. 2120, 2132
ΑΗΔΟΝΗΣ Χ., σελ. 2126
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ. 2126
ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ., σελ. 2121
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 2106
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 2117, 2118
BENIZELOS E., σελ. 2100, 2102
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ., σελ. 2107
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ., σελ. 2114
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 2131
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 2108
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α., σελ. 2104
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ. 2099
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ. 2127
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ., σελ. 2102, 2124
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 2118
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 2104
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 2102, 2125, 2126
ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 2101, 2132
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι., σελ. 2111
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ., σελ. 2097
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ. 2115
ΜΠΟΥΡΑΣ Α., σελ. 2119
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α., σελ. 2128
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 2116
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 2124
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α., σελ. 2111
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Ε., σελ. 2129
ΣΑΛΜΑΣ Μ., σελ. 2103
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 2098
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 2095
ΤΖΑΚΡΗ Θ., σελ. 2109
ΦΙΛΙΝΗ Α., σελ. 2130
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 2115

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΒ'

Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 19 Νοεμβρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 20 Νοεμβρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 266/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Σταύρου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την ενίσχυση των επιχειρήσεων των πυρόπληκτων και σεισμόπληκτων περιοχών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 260/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σοφίας Γιαννάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη χρήση του Στρατιωτικού Αεροδρομίου Αγρινίου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 274/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την επίλυση προβλημάτων των κατοίκων του Αγίου Δημητρίου Κοζάνης από τη λειτουργία του ατμοηλεκτρικού σταθμού της Δ.Ε.Η. κ.λπ..

4. Η με αριθμό 264/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με τα ακτοπλοϊκά προβλήματα των νησιωτικών και επαρχιακών Δήμων και Κοινοτήτων της Νομαρχίας Πειραιά κ.λπ..

5. Η με αριθμό 272/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δήμητρας Αράπογλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανανέωση των συμβάσεων εργασίας των οδηγών και συνοδών για το Ειδικό Νηπιαγωγείο – Δημοτικό Σχολείο Κωφών και Βαρήκων Αργυρούπολης κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 261/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ενημέρωση της μαθητιώσας νεολαίας σε θέματα διαχείρισης υδάτινων πόρων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 269/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το δάσος του Παγώντα Νομού Ευβοίας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 275/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την πώληση του εργοστασίου της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων στην Καβάλα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 270/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την έλλειψη προγραμματισμού για τη μεταφορά των μαθητών που φοιτούν σε Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης κ.λπ..

5. Η με αριθμό 271/17-11-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με το παράνομο εμπόριο των αλλοδαπών πλανόδιων μικροπωλητών κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις.»

Θα συνεχίσουμε με τον χθεσινό κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Βρούτσης. Απών. Διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό –θα έλεγε κανείς– σχέδιο νόμου, που αφορά την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας και την αντιμετώπιση της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης. Πρόκειται για μια κρίση που έρχεται τώρα. Και έρχεται τώρα, γιατί χρεοκόπησε ένα μοντέλο και κατέρρευσε μια ιδεολογία, η ιδεολογία της οικονομίας της αγοράς, την οποία, δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, λατρεύετε.

Τη χρεοκοπία, όμως, του μοντέλου διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας τη γνωρίζαμε και εμείς και ο ελληνικός λαός, γιατί κάθε μέρα και περισσότερο βίωνε τα αποτελέσματα των δικών σας πολιτικών, που του έκαναν το βίο αβίωτο, τη ζωή πιο δύσκολη.

Άρα, εδώ πρέπει να σταματήσει κάθε απόπειρα, ότι για όσα

προβλήματα υπάρχουν στην ελληνική οικονομία, για όσα αρνητικά συμβαίνουν, σήμερα φταίει η διεθνής κρίση. Μια διεθνής κρίση που έχουμε υποχρέωση να την αντιμετωπίσουμε. Και έχουμε υποχρέωση, ασφαλών, να μην δημιουργηθεί στη χώρα μας πανικός. Να υπάρξει αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες και να διαμορφωθεί τέτοια κατάσταση, που να μπορούν πράγματι να λειτουργήσουν οι πολίτες με μία προοπτική.

Εμείς για τα πρώτα μέτρα που πάρθηκαν και έχουν σχέση με αυτό το κλίμα και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα που πρέπει να υπάρχει σε επίπεδο χώρας και από πλευράς ψυχολογίας του ελληνικού λαού, που αφορούσαν τις καταθέσεις, στηρίξαμε. Συνηγορήσαμε να υπάρξει αυτή η ρύθμιση.

Πρέπει με κάθε τρόπο, βέβαια, να αποφευχθεί ο πανικός. Δεν συνηγορούμε, όμως –και αυτό είναι το σημαντικό που πρέπει σήμερα να τονίσουμε– για την εν λευκώ ουσιαστικά εκχώρηση στις τράπεζες των 28.000.000.000 ευρώ. Γιατί απ' ό,τι διαφαίνεται τουλάχιστον από τις μέχρι σήμερα πρακτικές των τραπεζών, ο στόχος τους είναι πώς θα διευρύνουν ακόμη περισσότερο τα κέρδη τους και όχι μάλιστα με κανόνες μιας έντιμης συναλλαγής, αλλά κατά βάση με κανόνες αισχροκέρδειας. Και αυτό το βλέπουμε και τώρα που ήρθε η κρίση. Ενώ δηλαδή για παράδειγμα μειώνονται τα ευρωπαϊκά επιτόκια με τα οποία δανείζονται οι τράπεζες, οι τράπεζες αυξάνουν τα δικά τους επιτόκια, είτε στα στεγαστικά δάνεια είτε στις κάρτες είτε στα καταναλωτικά είτε οπουδήποτε αλλού. Και βέβαια, εκτός από αυτό προσπαθούν με κάθε τρόπο να επιβάλουν χαράτσια –γιατί δεν είναι ένα– στους Έλληνες πελάτες, στους πελάτες τους δηλαδή. Για μια συναλλαγή χρεώνουν ένα μεγάλο ποσό, που παλαιότερα δεν μπορούσε να το διανοηθεί κανείς. Άρα, στην πράξη σημαίνει ότι εδώ δεν υπάρχει το θετικό προηγούμενο, δεν υπάρχει το προηγούμενο «καλώς έχει» των τραπεζών, ο πρότερος έντιμος βίος –θα έλεγε κανείς– όπως λένε στα δικαστήρια, πάνω στον οποίο θα μπορούσε να στηριχθεί και να πει «ναι», θα μπορούσα ενδεχομένως να έχω και πιο ελαστικά μέτρα για τη διαχείριση ενός τόσο μεγάλου ποσού».

Αυτό είναι ένα θέμα που δεν έχει απασχολήσει την Κυβέρνηση, γιατί, ασφαλώς, η Κυβέρνηση, όπως μας έχει αποδείξει μέχρι σήμερα με τις πολιτικές της, στόχο και σκοπό έχει να εξυπηρετήσει τις τράπεζες. Το έκανε και όταν έφερνε εδώ σχέδια νόμου που αφορούσαν τα ασφαλιστικά ταμεία. Το έκανε και όταν χάριζε το 1.000.000.000 ευρώ στην «ALPHA BANK». Το έκανε σε πάρα πολλές άλλες περιπτώσεις. Και βέβαια, αυτό δείχνει μια νοοτροπία.

Εμείς, όμως, δεν είμαστε διατεθειμένοι να ανεχθούμε μια τέτοια κατάσταση. Γιατί η κρίση πρέπει όπως γνωρίζουμε –το ξέρετε πάρα πολύ καλά και εσείς, ανεξάρτητα αν δεν θέλετε να το υλοποιήσετε– απαιτεί μια συνολική προσέγγιση. Χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα.

Ο Πρόεδρος μας έχει εξαγγείλει πέντε δέσμες μέτρων με τις οποίες εκτιμούμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα της κρίσης και να φύγουμε από το αδιέξοδο στο οποίο έχουμε περιέλθει και, βέβαια, η πρώτη δέσμη απ' αυτά αφορά το χρηματοπιστωτικό σύστημα, το οποίο πρέπει να στηριχθεί, για να επανέλθει η ρευστότητα στην αγορά.

Και βέβαια, εάν επανέλθει η ρευστότητα στην αγορά, θα προχωρήσει –ας το πούμε– ομαλά η ανάπτυξη, θα δανειοδοτηθούν οι επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη. Όμως, η στήριξη αυτή θα πρέπει να γίνει με ξεκάθαρους κανόνες και η πρώτη στήριξη θα πρέπει να αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών που έχουν ανάγκη και όχι όλων των τραπεζών, είτε έχουν είτε δεν έχουν ανάγκη. Αυτό είναι το ζήτημα που πρέπει να απασχολήσει την Κυβέρνηση και που, δυστυχώς, δεν την απασχολεί καθόλου.

Εφόσον, όμως, υποχρεώνεται να δώσει χρήματα, θα πρέπει να διεκδικήσει και ένα ρόλο ουσιαστικής εποπτείας, ένα ρόλο που να ξέρει πού θα πάνε τα χρήματα, ένα ρόλο που να διασφαλίζει ότι θα πάρουν χρήματα οι επιχειρήσεις που τα έχουν ανάγκη και ένα ρόλο δια του οποίου θα ελέγχει και θα μπορεί να κατευθύνει τα πράγματα σε στρατηγικές επιλογές, που θα είναι προς το συμφέρον της οικονομίας και όχι μόνο προς το συμφέρον των τραπεζών. Αυτό δεν το κάνει το σχέδιό σας και αυτός είναι ένας από τους βασικότερους λόγους, για τους οποί-

ους εμείς το καταψηφίζουμε.

Και βέβαια, η συμμετοχή του δημοσίου στις διοικήσεις των τραπεζών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι, όπως είπα και πριν, διακοσμητική. Θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν της ότι κάθε απόφαση της τράπεζας πρέπει να έχει ως στόχο και σκοπό να υποστηρίξει και να στηρίξει την πραγματική οικονομία. Γιατί εάν δεχθούμε τη λογική σας, που την είδαμε να απλώνεται κυριολεκτικά σε ό,τι αφορούσε τα δομημένα ομόλογα στα ασφαλιστικά ταμεία, τότε αν πάει το δημόσιο με αυτήν τη λογική και στις τράπεζες, βέβαια, δεν πρόκειται να εξυπηρετηθεί ο στόχος που πρέπει να εξυπηρετηθεί και που είναι η στήριξη της πραγματικής οικονομίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι οι προϋποθέσεις και οι κατευθύνσεις που πρέπει να δοθούν, εάν συνέβαινε αυτό, που δεν συμβαίνει βέβαια με το σχέδιό σας, των ανθρώπων που θα έμπαιναν στις διοικήσεις των τραπεζών, με υποχρέωση από πλευράς των διοικήσεων να αποδέχονται τις απόψεις τους, να είναι διατεθειμένοι να λειτουργήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση που θεωρούμε ότι είναι μια κατεύθυνση προς τη σωστή εξέλιξη των πραγμάτων.

Και βέβαια, εμείς θεωρούμε ότι αυτή η χρηματοδότηση θα πρέπει να γίνει μέσα από ένα ειδικό ταμείο αυτοχρηματοδότησης, για να ελέγχει αφ' ενός πού πηγαίνουν τα χρήματα, αλλά και για να υπάρχει μια συνεχής ροή χρημάτων προς τις τράπεζες που τα έχουν ανάγκη, ώστε πραγματικά να μη σταματήσει αυτή η ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και η προώθηση της ανάπτυξης συνολικά.

Όμως, το πρόβλημα δεν σταματάει εδώ και πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Αυτό ως μέτρο ή ως σχέδιο νόμου δεν επαρκεί. Αν πραγματικά θέλουμε να χτυπήσουμε τη διεθνή κρίση ή εν πάση περιπτώσει, να αποτρέψουμε τις αρνητικές επιπτώσεις που αυτή θα δημιουργήσει, έπρεπε ήδη η Κυβέρνηση να το συνδυάσει και με άλλες δέσμες μέτρων. Εμείς εκτιμούμε –και αυτά έχουν ανακοινωθεί επίσημα από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. διά στόματος του Προέδρου μας– ότι πρέπει να υπάρξουν άλλες τέσσερις δέσμες μέτρων, οι οποίες πραγματικά θα βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο και δεν θα αισθανόμαστε τόσο ισχυρά τα προβλήματα που θα δημιουργήσει η κρίση.

Η δεύτερη δέσμη που θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντική αφορά τη στήριξη των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων, κάτι το οποίο εσείς τώρα προσπαθείτε να πείτε ότι το κάνετε, ενώ στην πράξη δεν κάνετε τίποτα και το έχει αποδείξει η πορεία μέχρι σήμερα, είτε αναφερθούμε στο επίδομα θέρμανσης είτε αναφερθούμε στο επίδομα αλληλεγγύης για τη στήριξη των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων κ.ο.κ.

Και βέβαια, μια άλλη δέσμη μέτρων θα πρέπει να αφορά τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και του νέου παραγωγικού στρώματος, που θεωρούμε ότι συνδέεται και με αυτό που είπαμε πριν, σε σχέση και με τη στήριξη της ρευστότητας από πλευράς τραπεζών. Διότι εάν η ανάπτυξη βασιστεί και στην επιχειρηματικότητα, τότε ασφαλώς τα αποτελέσματα θα είναι καλύτερα και, άρα, τα προβλήματα που παρουσιάζονται θα έχουν λιγότερες επιπτώσεις.

Η άλλη δέσμη μέτρων αφορά την ανάπτυξη της απασχόλησης και την αντιμετώπιση της ανεργίας. Εκεί είναι το σημείο που θα πονέσουμε πραγματικά, διότι βλέπουμε πολλές επιχειρήσεις να κλείνουν σε διεθνές επίπεδο και άρα θα κλείσουν και εδώ οι αντιπροσωπείες τους και άρα θα δημιουργηθούν προβλήματα και εμείς θα πρέπει να βρούμε τρόπους να αυξηθεί η απασχόληση –να δοθεί εργασία σε περισσότερους πολίτες– γιατί πραγματικά μόνο μ' αυτόν τον τρόπο θα αντιμετωπιστεί η ανεργία, κάτι που εσείς δεν το λαμβάνετε καθόλου υπ' όψιν σας.

Μάλιστα χθες, παρακολουθούσα τα αποτελέσματα της EUROSTAT σε σχέση με τους δείκτες της οικονομίας και υποτίθεται ότι συμφωνούσατε σε σχέση με την ανάπτυξη, σε σχέση με το έλλειμμα κ.λπ., αλλά δεν συμφωνούσατε, λέει – υποτίθεται – σε σχέση με την ανεργία που έλεγε η EUROSTAT ότι θα είναι στο 9%, ενώ εσείς διατείνεστε ότι είναι 8%, όταν ξέρουμε ότι αυτά τα στοιχεία είναι πλασματικά και βασίζονται εν πολλοίς στην απασχόληση κάποιων ανθρώπων μέσω των προγραμμάτων «STAGE» και όλα αυτά τα οποία γνωρίζετε και εσείς, δάχτυλα αν προς τα έξω θέλετε να τα παρουσιάζετε διαφορετικά για

να πείτε ότι έχετε αποτελέσματα στις πολιτικές σας.

Και βέβαια εκείνο που πρέπει επίσης να είναι σε πρώτη προτεραιότητα είναι η πέμπτη δέσμη μέτρων που αφορά τους δανειολήπτες και τους καταναλωτές.

Φέρατε εδώ ένα σχέδιο νόμου που αφορούσε τις κατασχέσεις και δεν αφορούσε τίποτε άλλο που πρέπει να γίνει σε σχέση με τη δυνατότητα που έχουν οι τράπεζες να αισχροκερδούν, με πρώτο και κύριο την κατάργηση της Απόφασης 16/1980 της Νομισματικής Επιτροπής, με την οποία οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να βάζουν τόκους επί των τόκων, ένα θέμα που δημιούργησε τα πανωτόκια, ένα θέμα βάσει του οποίου όταν αυξάνονται τα επιτόκια –όπως συμβαίνει και τώρα– θα δημιουργήσει ξανά τεράστια προβλήματα. Και εσείς αρκείστε με το να αυξήσετε το όριο στα 20.000 ευρώ και αυτό με ελλειμματικό τρόπο για να μην γίνονται κατασχέσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς θεωρούμε ότι η κυβερνητική πολιτική είναι αποτυχημένη. Η κρίση δυστυχώς έρχεται και οι επιπτώσεις θα είναι φοβερές και γι' αυτό είστε για άλλη μια φορά υπόλογοι απέναντι στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Μητσotάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε ίσως τη μεγαλύτερη χρηματοοικονομική κρίση των τελευταίων εκατό ετών. Είδαμε το τελευταίο εξάμηνο φαινόμενα πρωτοφανή τα οποία δεν θα φανταζόμασταν ποτέ ότι θα βλέπαμε, όπως την κατάρρευση μεγάλων τραπεζικών οργανισμών, καθώς και την είσοδο σε μία περίοδο ύφεσης ταυτόχρονα των οικονομιών των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ευρωζώνης και της Ιαπωνίας.

Αυτή η οικονομική κρίση προκάλεσε μία πρωτοφανή και συντονισμένη παρέμβαση των κυβερνήσεων, αλλά και των κεντρικών τραπεζών σε όλα τα μήκη και πλάτη της υφελούς, με σκοπό να περιοριστεί το μέγεθος του προβλήματος με παρεμβάσεις, όπως η εγγύηση των καταθέσεων, η μερική κρατικοποίηση κάποιων τραπεζών, οι ενέσεις ρευστότητας τις οποίες είδαμε να λαμβάνουν χώρα και όχι απλά στην Αμερική, αλλά και στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να αφιερώσουμε πολύ λίγο χρόνο στην εξήγηση τού γιατί φτάσαμε μέχρι εδώ πέρα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι κάποιοι –αρκετοί μάλιστα– είχαν υπερεκτιμήσει τη δυνατότητα των αγορών να αυτορρυθμιστούν και να εξακολουθούν να παράγουν στο διηνεκές μία ευημερία, η οποία όπως αποδείχτηκε ήταν πλασματική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εμφανές ότι αυτή η λογική ήταν εσφαλμένη. Όμως, δεν πρέπει να φτάσουμε και στο άλλο σημείο, να μιλάμε δηλαδή, για πλήρη κατάρρευση μιας ιδεολογίας ελεύθερων αγορών, όπως άκουσα τον προηγούμενο ομιλητή να λέει, διότι εδώ είναι απολύτως προφανές ότι σε καμμία περίπτωση δεν θα θέλαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επιστρέψουμε σε ένα σύστημα κλειστών και ελεγχόμενων αγορών. Διότι, ειδικά στη χώρα μας, έχουμε βιώσει τι σημαίνει κλειστή οικονομία με στρεβλώσεις, χωρίς ανταγωνισμό, με κατεχυνόμενες χρηματοδοτήσεις πολύ συχνά με κομματικά κριτήρια. Δεν πρέπει, λοιπόν, να επιστρέψουμε εκεί.

Ταυτόχρονα, όμως, θα πρέπει το κράτος να αναλάβει το ρόλο που πραγματικά του αρμόζει, έτσι ώστε να ρυθμίζει τις αγορές με τέτοιο τρόπο, ώστε να αποτρέψει εξάρσεις όπως αυτές που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια.

Ευτυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα ήταν στην πράξη πιο θωρακισμένο από τραπεζικά συστήματα άλλων χωρών και απεδείχθη ότι τελικά ήταν λιγότερο εκτεθειμένο στις θύελλες των διεθνών κεφαλαιαγορών. Και υπάρχει μία πολύ απλή εξήγηση γι' αυτό. Οι ελληνικές τράπεζες κινήθηκαν τα τελευταία χρόνια σε αγορές οι οποίες αναπτύχθηκαν πολύ γρήγορα –και αναφέρομαι στην ελληνική αγορά, αλλά και στις αγορές των Βαλκανίων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αποκομίζουν από αυτές τις αγορές αρκετά

κέρδη, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να αναζητήσουν αυξημένες αποδόσεις, επενδύοντας σε τοξικά ομόλογα ή σε άλλα δομημένα προϊόντα των οποίων η αξία γκρεμίστηκε τους τελευταίους μήνες.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι απολύτως ασφαλές και απολύτως οχυρωμένο. Τους τελευταίους δύο μήνες, διαπιστώσαμε μία πρωτοφανή έλλειψη ρευστότητας και στην ελληνική διατραπεζική αγορά.

Κατά συνέπεια η Κυβέρνηση εναρμονισμένη με τις πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φέρνει σήμερα προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα σχέδιο νόμου στήριξης του τραπεζικού συστήματος. Ένα σχέδιο νόμου το οποίο είναι και ισορροπημένο, αλλά και συντεταγμένο με τις κατευθύνσεις τις οποίες έχει εκπονήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για αντίστοιχα προγράμματα στήριξης, διότι δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι εδώ δεν νομοθετούμε στο κενό, αλλά εναρμονισμένοι με πρακτικές τις οποίες εισαγείται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό το σχέδιο νόμου βασικά κάνει δύο πράγματα. Από τη μία δίνει τη δυνατότητα στις τράπεζες να ενισχύσουν την κεφαλαιακή τους επάρκεια και από την άλλη, δίνει μία σημαντική ένεση ρευστότητας ειδικά στη διατραπεζική αγορά, έτσι ώστε τελικά να μπορέσει το χρήμα να φτάσει εκεί που το έχει μεγαλύτερη ανάγκη σήμερα η ελληνική οικονομία.

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σχετικά με το πρώτο σκέλος του σχεδίου νόμου και αυτό αφορά στην δυνητική επένδυση του ελληνικού κράτους στα κεφάλαια των τραπεζών.

Θα συμφωνήσω με την τοποθέτηση του κ. Στρατάκη, ο οποίος μίλησε πριν από μένα και είπε ότι σε καμμία περίπτωση αυτή η επένδυση, κύριε Υπουργέ, δεν θα πρέπει να έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα. Πρέπει να εξηγήσουμε και στους Έλληνες πολίτες ότι αυτό το σχέδιο απευθύνεται σε εκείνες τις τράπεζες που το έχουν πραγματικά ανάγκη και όχι σε όλες τις τράπεζες. Διότι αυτό το σχέδιο θα χρηματοδοτηθεί, κύριε Υπουργέ, με δανεικά, με πρόσθετο δανεισμό, σε μία συγκυρία που γνωρίζουμε ήδη ότι το δημόσιο χρέος είναι εξαιρετικά επιβαρυνόμενο.

Άρα, το κράτος δεν έχει κανένα απολύτως λόγο να επενδύσει σε όλες τις τράπεζες μόνο και μόνο για να δώσει την εντύπωση ότι διαμορφώνει μία ισότητα στην τραπεζική αγορά. Κεφάλαια θα πρέπει να αναζητήσουν οι τράπεζες που το έχουν πραγματικά ανάγκη. Και αν υπάρχουν τράπεζες οι οποίες πιστεύουν ότι δεν χρειάζονται πρόσθετα κεφάλαια έτσι ώστε να ενισχυθεί η κεφαλαιακή τους επάρκεια, δεν έχουν παρά να κάνουν χρήση μόνο του ενός σκέλους του συγκεκριμένου σχεδίου –αυτού που αφορά στη ρευστότητα– ή και κανενός σκέλους εάν πιστεύουν ότι μπορούν να καλύψουν την ρευστότητά τους μέσα από την διατραπεζική αγορά.

Σε μία εποχή δύσκολη, σε μία εποχή όπου οι Έλληνες πολίτες δοκιμάζονται, δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να δώσουμε την εντύπωση ότι δίνουμε στο τραπεζικό σύστημα περισσότερα από αυτά τα οποία χρειάζεται.

Στηρίζουμε το τραπεζικό σύστημα επειδή μέσα από τη χρηματοδότηση των τραπεζών κινείται όλη η οικονομική δραστηριότητα. Και αυτή, αν θέλετε, είναι και η διαφορά στήριξης ενός συγκεκριμένου κλάδου, όπως οι τράπεζες, από μία ενδεχόμενη άρνηση στήριξης ενός άλλου κλάδου ο οποίος αύριο μπορεί να αντιμετωπίσει αντίστοιχα προβλήματα. Βλέπετε τι γίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες με την αυτοκινητοβιομηχανία. Οι τράπεζες είναι οι πρώτες που πρέπει να στηριχθούν, όχι γιατί συμπαθούμε τους τραπεζίτες ή γιατί μπορεί να έχουμε καλές σχέσεις μαζί τους, αλλά διότι αν δεν έχουμε ένα φερέγγυο τραπεζικό σύστημα το οποίο να μπορεί να δίνει ρευστότητα στην αγορά, είναι βέβαιο ότι θα υποστεί δραματικές συνέπειες η όλη οικονομική δραστηριότητα.

Και αν υπάρχουν, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποψίες ότι στην τραπεζική αγορά αναπτύσσονται πρακτικές τέτοιες ώστε να μην ευνοείται πλήρως ο ανταγωνισμός και να μην υπάρχει ένα επίπεδο επιτοκίων εκεί που πιθανώς θα το περιμέναμε, δεν έχει παρά η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Ανταγωνισμού να παρέμβει εάν κρίνει ότι η αγορά δεν λειτουργεί στο πλαίσιο του ανταγωνισμού που όλοι θα επιθυμούσαμε.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία σύντομη τοποθέτηση όσον αφορά το γενικό οικονομικό πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζουμε.

Επαναλαμβάνω αυτό το οποίο είπα και πριν. Σε καμία περίπτωση αυτή η κρίση δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε μία έξαρση του κρατισμού και του αναποτελεσματικού παρεμβατισμού από πλευράς του κράτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να πούμε ένα μεγάλο «όχι» στις σειρήνες εκείνες οι οποίες αναλάνονται τελευταία σε μία πλειοδοσία λαϊκισμού. Δυστυχώς, έχουμε ένα πάρα πολύ μεγάλο δημόσιο χρέος –σε μεγάλο βαθμό κληρονομιά της προηγούμενης κυβέρνησης– το οποίο δεν μας επιτρέπει, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δανειστούμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να στηρίξουμε την οικονομία, όπως πραγματικά θα το επιθυμούσαμε.

Είναι εξαιρετικά ανησυχητική η διεύρυνση στο spread των επιτοκίων των ελληνικών ομολόγων και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους. Θα πρέπει να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας στον ελληνικό λαό και θα πρέπει να εξηγήσουμε ότι εάν θέλουμε –που όλοι το θέλουμε– να στηρίξουμε τις ασθενέστερες τάξεις, δεν θα πρέπει να προσφύγουμε στο δανεισμό, αλλά στην εξοικονόμηση πόρων από ένα κράτος το οποίο εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά σπάταλο και εξακολουθεί να μην διαχειρίζεται τα κεφάλαια τα οποία έχει στη διάθεσή του με την απαιτούμενη πειθαρχία.

Εκεί πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας και όχι στη λύση του εύκολου δανεισμού, γιατί αν το κάνουμε –και κλείνω κύριε Πρόεδρε– θα υποστούμε δραματικές συνέπειες στη συνέχεια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσοτάκη.

Ο κ. Μανουσός Βολουδάκης. Απών, διαγράφεται.

Η κ. Αντωνίου. Απούσα, διαγράφεται.

Η κ. Σκραφνάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι διάβασα με μεγάλη προσοχή το σχέδιο νόμου που καταθέσατε. Άκουσα με ακόμη μεγαλύτερη προσοχή την κριτική που διατύπωσαν συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Ακούω και τον κόσμο με τον οποίο καθημερινά βρίσκομαι σε επαφή και με τα λίγα οικονομικά που γνωρίζω έχω να πω τούτο: Σε συνθήκες οικονομικής κρίσης δεν υπάρχει πιο κακός σύμβουλος από την καχυποψία και την έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ των παραγόντων της πολιτικής και της οικονομίας και των δύο μαζί με την κοινωνία.

Την ώρα που το σύστημα κλονίζεται συθέμελα και απειλείται με ολική κατάρρευση, ο λαϊκισμός παραμονεύει και ο κίνδυνος γενικευμένης σύγχυσης είναι ορατός. Αντί οι δυνάμεις της πολιτικής και της αγοράς να επιδείξουν αυτοσυγκράτηση, σοβαρότητα και υπευθυνότητα και να αναζητήσουν τρόπους συνεννόησης, η εικόνα που διαμορφώνει ο πολίτης είναι ότι ο ένας βάλει εναντίον του άλλου.

Γι' αυτήν τη νοσηρή αποκαρδιωτική κατάσταση που διαμορφώνεται, βασική ευθύνη έχετε εσείς, κύριε Υπουργέ, και η Κυβέρνησή σας. Αρχικά, διαπραγματευτήκατε μυστικά με τους τραπεζίτες ένα σχέδιο στήριξης των τραπεζών και σπεύσατε να το ανακοινώσετε. Όταν αντιμετωπίσατε την υπεύθυνη κριτική μας, όταν σας είπαμε «ναι, στηρίξτε τις τράπεζες, αλλά με όρους και μη τους δίνετε λευκή επιταγή», αρχίσατε τις αλλαγές και τις τροποποιήσεις.

Και όταν εμείς ασκήσαμε υπεύθυνη κριτική, καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις, αντί να πάρετε μία πρωτοβουλία για μία δημόσια και ειλικρινή διαβούλευση, αρχίσατε να κατηγορείτε τις τράπεζες που δεν δέχτηκαν το σχέδιο. Εμφανίζεται έτσι το εξής οξύμωρο: Ενώ από τη μια πλευρά με το παρόν νομοσχέδιο στηρίζετε χωρίς όρους τις τράπεζες, από την άλλη με επικοινωνιακά τρικ προσπαθείτε να αξιοποιήσετε την υπάρχουσα, δικαιολογημένη δυσάρεσκια των πολιτών για τις τράπεζες, με αποτέλεσμα να στρέφετε ακόμα περισσότερο την κοινωνία εναντίον τους. Αυτό είναι λαϊκισμός, κύριε Υπουργέ.

Βέβαια, δεν έχω ψευδαισθήσεις. Κανείς Έλληνας πολίτης δεν έχει. Οι τράπεζες είναι μεν ένας από τους βασικούς πυλώνες

της οικονομίας, γι' αυτό θα πρέπει να στηριχθούν. Είναι όμως ταυτόχρονα και εμπορικές επιχειρήσεις και δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα. Κοιτούν το συμφέρον τους. Για μας όμως πρόκειται το συμφέρον των πολιτών, πράγματι η πραγματική οικονομία.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο Γιώργος Παπανδρέου ευθύς εξαρχής έχει ξεκαθαρίσει: «Καθαρές σχέσεις». Ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Ευθύνη δική μας, ως κόμμα που έρχεται στην εξουσία, είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις της συναίνεσης, ώστε από κοινού, όλοι μαζί, να αντιμετωπίσουμε την κρίση που απειλεί να βυθίσει τη χώρα. Δεν ενοχοποιούμε τις σχέσεις μας ούτε με τις τράπεζες ούτε με κανέναν άλλο παράγοντα της αγοράς. Γι' αυτό ο κ. Γιώργος Παπανδρέου συναντήθηκε με όλους τους προέδρους των τραπεζών ξεχωριστά, αλλά προχώρησε και σε δημόσια διαβούλευση με όλους τους παραγωγικούς φορείς της οικονομίας, κάτι που θα έπρεπε να έχει κάνει και ο Πρωθυπουργός. Αλλά έχει αφήσει τη «βρώμικη» δουλειά με τις τράπεζες στον Υπουργό κ. Αλογοσκούφη, ώστε αφού τον ανασχηματίσει τις επόμενες μέρες, μετά εκείνος να εμφανιστεί, με το φιλολαϊκό του προφίλ και τότε να αποφασίσει να συνομιλήσει με τους άλλους παραγωγικούς φορείς της αγοράς. Πάλι επικοινωνία αντί της πολιτικής!

Είναι υπεύθυνη στάση αυτή της Κυβέρνησης; Είναι υπεύθυνη στάση του Πρωθυπουργού στο μέσον μιας τόσο σοβαρής κρίσης; Τώρα χρειάζονται οι πρωτοβουλίες σας, τώρα χρειάζονται οι επαφές σας με άλλους παράγοντες της αγοράς. Πού είναι η προσπάθειά σας για τη διαμόρφωση ενός συνολικού σχεδίου στήριξης της ελληνικής οικονομίας, με τη συμμετοχή όλων των παραγόντων; Μόνο οι τράπεζες υπάρχουν; Όλο το ενδιαφέρον σας εξαντλείται στο πως θα διευκολύνετε τις τράπεζες;

Μαθαίνουμε από διαρροές ότι δήθεν κάποιοι Υπουργοί, συνάδελφοί σας, ζητούν να δοθούν τα χρήματα στην πραγματική οικονομία, να υπάρξει αύξηση των δημοσίων επενδύσεων. Μαθαίνουμε από διαρροές ότι το λέει ο συνάδελφός σας, ο κ. Σουφλιάς. Επισήμως δεν ακούμε τίποτα. Μόνο φήμες. Στην καχυποψία, στην έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στους τραπεζίτες προσθέτετε και τη σύγχυση, πάλι για λόγους επικοινωνιακούς. Το ερώτημα είναι απλό: Θα δοθούν ή δεν θα δοθούν χρήματα στη δημόσια επενδύσεις; Τι περιμένετε; Γιατί κωλυσιεργείτε;

Σας λέω κάτι απλό, κύριε Υπουργέ: Στην Κρήτη, στον τόπο μου, υπάρχουν έργα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση που έχουν σταματήσει, γιατί το κράτος δεν πληρώνει το 15% της συμμετοχής του, ώστε να απελευθερωθούν τα κοινοτικά κονδύλια που κάθονται και περιμένουν. Σε έτοιμα project, σε υπαρκτά έργα, δώστε τα χρήματα αυτά για να απελευθερωθούν και τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να πέσει χρήμα στην αγορά. Θέλει πολλή φιλοσοφία αυτό;

Εν πάση περιπτώσει, ως πότε σκοπεύετε να συζητάτε για τον τρόπο που θα ρίξετε χρήματα στην αγορά; Ήδη οι μικρές επιχειρήσεις αισθάνονται πίεση. Ήδη οι πληρωμές μετατίθενται. Οι προμηθευτές απαιτούν περισσότερες εξασφαλίσεις. Υπάρχει αυτοπεριορισμός. Αναστέλλονται επιχειρηματικά σχέδια. Όλο υιοθετούν αμυντική στάση. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στην αγορά. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στην ελληνική οικογένεια. Ξεκινήσατε να το λύσετε μέσω των τραπεζών. Πολύ ωραία. Αντί να τσακώνεστε ή να καμώνεστε ότι τσακώνεστε με όλους και με τον εαυτό σας ακόμα τον ίδιο, κοιτάξτε τις θέσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Είναι πολύ συγκεκριμένες και λογικές. Δεν ανοίγουμε πόλεμο με τις τράπεζες. Διαφάνεια ζητούμε, να ξέρουμε πού θα πάνε τα λεφτά, πώς θα αποδώσουν καλύτερα, πώς θα εξασφαλιστούν τα χρήματα των φορολογουμένων. Δεν λέμε κάτι παράλογο. Και οι τράπεζες ας μας πουν τι πρόβλημα έχουν, αν έχουν. Τι σκοπεύουν να κάνουν με τα λεφτά; Τα θέλουν για την ασφάλειά τους; Θα τα ρίξουν στην πραγματική οικονομία; Σκοπεύουν κι αυτές «να βάλουν το χέρι στην τσέπη»; Τα θέλουν για να καλύψουν «τρύπες», που δημιούργησαν οι θυγατρικές τους στα Βαλκάνια; Θέλουν να ξεφορτωθούν στο δημόσιο ό,τι τοξικό στοιχείο έχουν στο ενεργητικό τους;

Ε, αυτά δεν μπορούμε να τα επιτρέψουμε. Θέλουμε καθαρές σχέσεις, κύριε Υπουργέ. Θέλουμε να καταλάβουν όλοι πως στις κρίσιμες τούτες ώρες απαιτείται υπευθυνότητα απ' όλους. Ο καθένας να αναλάβει τις ευθύνες του και όχι να τις μεταθέτει

στους άλλους. Στο πλαίσιο αυτό δική μας ευθύνη είναι να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και να ζητήσουμε να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν οι επιφυλάξεις μας και να αποτελέσουν στοιχείο προβληματισμού οι προτάσεις μας. Δεν κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Ασκούμε υπεύθυνη κριτική για το καλό του τόπου, για το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Ο κ. Μωραΐτης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Σαλμάς. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Αμοιρίδης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Αργύρης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Βερελής. Απών, διαγράφεται.

Η κ. Διαμαντοπούλου. Απούσα, διαγράφεται.

Η κ. Μερεντίτη. Απούσα, διαγράφεται.

Ο κ. Μανιάτης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Βρεττός. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Καρτάλης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ θετικό ότι γίνεται αυτή η συζήτηση στην Ολομέλεια για το σχέδιο ενίσχυσης της οικονομίας της χώρας, γιατί επιτέλους, συζητάμε για την πολιτική που μπορεί να παράγει λύσεις υπέρ των πολιτών. Οφείλουμε να βρούμε αντιστηρίγματα στον οχετό της παραπολιτικής που αποκαλύπτεται από τη λειτουργία μιας άλλης επιτροπής μέσα στο Κοινοβούλιο.

Ερχόμενος σε αυτό καθ' εαυτό το σχέδιο νόμου και για τη συζήτηση που έχει γίνει πάνω στη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πάνω στις ανάγκες της οικονομίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενα το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών στο χρονικό διάστημα που έχει προκύψει από την κρίση να έχει καταρτίσει –δεν είναι εύκολο αλλά εκεί κρίνεται η ηγεσία, ένα Υπουργείο και μία Κυβέρνηση– ένα πραγματικό σχέδιο αντιμετώπισης της κρίσης, που να έχει μία συγκεκριμένη αποτύπωση της ελληνικής οικονομίας σήμερα. Να έχει αποτύπωση ποιοι κλάδοι της οικονομίας και ποιοι τομείς θίγονται ή μπορεί να θιγούν σε επόμενο διάστημα. Είναι ο κλάδος του μετάλλου; Είναι ο κλάδος του ταξιδιού; Είναι ο τουρισμός; Είναι το λιανεμπόριο; Είναι η κλωστοϋφαντουργία; Είναι συγκεκριμένες δράσεις που αφορούν χημικά προϊόντα; Και στη συνέχεια αφού εντοπίσει τους κλάδους και τους τομείς που θίγονται, να εντοπίσει και τις γεωγραφικές ενότητες της χώρας μας που θα βρεθούν σε πρώτη κρίση και να πάρει τα αναγκαία μέτρα.

Μίλησαν πολλοί συνάδελφοι για την κρίση του τουρισμού που έρχεται. Προφανώς θα υπάρχει κρίση στον τουρισμό. Όπως εάν υπάρχει κρίση στον τουρισμό, κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι θα αποτυπωθεί νωρίτερα στον τουρισμό στις νησιωτικές περιοχές.

Θα περίμενε λοιπόν κάποιος στο σχέδιο το οποίο θα είχατε φτιάξει να έλεγε ότι ειδικά για νησιωτικές περιοχές θα πρέπει να υπάρχει μία βελτίωση των ακτοπλοϊκών εισιτηρίων ως προς το κόστος ή η εισαγωγή του μεταφορικού ισοδύναμου ή ο μεγαλύτερος έλεγχος στις ακτοπλοϊκές εταιρείες σε ό,τι αφορά τις άδειες σκοπιμότητας των άγονων γραμμών κ.ο.κ.. Αυτό όμως δεν το βλέπουμε. Βλέπουμε να λείπει ένα συνολικό σχέδιο αντιμετώπισης της κρίσης. Και ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν διαβάσεις τα σχέδια άλλων χωρών διαπιστώνεις την ένδεια που υπάρχει στην ελληνική πραγματικότητα. Αν διαβάσει κάποιος, και αυτό το σχέδιο Πόλσον στις Η.Π.Α. βλέπει ότι η ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών στις Η.Π.Α. συνοδεύεται ακόμα και με την ενίσχυση των βιομηχανιών που ασχολούνται με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Δηλαδή επί μέρους στόχοι δεν εγκαταλείπονται, δεν μπαίνουν στο περιθώριο, για να είναι τα πρώτα θύματα της οικονομικής ύφεσης που παρατηρείται στον πλανήτη και στις ανεπτυγμένες χώρες. Δεν το είδαμε αυτό στο δικό σας σχέδιο.

Το δικό σας σχέδιο είναι ένα σχέδιο επιδερμικό, γιατί επιδερμική είναι η προσέγγισή σας στο να προστατεύσετε την κοινωνία και την οικονομία σε μία κρίση που θα μπορούσε να είχε προβλεφθεί σε κάποιο βαθμό και σίγουρα θα μπορούσε να έχει οδηγήσει σε ένα ισχυρότατο σχέδιο αντιμετώπισης γεωγραφικής και θεματικής των επιπτώσεων.

Είναι προφανές ότι πρέπει να στηριχθεί η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών. Προφανές είναι επίσης ότι θα πρέπει οι τράπεζες να μπορούν να δανείζονται καλύτερους όρους στη διατραπεζική αγορά. Προφανές είναι επίσης ότι θα πρέπει η ρευστότητα στην αγορά να ενισχυθεί για να μπορέσει να στηριχθεί η κατανάλωση, το λιανεμπόριο, η επιχειρηματικότητα, οι επενδύσεις. Προφανές είναι επίσης ότι θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα ώστε και οι τράπεζες να λειτουργούν με διαφανέστερους όρους. Αυτά ζητούσαμε από ένα νομοσχέδιο. Ζητούσα με μία ειλικρινή τοποθέτηση πάνω στο ζήτημα της λειτουργίας των τραπεζών, γιατί ξέρετε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έχει μεγαλύτερη αξία είναι ότι προκύπτει από αυτήν τη κρίση ένα νέο δικαίωμα. Η ασφάλεια του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι δημόσιο αγαθό και ως δημόσιο αγαθό πρέπει να αντιμετωπίζεται. Πρέπει να προστατεύεται από την πολιτεία με ελεγκτικούς μηχανισμούς, με κανόνες, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παρακωλύεται η αγορά που προφανώς έχει τους δικούς της κανόνες, όμως είναι σαφές ότι δεν μπορεί να αυτορυθμιστεί και χρειάζεται την ειδική μέριμνα της πολιτείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κάποιος ότι το σχέδιο νόμου θα είχε τέσσερις κυρίως στόχους. Να εξυπηρετεί τη διαφάνεια, να έχει τεκμηρίωση, να έχει λογική και ευαισθησία και να έχει διορατικότητα.

Ο πρώτος στόχος, η διαφάνεια. Προβλέπει μία σειρά από αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για ένα ζήτημα που προκύπτει με τα 28.000.000.000 ευρώ. Δεν είναι διαφάνεια αυτή. Θα πρέπει να υπάρχει ένα καθαρό πλαίσιο κανόνων και αρχών που διέπουν το νομοσχέδιο.

Το δεύτερο η διορατικότητα. Δεν υπάρχει κανένα σχέδιο το οποίο να μιλά για την επόμενη μέρα. Η τόνωση της αγοράς δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένα μέτρα που θα βοηθήσουν την ελληνική βιομηχανία, τον πρωτογενή τομέα, τον δευτερογενή, τον τριτογενή, όπως είπα προηγουμένως με γεωγραφική και θεματική εξακτίωση.

Η τεκμηρίωση τώρα. Γιατί κύριε Υπουργέ είναι 28.000.000.000 ευρώ; Με ποια μελέτη προσεγγίσατε αυτόν τον αριθμό; Γιατί όχι 32, γιατί όχι 132; Πώς προέκυψε ο αριθμός των 28.000.000.000 ευρώ και πώς τον προσδιορίσατε με ποιους κανόνες και με ποια κριτήρια;

Και βεβαίως, η λογική και η ευαισθησία. Ευαισθησία θα ήταν ότι θα έπρεπε να τονώσετε μέσα από το σχέδιό σας τις δράσεις που αφορούν στην προστασία του καταναλωτή, στην προστασία του μικρού και μεσαίου επιχειρηματία, την προστασία αυτού, ο οποίος θίγεται περισσότερο μέσα από αυτήν τη κρίση, που είναι η αγροτική επιχείρηση, ομάδα παραγωγών, συνεταιρισμός. Δεν τα βλέπουμε αυτά στο νομοσχέδιο. Προκύπτει μία γενική προστασία, η οποία όμως τελικά έρχεται να προστεθεί στη γενικότερη προστασία, στην οποία εσείς προχωρήσατε ως κυβέρνηση για τις τράπεζες, ώστε να οδηγηθούν σε κερδοφόρα αποτελέσματα, χωρίς να υπάρχει κοινωνικό αντίκρισμα.

Ερχόμαστε στην τελευταία φάση του έργου. Μας ζητάτε να υποστηρίξουμε ένα νομοσχέδιο επειδή στηρίζει την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, δηλαδή το ελληνικό οικονομικό σύστημα. Προφανές είναι ότι θα πρέπει να στηριχθούν οι τράπεζες. Όμως δεν μπορεί να κρίνουμε τα νομοσχέδια με τους τίτλους. Πριν από ένα μήνα, κύριε Υπουργέ, είχατε φέρει ένα άλλο νομοσχέδιο που είχε ως τίτλο «Φορολογική Δικαιοσύνη». Μ' αυτό το σκεπτικό θα έπρεπε να ψηφίσουμε και εκείνο το νομοσχέδιο, γιατί αφού μιλούσε για φορολογική δικαιοσύνη θα έπρεπε να είμαστε συνεπείς και να το προχωρήσουμε. Όμως όταν το διάβαζες, έβλεπες ότι καταργούνταν τα αφορολόγητα όρια για όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες. Άρα είναι τελείως διαφορετικό τι επιδιώκει κάποιος και τελείως διαφορετικό πώς το επιδιώκει.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι σε λάθος μήκος κύματος. Θεωρώ και υποστηρίζω ότι πρέπει να στηριχθεί η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών και η αγορά. Πρέπει να στηριχθεί το σύστημα που τροφοδοτεί με ρευστότητα την αγορά, αλλά πάνω απ' όλα πρέπει να στηριχθεί η κοινωνία, η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και να υπάρχει ένα ουσιαστικό σχέδιο από πλευράς Υπουργείου Οικονομίας και Υπουργείου Ανάπτυξης, που θα χτυπήσει η κρίση, πώς θα κτυπήσει η κρίση και με ποια

μέτρα θα μπορέσει να αντιμετωπιστεί. Και είναι προφανές ότι πρέπει να έχει γεωγραφική εξακτίνωση. Στη Μαγνησία, για παράδειγμα, υπάρχουν συγκεκριμένοι κλάδοι οι οποίοι θα δουν το πρόβλημα πολύ ταχύτερα από άλλους. Θεωρώ ότι θα είναι ο κλάδος μετάλλου και ο κλάδος τσιμέντου. Ήδη υπάρχουν απολύσεις στον κλάδο μετάλλου από συγκεκριμένες βιομηχανίες της περιοχής. Όμως η Κυβέρνηση παραμένει απαθής και μεριμνά για την τακτοποίηση των υποχρεώσεων προς συγκεκριμένα τραπεζικά συστήματα της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ/
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Λυπάμαι που είμαι υποχρεωμένος να διαγράψω. Υπήρχε ένα ενδιαφέρον από πενήντα επτά ομιλητές και σήμερα έχουμε τόσες πολλές απουσίες. Ξέρω ότι συνεδριάζει η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, ξέρω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει τις δικές του συσκέψεις όπως και τα άλλα τα κόμματα, αλλά γνωρίζουν όμως αυτοί που έχουν εγγραφεί ότι πρέπει να είναι εδώ για να μιλήσουν. Αν θεωρούν πρώτιστο καθήκον να είναι εκεί και όχι εδώ, είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ λείπει ο ίδιος ο Υπουργός ο κ. Αλογοσκούφης και μας μιλάτε για τους Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, να μην ανοίξουμε συζήτηση τώρα.

Η κ. Τζάκρη απούσα. Διαγράφεται.

Ο κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

Κύριε Βενιζέλο μπορείτε να έρθετε στο βήμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσω επί του νομοσχεδίου, επί της διαδικασίας θέλω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν λάβω το λόγο ήθελα να σας ενημερώσω για το εξής:

Χθες στη συνέντευξη που είχα κάνει με τον κ. Πρόεδρο της Βουλής, είχαμε πει ότι θα συνεχιστεί η συζήτηση μέχρι τη 1.30' το πρωί μέχρι ένα λογικό αριθμό Βουλευτών και ότι σήμερα το πρωί θα αρχίσει η συζήτηση επί των άρθρων, με εισηγήσεις των εισηγητών και στη συνέχεια θα μιλούσαν όσοι ήταν εγγεγραμμένοι στον κατάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό για να γίνει πρέπει να υπάρχουν ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Αυτή ήταν η προσωπική μου συνεννόηση με τον Πρόεδρο του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εγώ το ξέρω και με τον Πρόεδρο συζητήσα. Επειδή εγώ προήδρευα όμως, όταν φτάσαμε στις 12.50' ήμουν μόνον εγώ σχεδόν στη Βουλή και ένας Βουλευτής. Πώς θα συνεχιζόταν και θα πραγματοποιούσατε αυτήν τη συμφωνία, όταν στην Αίθουσα υπήρχαν μόνο δύο Βουλευτές και είχαν μιλήσει και αυτοί; Πώς θα γίνει κύριε Βενιζέλο αυτό; Το αντιλαμβάνεσθε.

Άρα η συμφωνία με τον Πρόεδρο δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί διότι εάν ψηφίζαμε επί της αρχής με δεκαπέντε ομιλητές και έμεναν άλλοι σαράντα-πενήντα τώρα αυτό δεν είναι κοινοβουλευτική διαδικασία. Ψηφίζουμε επί της αρχής με δεκαπέντε και μετά να μιλήσουν επί των άρθρων τριάντα. Δεν είναι σωστό αυτό. Δεν έχετε ευθύνη εσείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά ήμουν αυτός που πρότεινε στον κ. Πρόεδρο, πάντα με καλοπιστία, συναδελφικότητα και εκτίμηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ξέρω, δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ... να συνεχιστεί κανονικά ο κατάλογος και να διεξαχθεί η ψηφοφορία σήμερα, στο τέλος του καταλόγου. Ο κύριος Πρόεδρος μου είπε ότι προτιμά να γίνει το αντίθετο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πολύ σωστά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να ψηφιζόταν χτες το βράδυ επί της αρχής και να συνεχιστεί σήμερα η συζήτηση επί των άρθρων.

Οι συνάδελφοι λοιπόν, οι οποίοι ξέρουν ότι θα προηγηθούν οι πέντε εισηγητές και εκκρεμεί και η αγόρευση του κυρίου Υπουργού, η οποία δεν έγινε χτες αντιλαμβάνεσθε ότι έχουν

κανονίσει το χρόνο τους, νομίζω είναι λίγο καταχρηστική αυτή η συλλήβδην διαγραφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην χάνουμε χρόνο, κύριε Βενιζέλο.

Όλα αυτά καλά συμφωνήθηκαν, όμως δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν. Με άδεια Αίθουσα τι να προτείνει ο Προεδρεύων να ψηφιστεί επί της αρχής, όταν το 1/3 έχει μιλήσει και όταν απευθυνθώ και να ζητήσω την ψήφιση επί της αρχής, όταν μάλιστα εκπρόσωποι των κομμάτων δεν υπήρχαν; Είναι δυνατόν εγώ, παλαιός κοινοβουλευτικός -και μου κάνετε την τιμή να με έχετε στο Προεδρείο- να ζητήσω να ψηφισθεί επί της αρχής ένα νομοσχέδιο; Δεν θα έπρεπε να το κάνω. Δεν παραβίασα καμμία συμφωνία σας.

Ρεαλιστικά σκέφθηκα, κύριε Βενιζέλο. Από αυτούς που διαγράφησαν να δούμε στην πορεία -και με δική σας συμφωνία- μήπως επανέλθουν στον κατάλογο. Δεν είναι στις προθέσεις μου να δημιουργώ προβλήματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Στο τέλος όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στο τέλος, βεβαίως. Έρχεται πολύ σύντομα το τέλος, μην βιάζεστε. Με την παρουσία που έχουμε σήμερα εδώ θα έρθει γρήγορα το τέλος.

Κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής οικονομική κρίση είναι πρωτίστως μια κρίση εμπιστοσύνης. Η εμπιστοσύνη στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα κατέρρευσε. Η εμπιστοσύνη στις αγορές κατέρρευσε. Όλοι οι πολίτες, όλα τα τραπεζικά συστήματα, όλες οι αγορές, στρέφονται ξανά στο κράτος, στους διακρατικούς και διεθνείς θεσμούς και αναζητούν τη λύση του παγκόσμιου οικονομικού προβλήματος, που είναι τελικά πρόβλημα του κάθε νοικοκυριού και του κάθε πολίτη και στη χώρα αυτή. Στην πολιτική αναζητούν κάποιες εκδηλώσεις, κάποια δείγματα πολιτικής εμπιστοσύνης, πολιτικής στιβαρότητας.

Υπό συνθήκες κρίσης η κάθε οικονομία, αλλά και ο κάθε πολίτης, η κάθε οικογένεια, ζητά κάποιον που να του εμπνέει ασφάλεια, κάποιον που να του δίνει προοπτική, κάποιον που να τον εμπιστεύεται ως διαχειριστή της κρίσης. Γι' αυτό λοιπόν η διεθνής οικονομική κρίση έχει αναδείξει ξανά το ρόλο του κράτους, αλλά και την ευθύνη της πολιτικής. Και γι' αυτό τελικά, η διεθνής οικονομική κρίση είναι σε κάθε χώρα μια πολιτική κρίση. Είναι μια πολιτική δοκιμασία. Εδώ φαίνεται η ικανότητα των κυβερνήσεων, η ικανότητα των κομμάτων, η ικανότητα των πολιτικών προσώπων, θα έλεγα, να διατυπώσουν λόγο υπεύθυνο, υπερβατικό, αλλά και λόγο εφαρμόσιμο. Να προτείνουν και να εφαρμόσουν μέτρα, τα οποία μπορούν να αποδώσουν αποτελέσματα. Να αποκαταστήσουν τη σχέση εμπιστοσύνης. Και όταν αποκατασταθεί η σχέση κοινωνικής και πολιτικής εμπιστοσύνης, θα αποκατασταθεί και η οικονομική εμπιστοσύνη, η κατά κυριολεξία πίστη, η οποία έχει κλονιστεί, γιατί κλονίζεται ακριβώς η λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Εδώ εντοπίζεται και η μεγάλη αδυναμία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και προσάφει του κ. Καραμανλή. Τώρα που καλείται να αποδείξει ότι μπορεί να διαχειριστεί μια κρίση, τώρα φαίνεται αδύναμος, ανήμπορος, αμήχανος. Οι καθυστερήσεις, οι παλινωδίες, οι παρασκηνακές διαπραγματεύσεις, δεν συνιστούν αποτελεσματική μέθοδο διαχείρισης της κρίσης. Τώρα πρέπει κάθε κυβέρνηση και κάθε κόμμα -και το ξέρουμε πολύ καλά αυτό εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Αξιωματική Αντιπολίτευση- να κινηθεί στο ύψος των περιστάσεων. Τώρα χρειάζονται προτάσεις, οι οποίες να είναι προτάσεις υπέρβασης, εθνικής συναίνεσης, προτάσεις, οι οποίες μπορούν να γίνουν ευρύτατα αποδεκτές από την κοινωνία, να κινητοποιήσουν τις παραγωγικές δυνάμεις, να εμπνεύσουν ξανά τους κοινωνικούς εταίρους. Γιατί το πρόβλημα είναι τελικά πρόβλημα πραγματικής οικονομίας, πρόβλημα εργασίας, πρόβλημα σχέσεων μεταξύ του συντελεστή που λέγεται εργασία και του συντελεστή που λέγεται κεφάλαιο.

Χρειάζονται μεγάλες εθνικές, κοινωνικές και αναπτυξιακές συμφωνίες. Για να το πετύχεις όμως αυτό πρέπει να έχεις μια Κυβέρνηση ικανή να διευθύνει πολιτικά τη χώρα, ικανή να κάνει τέτοιες προτάσεις, να τις εγγυηθεί πολιτικά. Αυτό σε ορισμένες

χώρες γίνεται, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό. Στη δική μας χώρα, στην Ελλάδα, δεν γίνεται καθόλου. Η Κυβέρνηση, η οποία επιχείρησε και επιχειρεί να κρυφτεί πίσω από τη διεθνή οικονομική κρίση και να αποδώσει στη διεθνή συγκυρία όλα τα εγχώρια προβλήματα, για τα οποία έχει την ευθύνη, δεν κατάφερε να πετύχει σε αυτό της το τέχνασμα. Να αναγνωρίσω δε, ότι πράγματι η διεθνής οικονομική κρίση είναι τεράστια και ότι ανεξάρτητα από τις ευθύνες της Κυβέρνησης, ανεξάρτητα από τα αδιέξοδα, στα οποία είχε οδηγηθεί η οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης, ούτως ή άλλως η Ελλάδα είναι, ως περιφερειακή χώρα της Ευρώπης, αλλά και ως χώρα που ανήκει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, μέρος της κρίσης. Γιατί δεν κάνουμε αυτά που έγιναν σε άλλες χώρες; Γιατί δεν μπορούμε να έχουμε ένα κλίμα αντίστοιχο με το κλίμα πολιτικής εμπιστοσύνης, που έχει επιτευχθεί σε χώρες με κυβερνήσεις σοσιαλδημοκρατικές ή εργατικές ή σε χώρες με κυβερνήσεις συντηρητικές και μάλιστα έντονα συντηρητικές, που έδειξαν όμως ανταντακλαστικά, ρεαλισμό, που κατάφεραν να υπερβούν ιδεολογικές αγκυλώσεις νεοφιλελεύθερου ή μονεταριστικού χαρακτήρα και να αναλάβουν πρωτοβουλίες, οι οποίες δίνουν μια προοπτική, μιαν ελπίδα, παρέχουν ένα αίσθημα ασφάλειας;

Η απάντηση είναι: Γιατί δυστυχώς υπάρχει πολιτική ανεπάρκεια, αδυναμία και ανικανότητα του Πρωθυπουργού προσωπικά και της Κυβέρνησης συλλογικά, με κορυφαίο παράδειγμα τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης.

Θα ήμασταν έτοιμοι να συμπράξουμε σε μια τέτοια κοινή προσπάθεια εθνικού χαρακτήρα για να υπερβούμε την κρίση, αλλά όταν έχεις απέναντί σου μια Κυβέρνηση που δεν μπορεί να εκφραστεί πολιτικά, δεν μπορεί να πείσει τον πολίτη ότι έχει κάτι σκεφθεί και κάτι μπορεί να κάνει, δεν μπορούμε δυστυχώς κι εμείς ως Αντιπολίτευση να βοηθήσουμε στο βαθμό που θα θέλαμε, προκειμένου να υπάρξει μια πανεθνική προσπάθεια, όπως απαιτείται, για την αντιμετώπιση και την υπέρβαση της κρίσης.

Ποιας κρίσης μάλιστα; Μιας κρίσης που τώρα βλέπουμε μόνο τον επικοινωνιακό και ψυχολογικό πρόλογο της, με τεράστιες επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία: στο δανεισμό του επιχειρήσεων, στη δυνατότητα εξόφλησης επιταγών, στην αδυναμία άντλησης κεφαλαίων από τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, στο πρόβλημα εξυπηρέτησης των στεγαστικών και καταναλωτικών δανείων από τα νοικοκυριά. Δεν έχουμε μπει ακόμη στο κυρίως θέμα.

Και σήμερα, που θα έπρεπε η Κυβέρνηση να εισηγηθεί ένα σχέδιο διαχείρισης της κρίσης, ένα σχέδιο ενίσχυσης, με ρευστότητα, της πραγματικής οικονομίας, έρχεται υπόλογη, με καθόλου πειστικές εξηγήσεις, να μας πει ότι δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση, ότι δεν ευθύνεται για τις παλινδρομήσεις, δεν ευθύνεται για όλα όσα συνέβησαν τον τελευταίο τουλάχιστον μήνα, που ήταν ένας μήνας τραγελαφικός για τη σχέση της Κυβέρνησης με το ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Είναι αδιανόητο όλες αυτές τις εβδομάδες η Τράπεζα της Ελλάδος, ως εποπτεύουσα αρχή, να μην έχει ανακοινώσει για κάθε τράπεζα ποια έπρεπε να είναι η κεφαλαιακή της επάρκεια, τι προβλήματα έχει σε σχέση με τον ισολογισμό της και τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της, τι γίνεται με την έκθεσή της σε κινδύνους στα Βαλκάνια, τι γίνεται με τα ομολογιακά δάνεια που έχει συνάψει, τι γίνεται με κρυφά, επικίνδυνα στοιχεία του χαρτοφυλακίου της, τι πρέπει να κάνει κάθε τράπεζα, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις διεθνείς απαιτήσεις και με βάση τα λογιστικά πρότυπα και με βάση τις κοινοτικές Οδηγίες και με βάση τις οδηγίες ΒΑΣΙΛΕΙΑ I, ΒΑΣΙΛΕΙΑ II και ούτω καθ' εξής. Αυτό δεν είναι αντικείμενο διαπραγματεύσεως. Είναι μονομερής και υπεύθυνη πολιτική πράξη εποπτείας που έπρεπε να έχει γίνει. Κι έπρεπε κάθε τράπεζα να έχει κληθεί να συμμορφωθεί με τις δικές της δυνάμεις. Και αν δεν μπορεί να συμμορφωθεί, όπου απαιτείται με αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ή με άλλα μέτρα, το κράτος θα έπρεπε να επέμβει διά νόμου και να αναγκάσει τις τράπεζες, υποχρεωτικά και ταυτόχρονα να ενταχθούν σε ένα ορθολογικό και διαφανές σχέδιο, όχι σχέδιο εξυπηρέτησης των τραπεζών, αλλά σχέδιο υποστήριξης της πραγματικής οικονομίας.

Είναι σκανδαλώδης η διάταξη του άρθρου 5, που εναποθέτει στην καλή διάθεση των τραπεζών την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας μέσω στεγαστικών δανείων και δανείων προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις «με ανταγωνιστικούς όρους». Είναι πραγματικά ντροπή να περιλαμβάνεται μια τέτοια λευκή διάταξη στο πιο κρίσιμο νομοθέτημα για την αντιμετώπιση της κρίσης της πραγματικής οικονομίας. Έχω προτείνει κατ' επανάληψη, στο πλαίσιο των γενικότερων προτάσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πως πρέπει μέσα στο νομοσχέδιο αυτό -που ούτως ή άλλως είναι ανεπαρκές και το καταψηφίζουμε- να περιλαμβάνεται η σύνδεση της υποστήριξης του τραπεζικού συστήματος με τη διοχέτευση της ρευστότητας στα νοικοκυριά και την πραγματική οικονομία, κυρίως στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, μέσω των μηχανισμών που έχουμε στην ελληνική έννομη τάξη, όπως είναι ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας και τα στεγαστικά δάνεια που χορηγεί, όπως είναι το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τα στεγαστικά δάνεια που χορηγεί και κυρίως όπως είναι το Ταμείο Εγγυοδοσίας μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, με σωστούς όμως και γενναιόδωρους όρους και όχι με το μίζερο γραφειοκρατικό τρόπο που ως τώρα χρησιμοποίησε το Υπουργείο Ανάπτυξης, προκειμένου να θέσει σε κίνηση το Ταμείο αυτό.

Είναι αδιανόητο τέτοιοι λευκοί, ατελέσφοροι νόμοι, να έρχονται προς ψήφιση στη Βουλή των Ελλήνων τη στιγμή που θα έπρεπε η Κυβέρνηση να δώσει ένα δείγμα υπευθυνότητας, να αξιοποιήσει, αν θέλετε, προς δικό της όφελος την ευκαιρία, αλλά βουτηγμένη μέσα στη δίνη των σκανδάλων και μέσα στην πολιτική της ανεπάρκεια, δεν μπορεί να κάνει ούτε αυτό που στοιχειώδως επιβάλλεται για κάθε ευρωπαϊκή κυβέρνηση, για κάθε κυβέρνηση μιας χώρας μέλους της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Έχετε -κύριε Υπουργέ, να το διαβιάσετε αυτό στον κ. Αλογοσκούφη- το περιθώριο να αποσύρετε το νομοσχέδιο, να το διαμορφώσετε σωστά ως ένα διαφανές, σύγχρονο και ολοκληρωμένο νομοθέτημα ενίσχυσης της πραγματικής οικονομίας και να το ξαναφέρετε ζητώντας τη στήριξη όλων των κομμάτων, ζητώντας τη στήριξη των παραγωγικών δυνάμεων και της ελληνικής κοινωνίας. Αν δεν το κάνετε αυτό, κινείστε ερήμην της ιστορικής σας ευθύνης. Δεν έχετε αίσθηση του μεγέθους του προβλήματος που καλείστε να διαχειριστείτε. Είστε κατώτεροι των περιστάσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι στην Αίθουσα έξι συνάδελφοι οι οποίοι όταν εκφωνήθηκε ο κατάλογος ήταν απόντες και διαγράφησαν. Ζητώ την ομόφωνη...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Εδώ ήμασταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ δεν έχω πρόβλημα οράσεως ούτε νοημοσύνης. Μην το υποστηρίζετε αυτό, κύριε Αργύρη. Η Αίθουσα είναι συγκεκριμένη. Αν εννοείτε το περιστύλιο και το καφενείο, ας το κάνουμε και έτσι.

Ζητώ την ομόφωνη απόφασή σας για να επανέλθουν στον κατάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Συμφωνούμε μαζί σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλω τη γνώμη σας επίσης, αν θα προηγηθούν, γιατί αν συνεχίσω εδώ την ανάγνωση του καταλόγου, θα γίνουν και άλλες διαγραφές, ή αν θα είναι, στο τέλος.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Να προηγηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μάλιστα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μία παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή της κρίσης, λίγο πολύ είναι γνωστά τα μέτρα και τα ανταντακλαστικά που επέδειξε η Κυβέρνηση, η οποία κατέβαλε μία συντονισμένη προσπάθεια για να εξασφαλίσει και τη συναίνεση και της κοινότητας στη λήψη μια σειράς από μέτρα. Άρα, την κατηγορία ότι τα προωθούμενα μέτρα είναι άγνωστα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την αρνούμαστε και την επιστρέφουμε σ' αυτούς που χρησιμοποίησαν τέτοιου είδους πρακτικές στο πρόσφατο κυβερνητικό τους παρελθόν. Σ' αυτούς επιστρέφουμε και την κατηγορία που ακούστηκε πριν από λίγο για αδιαφάνεια. Γιατί δεν είναι δυνα-

τόν να μιλάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για αδιαφάνεια τη στιγμή που τα μέτρα από την πρώτη στιγμή δημοσιοποιήθηκαν, συζητήθηκαν ευρύτατα, αποτελούν αντικείμενο διαβούλευσης με το θεσμικό εγγυητή του τραπεζικού μας συστήματος, την Τράπεζα της Ελλάδος και τους εκπροσώπους βεβαίως των εμπλεκόμενων φορέων.

Δεν είναι δυνατόν από την άλλη να μιλάτε για αδιαφάνεια όταν τα μέτρα έρχονται με τη μορφή νόμου για να συζητηθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής επεξεργασίας από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δεν είναι δυνατόν επίσης να μιλάτε για αδιαφάνεια τη στιγμή που όπως προανέφερα, τα μέτρα αυτά έχουν γνωστοποιηθεί στην Κοινότητα.

Τέλος σχετικά με την αποτελεσματικότητα για την πραγματική οικονομία επιτέλους, θα θέλαμε να ακούσουμε αν έχετε να προτείνετε κάτι πιο αποτελεσματικό, πέρα από μία αφηρημένη προσέγγιση για έναν οργανισμό πώς και πότε και με ποια διαδικασία θα λειτουργεί. Δεν ακούσαμε τίποτα μα τίποτα άλλο. Έχετε καιρό, έχετε την αυριανή συνεδρίαση να ακούσουμε συγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Επιτέλους σταματήστε να υποτιμάτε τη νοημοσύνη των Ελλήνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο κύριος Υπουργός απάντησε σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, όμως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι είναι αυτά τα πράγματα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τα μέτρα αυτά όπως περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, είναι ελλειπτικά και ατελή σκοπίμως και ως εκ τούτου είναι αναποτελεσματικά και ατελέσφορα. Η αδιαφάνεια υπάρχει στο εσωτερικό των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου. Ως προς τα συγκεκριμένα μέτρα -μόλις τώρα σας ανέφερα- δύο που έπρεπε κανονικά να περιλαμβάνονται ως διατάξεις, ως παράγραφοι στο άρθρο 5.

Τι εννοείτε λέγοντας «στεγαστικά δάνεια και δάνεια σε μικρομεσαίους με ανταγωνιστικούς όρους»; Να συνδέσετε την παροχή εγγυήσεων προς τις τράπεζες με τη ρευστότητα της οικονομίας, με τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και την παροχή στεγαστικών δανείων, την αναχρηματοδότηση και τη διευκόλυνση στην εξυπηρέτησή τους και το Ταμείο Εγγυοδοσίας μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Η δε κ. Κατσέλη σας είπε πώς μπορεί να λειτουργήσει το Ταμείο Αναχρηματοδότησης ως ένας διαφανής, μόνιμος μηχανισμός για την αντιμετώπιση των προβλημάτων ρευστότητας της οικονομίας.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Κατσέλη, θέλετε να απαντήσετε στον Υπουργό;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε Υπουργέ, η διαφάνεια έχει να κάνει με τις ρυθμίσεις του ίδιου του νομοσχεδίου. Πουθενά δεν ορίζονται όροι, προμήθειες, το ποσοστό τους. Δεν ορίζεται ποιο είναι το πρόβλημα κάθε τράπεζας. Δεν ορίζετε γιατί ζητάτε από το δημόσιο να αγοράσει προνομιούχες μετοχές και όχι από κάθε μέτοχο να αγοράσει κοινές μετοχές μέσω αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου κάθε τράπεζας. Δεν λέτε τίποτα -κι αυτή είναι η πλέον αδιαφανής διάταξη- για το πώς αυτή η παροχή ρευστότητας θα φθάσει στην πραγματική οικονομία. Το ίδιο το νομοσχέδιο έχει προβλήματα.

Όσον αφορά στις προτάσεις μας, καλό θα είναι να τις διαβάσετε. Θα σας τις καταθέσω και όταν θα έρθει και ο Υπουργός να τις διαβάσει και εκείνος. Είναι συγκεκριμένες προτάσεις. Προτάσεις οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί από πολλά άλλα κράτη μέλη. Δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό. Υπάρχουν συγκεκριμένες ιδέες ήταν τα ίδια ερωτήματα που σας θέτει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κι αν υπάρχει ένας λόγος για τον οποίο

ακόμη δεν ξέρουμε εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εγκρίνει το σχέδιο, είναι γιατί θέτει τα ίδια ερωτήματα που σας θέσαμε από τις αρχές Οκτωβρίου όταν βγήκε το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι κατώτερο των περιστάσεων. Το γνωρίζετε και εσείς, το γνωρίζουν και οι παραγωγικοί φορείς και καλό θα είναι να ακούτε τις προτάσεις μας και να τις διαβάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο για δυο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν κατάλαβα σε ποιον απάντησε ο κύριος Υπουργός. Κι αυτό που δεν αντιλήφτηκα ήταν τα επιχειρήματά του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν απάντησα σε σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν πειράζει. Μπορώ να σχολιάσω.

Έχω δύο ελαττώματα, κύριε Υπουργέ και το ομολογώ. Πρώτον, δεν είμαι ιδιαίτερος θαυμαστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρώ το σχέδιο που εκπονήθηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη στήριξη των τραπεζών, ότι συνιστά μια πολύ μεγάλη ληστεία κατά των ευρωπαϊκών λαών.

Δεν αμφιβάλλω ότι μπορεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εγκρίνει τελικά το σχέδιο που παρουσιάζετε, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό είναι επιχείρημα για την ορθότητα του σχεδίου.

Το δεύτερο ελάττωμά μου είναι ότι δεν μπορώ να είμαι θαυμαστής του κ. Μπλερ, του κ. Γκρόντον Μπράουν και φυσικά ούτε και του κ. Σαρκοζί. Έχω αυτό το ελάττωμα. Είναι σοβαρό το ελάττωμα, το αναγνωρίζω, αλλά βλέπω ότι οι θαυμαστές εδώ του κ. Μπλερ παλιότερα και του κ. Γκρόντον σήμερα, θα έπρεπε κάπου να πάνε να κρυφτούν, διότι τα έργα τα οποία έχουν επιτύχει είναι η κατάρρευση σήμερα του Ηνωμένου Βασιλείου -γιατί περί Βασιλείου πρόκειται- και η κατάρρευση του city του Λονδίνου πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε ο τρίτος δρόμος των κυρίων Μπλερ και Μπράουν.

Όσον αφορά τις προτάσεις που δεν έχουμε, κύριε Υπουργέ και δεν τις ακούσατε και δεν θέλετε να τις σχολιάσετε, γιατί προφανώς δεν έχετε και αντεπιχειρήματα έναντι αυτών των προτάσεων, διότι είναι εναλλακτικές προτάσεις. Δίνετε 5.000.000.000 δώρο για να ενισχύσετε την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών με προνομιούχες μετοχές.

Ξέρετε πού έχει καταντήσει να είναι η χρηματοπιστωτική αξία σήμερα όλων των τραπεζών; Λίγο πάνω από 20.000.000.000 ευρώ. Αν εξαιρέσουμε τις τράπεζες που είναι ακόμη υπό δημόσιο έλεγχο, με τα 5.000.000.000 ευρώ, που διαθέτει η Κυβέρνησή σας, θα μπορούσε να ελέγξει αυτήν την ώρα όλο το χρηματοπιστωτικό σύστημα, να επαναφέρει δηλαδή το δημόσιο έλεγχο σε όλες τις τράπεζες. Εσείς όμως, τους χαρίζετε.

Ποια είναι λοιπόν μια εναλλακτική στρατηγική; Να σταματήσουμε, να εγκαταλείψουμε ένα δρόμο που οδηγεί σε αδιέξοδο, στην κερδοσκοπία των τραπεζών σε βάρος της οικονομίας και της κοινωνίας.

Προτείνουμε λοιπόν, μια νέα στρατηγική και μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική, επανεθνικοποίησης με νέους όρους, όχι με τους παλιούς που δοκιμάστηκαν, με νέους όρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος ώστε να εργαστεί με νέα κριτήρια αποκλειστικά αναπτυξιακά και κοινωνικά και όχι κερδοσκοπικά. Και ως πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση ακούσατε την πρότασή μας.

Σας λέμε -και δεν τη λέμε σε εσάς, διότι δεν αμφιβάλλουμε ότι δεν πρόκειται να την κάνετε δεκτή, αλλά την απευθύνουμε στην κοινωνία την πρότασή μας- ότι δηλαδή πρέπει να περάσει υπό δημόσια ιδιοκτησία η Εθνική Τράπεζα και να αναβαθμιστεί η συμμετοχή του δημοσίου σε Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και στην Αγροτική Τράπεζα, ώστε με πυρήνα αυτές τις τρεις τράπεζες, ως πρώτο βήμα να ασκηθεί μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική με χαμηλότοκα δάνεια, πρώτα απ' όλα, στις πολύ μικρές επιχειρήσεις και στις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις και μια χρηματοπιστωτική πολιτική παραγωγικής ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας. Και αυτή βεβαίως, τη νέα χρηματοπιστωτική πολιτική, την εντάσσουμε σε ένα ριζοσπαστικό προοδευτικό σχέδιο με σοσιαλιστικό ορίζοντα.

Δεν ξέρω τι λέτε. Εσείς από ό,τι αντιλαμβάνομαι ο καπιταλισ-

σμός έχει κρίση, λέτε, ζήτω ο καπιταλισμός! Οι τράπεζες έχουν το πρόβλημα, ζήτω οι τραπεζίτες! Οι τράπεζες είχαν υπερκέρδη και τώρα έχουν κέρδη μέσα στην κρίση, δώστε λεφτά στους τραπεζίτες για να αποκτηθεί η ρευστότητα.

Δυστυχώς, είσατε όμηροι των τραπεζιτών και του τραπεζικού κεφαλαίου. Και δυστυχώς σε ομηρία βρίσκεται το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα απέναντι στις τράπεζες. Γι' αυτό δεν μπορεί να διατυπώσει εναλλακτική πρόταση, η οποία να ξεφεύγει από το πλαίσιο, τα συμφέροντα και τον ορίζοντα του τραπεζικού κεφαλαίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επαναφέρουμε τον κατάλογο πριν από τις διαγραφές. Και τώρα θα γίνει οριστική διαγραφή.

Ο κ. Μωραΐτης. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Σαλμάς έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όποιος θα έρχεται, θα προηγείται; Για να ξέρουμε δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συμφωνήσατε, αγαπητέ κύριε Μπούρα. Εγώ δεν επέβαλα τη συμφωνία. Δεν είναι όποιος θα έρχεται. Είναι όλοι παρόντες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το λέω αυτό για να ξέρουμε, κύριε Πρόεδρε, διότι συνεδριάζει και η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα. Αν είναι να μιλήσω μετά από δύο ώρες να πάω επάνω και να επανέλθω μετά. Δεν διαμαρτύρομαι για άλλα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε δίκιο. Να πάτε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα και θα σας ειδοποιήσουμε.

Ορίστε, κύριε Σαλμάς, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η οικονομική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και ενάμιση περίπου χρόνο, προκαλεί αλυσιδωτές επιπτώσεις σε όλες τις οικονομίες του πλανήτη. Το ντόμινο που ξεκίνησε αρχές του 2007 στις Η.Π.Α. με τα χαμηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης δάνεια, έχει οδηγήσει σήμερα στην χρεοκοπία των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών κολοσσών, στην αποδιοργάνωση των χρηματαγορών, στον κλονισμό της εμπιστοσύνης και κυρίως στο πάγωμα της διατραπεζικής αγοράς.

Κάτω προς το συνθήκες αυτές το φάσμα της ύφεσης είναι πλέον ορατό για ολόκληρη την Ευρώπη. Και παρ' όλο που η ελληνική οικονομία σε πείσμα των κινδυνολόγων και των επικριτών της εξακολουθεί να ανθίσταται στην κρίση, οι αναταράξεις που δημιουργεί ήταν αναπόφευκτο ότι θα έφταναν αργά ή γρήγορα και στη χώρα μας.

Οι συνέπειες αυτές αγγίζουν σήμερα τόσο τα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας όσο και την πραγματική οικονομία. Και είναι αναμενόμενο αφού για παράδειγμα αναφέρω οι τόκοι εξυπηρέτησης του τεράστιου δημοσίου χρέους, που μας άφησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα αυξηθούν το 2009 κατά 600.000.000 ευρώ λόγω της ανόδου των επιτοκίων. Δέστε λοιπόν πώς η Αξιοματική Αντιπολίτευση μας έκανε ένα «μεγάλο δώρο» στην ελληνική οικονομία και στην Κυβέρνησή μας, να πρέπει με τις νέες χρηματοπιστωτικές συνθήκες να εξοικονομήσουμε 600.000.000 ευρώ από τους πολίτες για να τα δώσουμε για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους που δημιουργήσαν οι τότε κυβερνήσεις.

Είναι επίσης αναμενόμενο αφού το κόστος του διατραπεζικού δανεισμού ανεβαίνει διαρκώς, αυξάνεται η επιβάρυνση για τους δανειολήπτες και στερεύει η ροή των πιστώσεων προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος για να συνειδητοποιήσει τους κινδύνους που δημιουργούνται από την πραγματική οικονομία όταν το χρήμα γίνεται σπανιότερο και ακριβότερο.

Ο καθένας μας, μιλώντας με φίλους και γνωστούς, διακρίνει εύκολα τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζει ο πολίτης στην αποπληρωμή των δανείων που έχει συνάψει και των πιστωτικών καρτών, την ανασφάλεια για την εργασία και το εισόδημά του, την αβεβαιότητα που περιορίζει τις δραστηριότητες των νοικοκυριών και ανατρέπει τα σχέδια της ελληνικής οικογένειας.

Ο καθένας από εμάς περνώντας από οποιοδήποτε μαγαζί της γειτονιάς του μπορεί να καταλάβει τις δυσκολίες που προκαλούν στο μικρομεσαίο επιχειρηματία η άνοδος των επιτοκίων σε

συνδυασμό με τη μείωση της κατανάλωσης, να καταλάβει την αγωνία της επιχείρησης και των εργαζομένων.

Σε όλους αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνεται αυτό το σχέδιο νόμου. Είναι ένα σχέδιο που στοχεύει κατευθείαν στην καρδιά του προβλήματος, στο τραπεζικό σύστημα και στη λειτουργία του. Το τραπεζικό σύστημα είναι αυτό που τροφοδοτεί τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά με χρήμα που χρειάζονται για να λειτουργήσουν, να καταναλώσουν, να επενδύσουν, να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Με άλλα λόγια, έχουμε τρεις πυλώνες, τις οικογένειες και τις επιχειρήσεις, τις τράπεζες και το κράτος. Το κράτος έχει μια αρμοδιότητα, να εποπτεύει τη λειτουργία του συστήματος χρηματοδότησης μεταξύ των τραπεζών και των επιχειρήσεων ή των οικογενειών, σε άλλο βαθμό που εξαρτάται από τις ιδεολογίες που προσβύει κάθε κόμμα και κάθε πολιτεία. Στην περίπτωση όμως, του φιλελεύθερου μοντέλου που έχει επικρατήσει, το κράτος ασκούμε περιορισμένο έλεγχο για να μπορέσει να κινηθεί ελεύθερα στη λειτουργία μεταξύ των τραπεζών και των επιχειρήσεων.

Ποιο είναι το πρόβλημα σήμερα με άλλα λόγια; Είναι ότι οι τράπεζες, ο ένας πυλώνας του συστήματος, με τη συμμετοχή μερίδας πολιτών και επιχειρήσεων που έπαιρναν επισφαλή δάνεια στις Η.Π.Α.. Οι τράπεζες έχουν σήμερα αδυναμία να εκτελέσουν την αποστολή τους που είναι η χρηματοπιστωτική συναλλαγή με τις οικογένειες και τις επιχειρήσεις. Και καλούνται σήμερα οι κυβερνήσεις ανά τον κόσμο να επιλύσουν αυτό το πρόβλημα που υπάρχει. Γιατί; Όχι προς όφελος των τραπεζών, αλλά απλούστατα γιατί την συνέπεια του προβλήματος των τραπεζών την εισπράττουν οι πολίτες. Και πώς την εισπράττουν οι πολίτες; Αφ' ενός μεν με την αδυναμία λειτουργίας των μικρομεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων που κινούνται κυρίως με τραπεζικό χρήμα τις τελευταίες πολλές δεκαετίες και που σήμερα δεν έχουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουν τους πελάτες τους οι τράπεζες για να αγοράσουν είτε φορτηγά είτε αυτοκίνητα είτε άλλα προϊόντα, άρα υπάρχει πρόβλημα στις επιχειρήσεις με κίνδυνο να κλείσουν. Τι σημαίνει να κλείσουν οι επιχειρήσεις; Αυτό που συμβαίνει σε άλλες χώρες που κλείνουν αυτοκινητοβιομηχανίες και έχουμε πληθώρα ανέργων. Τι σημαίνει πληθώρα ανέργων; Σημαίνει μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών. Τι σημαίνει μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών; Σημαίνει μείωση της κατανάλωσης. Μείωση της κατανάλωσης σημαίνει κλείσιμο και άλλων επιχειρήσεων, σημαίνει μείωση εσόδων του κράτους και είναι ένας φαύλος κύκλος. Και σ' αυτό το φαύλο κύκλο που δεν μπορούν σήμερα οι περισσότερες χώρες να τον σπάσουν, έρχεται εύκολα η Αντιπολίτευση να μεταβάλει άποψη. Και όταν λέω να μεταβάλει κάθε μέρα άποψη, σας θυμίζω τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που τότε ακούσαμε να δηλώνει ότι θα στηρίξει τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης στην αρχή για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, την επόμενη μέρα το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης καταψήφισε το σχέδιο νόμου για την προστασία των δανειοληπτών και των τραπεζικών καταθέσεων και με την παρουσίαση του σχεδίου νόμου για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατηγορεί την Κυβέρνηση για δώρο προς τις τράπεζες. Και την επόμενη μέρα κατηγορεί πάλι την Κυβέρνηση γιατί καθυστερεί να το εφαρμόσει και σήμερα δηλώνει ότι θα το καταψηφίσει! Αυτό το πρόβλημα, θα πρέπει κάθε κυβέρνηση να το λύσει με πολύ μεγάλη σοβαρότητα.

Έρχεται, λοιπόν, η ελληνική Κυβέρνηση και λέει στις τράπεζες ότι έρχομαι μ' αυτά τα συγκεκριμένα μέτρα να σας δώσω τη δυνατότητα να συνεχίσετε να χρηματοδοτείτε τις επιχειρήσεις και οι τράπεζες λένε όχι. Και βεβαίως ακούγεται και σε μένα ευχάριστα αυτό που λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι βεβαίως να μην τα δώσουμε τα χρήματα αυτά έτσι, αλλά να βάλουμε κι άλλες προϋποθέσεις για τις τράπεζες ώστε να τα δώσουν σωστά και να φθάσει το τελικό προϊόν, όπως είπε και ο κ. Βενιζέλος ή η κ. Κατσέλη, στην πραγματική οικονομία και να ζητήσουμε βεβαίως και από τους μετόχους τους να μπουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και να λύσουν από μόνοι τους το πρόβλημα της χρηματοδότησης. Ελάτε όμως, που δεν το κάνουν. Σε ελεύθερη οικονομία είμαστε. Δεν το κάνουν. Τι θα τους κάνουμε;

Εδώ δεν τους βάζουμε, όπως λέτε εσείς -με την υπόθεση αυτή εργασίας που κάνουμε- επιπρόσθετους όρους, αυτούς που λέτε εσείς, και πάλι οι τράπεζες δεν συμμετέχουν. Οι περισσότερες τράπεζες είναι ιδιωτικές.

Θα πω κάτι τελευταίο γι' αυτό που είπε ο κ. Λαφαζάνης. Ωραία ακούγεται το να πει το κράτος «πάρτε τα χρήματα» στην Αγροτική Τράπεζα και στο Ταμειευτήριο και σε άλλα κρατικά ιδρύματα και «δώστε τη χρηματοδότηση στους πολίτες και στις επιχειρήσεις», αλλά η χρηματοδότηση στους πολίτες και στις επιχειρήσεις σημαίνει επισφάλεια των χρημάτων. Δεν είναι εδώ ο κ. Λαφαζάνης για να μου απαντήσει τι θα έλεγε μετά, εφόσον οι επιχειρήσεις που θα χρηματοδοτηθούν από την κοινωνική πολιτική έχουν επισφάλεια και αδυνατήσουν να εξοφλήσουν τα χρέη, γι' αυτά τα χρήματα που θα τα έχει δώσει μέσω των κρατικών τραπεζών στους επιχειρηματίες, ποιος θα έλθει να καλύψει τα ελλείμματα από τον προϋπολογισμό και πολύ περισσότερο ποιος θα απολογηθεί όταν καταρρεύσουν οι κρατικές τράπεζες σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής από τις επιχειρήσεις και τους πολίτες.

Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να φανούμε πιο σοβαροί και σας καλώ να στηρίξετε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλμά.

Ο κ. Κουτμερίδης έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τονίσει πολλές φορές πως στη ζωή και στην πολιτική έχει μεγάλη αξία το να προβλέπεις γιατί αυτοί που έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν το μέλλον, έχουν και την ικανότητα να το προετοιμάσουν και να το διαμορφώσουν.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όχι μόνο δεν μπορεί να προβλέψει τα γεγονότα αλλά πολύ περισσότερο δεν έχει τη δυνατότητα να τα διαχειριστεί. Παρακολουθεί τις εξελίξεις και εκ των υστέρων αποσπασματικά τρέχει για να προλάβει. Έτσι όταν εδώ και πολύ καιρό εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. -αλλά και άλλες πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας- μιλούσαμε για μία επερχόμενη παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση η οποία ξεκινάει από τις Ηνωμένες Πολιτείες και θα περάσει στη συνέχεια σε ολόκληρη την παγκόσμια οικονομία, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πολλές φορές με έπαρση και αλαζονεία μας μιλούσε για μία θωρακισμένη ελληνική οικονομία, για μία οικονομία η οποία έχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και δεν θα επηρεαστεί και δεν θα επιβαρυνθεί από τη χρηματοπιστωτική κρίση.

Σε όλον τον κόσμο γινόταν μία έντονη συζήτηση όπου διάφοροι οικονομολόγοι, πανεπιστημιακοί και διεθνείς οικονομικοί οίκοι αναφέρονταν συνεχώς στην επερχόμενη χρηματοπιστωτική κρίση. Δυστυχώς η Κυβέρνηση ασχολιόταν με την οριακή της κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και με τις επιχειρήσεις των στελεχών της. Σήμερα έρχεται καθυστερημένα και ασημαίνουσα να καταθέσει ένα σχέδιο νόμου το οποίο τελικά δεν εξυπηρετεί τίποτε, ένα σχέδιο νόμου που τελικά δεν το θέλει κανείς γιατί δεν προσφέρει και δεν εξυπηρετεί τίποτε.

Από τη μία πλευρά οι τράπεζες λένε ή τουλάχιστον υποκρίνονται πως δεν θέλουν αυτό το σχέδιο νόμου. Από την άλλη αυτό δεν στηρίζει το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας μας, δεν υποστηρίζει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν ενισχύει τα νοικοκυριά και τελικά δεν ενισχύει την πραγματική οικονομία. Έχουμε δηλαδή ένα σχέδιο νόμου όπου με το συνεχές όλο αυτό το χρονικό διάστημα «ράβε-ξήλωνε» και με τις αλλεπάλληλες αλλαγές η Κυβέρνηση κατάφερε να κάνει αυτήν τη νομοθετική της πρωτοβουλία μία νομοθετική «κουρελού» όπου τελικά κανείς δεν γνωρίζει τι ακριβώς θα ισχύσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση της Κυβέρνησης είναι ένα μνημείο προχειρότητας, είναι ένα μνημείο αδιαφάνειας, δεν ενισχύει τη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος και δεν ενισχύει την πραγματική οικονομία και κυρίως επιβαρύνει το φορολογούμενο πολίτη.

Κύριε Υπουργέ, επειδή σας άκουσα και προηγουμένως, σε περίπτωση που δεν καταλάβατε ή δεν έγιναν ξεκάθαρες οι προτάσεις μας, σας λέμε τα εξής: Πρώτον, στο πρόγραμμα αυτό να ενταχθούν οι τράπεζες οι οποίες έχουν πρόβλημα κεφαλαιακής

επάρκειας. Το ποιες έχουν και ποιο είναι το πρόβλημά τους το γνωρίζει η Τράπεζα της Ελλάδος.

Δεύτερον, αυτές οι τράπεζες που θα ενταχθούν και που έχουν προβλήματα κεφαλαιακής επάρκειας να προχωρήσουν στην αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου ούτως ώστε και οι ίδιοι οι μέτοχοι ναβάλουν το χέρι στην τσέπη και να συμμετέχει και το ελληνικό δημόσιο και με ένα πρόσωπο στο Διοικητικό Συμβούλιο των τραπεζών.

Τρίτον: Να δημιουργηθεί ένα ταμείο αναχρηματοδότησης γιατί, κύριε Υπουργέ, η δική μας μεγάλη αγωνία και ο πυρήνας της Αντιπολίτευσής μας είναι ότι θέλουμε αυτά τα χρήματα να περάσουν στην πραγματική οικονομία, δηλαδή στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά.

Τέταρτον, να μην περάσουν στο δημόσιο όλα τα «τοξικά προϊόντα» και όλες οι επισφάλειες των τραπεζών ούτως ώστε σε οποιοδήποτε πρόβλημα αυτές όλες οι επισφάλειες και όλα αυτά τα προβλήματα να μετακληθούν στον φορολογούμενο πολίτη.

Πέμπτον: Γνωρίζοντας ότι οι ελληνικές τράπεζες έχουν επεκταθεί στις χώρες των Βαλκανίων, στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, πρέπει να προσέξουμε να μην κατευθυνθούν αυτά τα χρήματα σ' αυτές τις αγορές γιατί βλέπουμε ότι από κει ξεκινάει μία κρίση η οποία έρχεται από την Ουγγαρία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία. Πρέπει αυτή η κρίση να μην επεκταθεί και στη χώρα μας.

Και τέλος, να προχωρήσουμε στην ενίσχυση της εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στη χώρα μας με την ενίσχυση της εποπτείας στο τραπεζικό σύστημα, στο Χρηματιστήριο, στην κεφαλαιαγορά.

Κύριοι της Κυβέρνησης, εάν πραγματικά δεν έχετε την πολιτική έμπνευση να νομοθετήσετε και να πάρετε πολιτικές πρωτοβουλίες οι οποίες θα βγάλουν τη χώρα μας από την κρίση, αυτό που έχετε να κάνετε είναι να υιοθετήσετε τις δικές μας προτάσεις οι οποίες είναι ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες. Είναι προτάσεις που θα βγάλουν τη χώρα μας από την κρίση. Παράλληλα, κύριοι της Κυβέρνησης, σας καταθέσαμε μία σειρά από διάφορες προτάσεις για όλα τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής οικονομική κρίση είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής κρίσης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας «βουλιάζει» στο αδιέξοδο οικονομικό «βαλτοπέδιό» της. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να λύσει τα μικρά. Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι θα μπορέσει να λύσει τα μεγάλα; Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να λύσει τα δικά της εσωκομματικά προβλήματα. Θα λύσει τα προβλήματα του Έλληνα πολίτη; Η διεθνής κρίση αποτελεί για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ένα ευχάριστο άλλοθι, ένα άλλοθι που θέλει να φορτώσει πάνω του όλα τα κακώς κείμενα στη χώρα μας, ότι δηλαδή για όλα ευθύνεται η διεθνής οικονομική κρίση.

Για μας στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο αυξάνεται η διαφορά μας από τη Νέα Δημοκρατία, τόσο αυξάνεται και η ευθύνη για την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κανταρτζής για δώδεκα λεπτά.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο με το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για τη στήριξη των τραπεζών, για τη στήριξη των επιχειρήσεων. Είναι αντίθετο όχι γιατί διαφωνεί με τους όρους με τους οποίους δίνονται τα χρήματα αυτά στις τράπεζες, αλλά γιατί υπό τις σημερινές συνθήκες γίνεται περισσότερο αναγκαίο από ποτέ άλλοτε στο παρελθόν να ληφθούν μέτρα ανακούφισης των λαϊκών στρωμάτων, να ληφθούν μέτρα στήριξης του λαϊκού εισοδήματος και όχι της κερδοφορίας των τραπεζών και των επιχειρήσεων που ήταν από τις κύριες αιτίες και από τους κύριους παράγοντες που συνέβαλαν στο να εμφανιστεί η κρίση αυτή, της οποίας η χώρα μας ακόμα δεν έχει ζηήσει τις ουσιαστικές συνέπειες παρά μόνο τις παρενέργειες.

Ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης, ότι δήθεν δεν θα επιβαρύνει με την πολιτική της, με την ενίσχυση των τραπεζών, τα λαϊκά στρώματα, είναι μύθος, ακόμα και αν αυτά τα χρήματα δεν δοθούν σε πραγματικό, σε ζεστό χρήμα. Τελικά, είναι τα λαϊκά στρώματα αυτά που θα υποστούν τις συνέπειες, προκειμένου να στηριχθεί η ενίσχυση της κερδοφορίας των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων. Αυτό άλλωστε δεν μας επιβεβαιώνεται απ' όλα τα προηγούμενα χρόνια; Είχαμε ανάπτυξη, παρ' όλα αυτά και σε συνθήκες ανάπτυξης η θέση των λαϊκών στρωμάτων επιδεινώθηκε, ο πλούτος συγκεντρώθηκε σε λιγότερα χέρια και με την πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης και με την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Αυτές τις ημέρες είδαμε τα δυο κόμματα και μέσα και έξω από τη Βουλή να ανεβάζουν τους τόνους της πολιτικής αντιπαράθεσης με διάφορους χαρακτηρισμούς, αλλά η ουσία που βρίσκεται; Πού διαφωνούν αλήθεια τα δυο κόμματα; Ακούσαμε την κριτική από τη μεριά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τη μεριά του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διαφωνεί μήπως με τη στήριξη των τραπεζών; Όχι, βέβαια. Απλά με τους όρους με τους οποίους θα δοθεί αυτή η στήριξη ή για να είμαστε πιο ακριβείς, συμπληρώνει την ανάγκη στήριξης των τραπεζών με μέτρα για την ενίσχυση και των άλλων τομέων της επιχειρηματικής δραστηριότητας και με διάφορες άλλες κορώνες –θα το πω έτσι– που ακούγονται ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα και από τη σοσιαλδημοκρατία στη χώρα μας αλλά και από άλλες δυνάμεις που θέλουν να εμφανίζονται σαν αριστερές για τη δήθεν ενίσχυση του ρόλου του κράτους, για την ανάγκη ρύθμισης της αγοράς, για την ανάγκη παρέμβασης.

Αλήθεια, έπαψε ποτέ η παρέμβαση του κράτους όλα αυτά τα χρόνια; Μήπως με την παρέμβαση του κράτους δεν υλοποιήθηκαν όλες αυτές οι αντιλαϊκές αποφάσεις, οι οποίες οδήγησαν στην επιδείνωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων και στην ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου; Δεν ήταν με παρέμβαση του κράτους οι πολιτικές της λιτότητας και από τη σημερινή και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις; Δεν ήταν με παρέμβαση του κράτους η απόλυτη στήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών, με τα διάφορα επενδυτικά κίνητρα; Δεν ήταν με παρέμβαση του κράτους που έγινε η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, των εμπορευματοποιήσεων, που επιβάρυνε τις τσέπες των λαϊκών στρωμάτων; Δεν ήταν με παρέμβαση του κράτους που έγιναν οι ανατροπές στα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, εξανεμίζοντας όποια από τις κατακτήσεις που υπήρχε;

Επομένως, το ζήτημα δεν είναι περισσότερες ή λιγότερες κρατικοποιήσεις, όπως μπορεί σήμερα να ισχυρίζεται ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αλλά το αν θα συνεχισθεί αυτή η πολιτική ή αν θα ανοίξει ο δρόμος για ριζικές αλλαγές σε βάρος της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Γιατί σε τελευταία ανάλυση ακούσαμε και τις προτάσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., που ανέφερε προηγουμένως και ο Κοινοβουλευτικός τους Εκπρόσωπος. Ποια είναι η απάντηση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.; Δημόσιος έλεγχος του τραπεζικού συστήματος με κρατικό έλεγχο στην Εθνική, με τη διατήρηση του κρατικού ελέγχου στην Αγροτική Τράπεζα. Μα, δεν ήταν μοντέλα που τα δοκιμάσαμε τα προηγούμενα χρόνια και είδαμε το αποτέλεσμα τους; Ή εν πάση περιπτώσει, μπορεί να υπάρχουν αυταπάτες, ότι θα μπορεί να στηριχθούν και τα λαϊκά συμφέροντα και η κερδοφορία των τραπεζών, χωρίς να θιγεί το δικαίωμα στο ζήτημα της ιδιοκτησίας; Δεν μπορεί να υπάρχουν πολιτικές που θα ικανοποιούν και τους μεν και τους δε. Δεν μπορεί να υπάρχουν μέτρα ανακούφισης των εργαζομένων, χωρίς να πληγεί η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων. Εκεί ακριβώς βρίσκεται το ζήτημα και σε αυτό ακριβώς αποσκοπούν και τα δυο μεγάλα κόμματα, που θέλουν να εμφανίζονται ότι έχουν τις εύκολες λύσεις για την έξοδο από την κρίση. Πώς; Χωρίς ουσιαστικά να θίξουν την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Μα, αν θέλουμε να δούμε τις αιτίες που οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση, οι αιτίες αυτές δεν είναι άλλες από την αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων τα προηγούμενα χρόνια, από τη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των λίγων επιχειρήσεων, από την αδυναμία των επιχειρήσεων να πουλήσουν τα εμπο-

ρεύματα που παράγουν όχι γιατί δεν τα χρειάζονται οι καταναλωτές, γιατί δεν τα χρειάζονται οι εργαζόμενοι, γιατί δεν έχουν πόρους, γιατί δεν έχουν χρήματα, έχουν εξανεισθεί τα λαϊκά εισοδήματα. Αυτά όμως τα ζητήματα επιδιώκουν να αποκρύψουν και τα δυο κόμματα, ώστε να μπορέσει να συνεχισθεί η ίδια ακριβώς πολιτική.

Ακούσαμε πολλά για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αλήθεια, πώς θα στηριχθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Με την ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών; Θα πάνε οι τράπεζες να δώσουν δάνεια στα μικρομάγαζα που υπάρχουν, τα οποία κυριολεκτικά φυτοζωούν και έχουν το άγχος της επιβίωσης, ή μήπως θα στηριχθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις με τα διάφορα επενδυτικά προγράμματα που ανακοινώνετε, όπως για παράδειγμα, την ενεργοποίηση του Ταμείου Εγγυοδοσίας, που για να ενταχθεί κάποια επιχείρηση σ' αυτό το Ταμείο, πρέπει να έχει συγκεκριμένο τζίρο, συγκεκριμένη περίοδο κερδοφορίας και μια σειρά άλλες προϋποθέσεις, που αφήνουν απέξω τη συντριπτική πλειοψηφία των επαγγελματιοβιοτεχνών, τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών που ζουν με το δικό τους κόπο, με τον δικό τους ιδρώτα και αναφέρονται σε ένα στενό κύκλο ορισμένων μεγάλων επιχειρήσεων που ανήκουν στην κατηγορία αυτή; Ή μήπως η ενεργοποίηση του προγράμματος που ανακοίνωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση με τα 30.000.000.000 ή τρισεκατομμύρια ευρώ –δεν ξέρω πόσα είναι– τα επόμενα χρόνια, θα κατευθυνθούν στις μικρές επιχειρήσεις, όταν είναι γνωστό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτηρίζει σαν μικρομεσαίες επιχειρήσεις τα κριτήρια που χρησιμοποιεί, χαρακτηρίζει σαν μικρομεσαίες επιχειρήσεις ακόμα και τις μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις που υπάρχουν στη χώρα μας; Είναι φανερό, λοιπόν, ότι όλα αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια επιδίωξη για να οικοδομηθούν συμμαχίες της πλουτοκρατίας με ορισμένα στρώματα, με τα ανώτερα στρώματα των μεσαίων στρωμάτων και από την άλλη μεριά να χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για να συνεχισθεί η πολιτική της λιτότητας. Αν θέλετε να υπάρξουν μέτρα ανακούφισης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων των επαγγελματιοβιοτεχνών, τότε θα έπρεπε πριν απ' όλα να τονωθεί η λαϊκή κατανάλωση όχι με δανεικά από τις τράπεζες, γιατί αυτήν τη μέθοδο ακολουθήσατε και τα δυο κόμματα όλα τα προηγούμενα χρόνια και οι προϋπολογισμοί του κράτους ήταν χαρακτηριστική αναφορά που είχαν όλη την τελευταία δεκαετία, ότι η αύξηση της κατανάλωσης στηρίχθηκε στην επέκταση της τραπεζικής πίστης, δηλαδή στο δανεισμό των λαϊκών στρωμάτων που είχε και ημερομηνία λήξης αλλά κυρίως και πάνω απ' όλα, είχε και μια συνεχή αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος. Αν θέλουμε να στηριχθούν και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πριν απ' όλα επαναλαμβάνουμε, ότι πρέπει να υπάρξει στήριξη ουσιαστική των εισοδημάτων των λαϊκών στρωμάτων, των ανέργων και των άλλων εργαζομένων. Να υπάρχουν μέτρα φορολογικής ελάφρυνσης των επαγγελματιοβιοτεχνών και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, να υπάρχει ατομικό αφορολόγητο όριο σε 15.000 ευρώ, να καταργηθούν όλες αυτές οι πολιτικές που δοκίμαστηκαν στις πλάτες των μικρομεσαίων τα προηγούμενα χρόνια και από τη σημερινή Κυβέρνηση και από τις προηγούμενες με τα αντικειμενικά κριτήρια, το κρίσιμο των ανέλεγκτων υποθέσεων, τις συνάφειες και όλα τα υπόλοιπα μέτρα που οδήγησαν στη συρρίκνωση του εισοδήματός τους.

Εάν θέλουμε να υπάρχουν μέτρα, θα πρέπει να υπάρχουν πριν απ' όλα ουσιαστικά μέτρα, που θα ελαφρύνουν τη θέση αυτών των στρωμάτων, μείωση και κατάργηση των δημοτικών φόρων, για τους οποίους φροντίζετε και οι κυβερνώντες διαχρονικά όλα αυτά τα χρόνια αλλά και οι εκλεκτοί τους μέσα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση να επιβαρύνουν συνεχώς τα λαϊκά στρώματα ώστε να αντλήσουν οι δήμοι πόρους για να κάνουν έργα που θα έπρεπε να τα είχατε αποδώσει εσείς, γιατί τα έχετε εισπράξει αλλά δεν τα αποδίδετε και τα παρακρατείτε. Θα έπρεπε πριν απ' όλα να υπάρχουν μέτρα τα οποία θα κατευθύνονταν στο κτύπημα της κερδοφορίας της ενίσχυσης των μεγάλων επιχειρήσεων, που γονατίζουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις μέσα σε συνθήκες άνισου ανταγωνισμού. Όμως, γι' αυτά δεν μιλάει ούτε η Κυβέρνηση ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Πώς αλήθεια θα στηριχθεί το λαϊκό εισόδημα, η λαϊκή οικο-

γένεια, χωρίς την ενίσχυση των λαϊκών εισοδημάτων, χωρίς να ληφθούν σήμερα μέτρα ανακούφισης των ανέργων, χωρίς να αυξηθεί το επίπεδο ανεργίας στο 80% του μισθού –και εμείς μιλάμε πάντα σαν μισθό βάσης στα 1.400 ευρώ– χωρίς να δίνεται το επίδομα της ανεργίας σε όλους τους άνεργους χωρίς όρους και προϋποθέσεις για όσο διαρκεί η ανεργία. Πώς θα στηριχθεί το εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων αν δεν καταργηθεί τουλάχιστον η έμμεση φορολογία, η οποία έχει επιβληθεί και στο πετρέλαιο θέρμανσης και στα είδη διατροφής και σε μια σειρά ειδών λαϊκής κατανάλωσης, στα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο. και μια σειρά άλλα τέτοια μέτρων;

Το Κ.Κ.Ε. έχει πάρει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση αυτή καταθέτοντας και σχετικές προτάσεις νόμου, που δίνουν απάντηση. Η μια μάλιστα εισάγεται και συζητείται σήμερα στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής και δίνει απάντηση στα ερωτήματα αυτά.

Με άλλα λόγια και η πίτα ολάκερη και ο σκύλος χορτάτος δεν μπορούν να γίνουν. Και η κερδοφορία των επιχειρήσεων να μεινεί άθικτη αλλά και μέτρα ανακούφισης των λαϊκών στρωμάτων να παρθούν. Αν τα προηγούμενα χρόνια που υπήρχε ανάπτυξη, που υπήρχε κερδοφορία δεν στηρίχθηκαν τα λαϊκά εισοδήματα, ο καθένας καταλαβαίνει τι έρχεται τα επόμενα χρόνια. Και όχι μόνο αυτό. Αξιοποιείται η κρίση για να επιταχυνθεί η πρόθεση όλων αυτών των αντιλαϊκών μέτρων που έχουν αποφασιστεί όλα αυτά τα χρόνια και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με την υπογραφή των δικών μας κυβερνήσεων. Αλήθεια πώς τοποθετούνται αυτά τα κόμματα όσον αφορά στις άλλες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τις έχουν άλλωστε συνυπογράψει, για την επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων στα πλαίσια της στρατηγικής της Λισαβόνας που θα φέρουν ακόμα πιο δύσκολες μέρες για τα λαϊκά στρώματα που θα αποδυναμώσουν εν πάση περιπτώσει, ότι έχει απομείνει από τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Ένα πράγμα είναι φανερό. Μαγικές συνταγές που θα ικανοποιήσουν και τα λαϊκά συμφέροντα αλλά και θα αφήσουν άθικτη την κερδοφορία των επιχειρήσεων δεν μπορούν να υπάρξουν. Ή την κρίση θα την πληρώσει η πλουτοκρατία ή η κρίση θα πέσει στις πλάτες των εργαζομένων. Εμείς θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να αναπτυχθούν οι αγώνες της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων ώστε να υπάρξουν και μέτρα στήριξης σήμερα των λαϊκών στρωμάτων, να υπάρξουν μέτρα ανακούφισης και κυρίως να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για ριζικές αλλαγές ώστε ο λαός μας να διεκδικήσει τον πλούτο που παράγει. Γιατί αυτές οι αλλαγές έχουν γίνει περισσότερο ώριμες σήμερα από ποτέ άλλοτε στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε. Ο κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συζητάμε για μια κρίση πλέον που διαπερνά όλον τον κόσμο και την αντιμετώπιση αυτής της κρίσης με κάποια μέτρα που εξαγγέλει η Κυβέρνηση που ομολογούμενως αυτά τα μέτρα ξάφνιασαν πολλούς.

Πρέπει να θυμηθούμε για τι τάξη μεγέθους μιλάμε. Τα 28.000.000.000 είναι κάτι περίπου σαν το Γ' ΚΠΣ. Τα 28.000.000.000 είναι πολύ περισσότερα από το ΕΣΠΑ. Αν αναλογιστούμε τις ελπίδες και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού ότι μέσα από ένα τέτοιο επαναλαμβανόμενο πενταετές πρόγραμμα θα υπήρχε η ανάπτυξη της Ελλάδας και αν θέλετε θα δημιουργούσε όρους ανταγωνιστικότητας μέσα στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, καταλαβαίνετε για τι μέγεθος μιλάμε. Κάποιοι βέβαια θα τρέξουν και θα πουν ότι δεν μιλάμε για ζεστό χρήμα, μιλάμε για 5.000.000.000 όμως ξέρουν πολύ καλά ότι στην πορεία μπορεί πέρα από τα 5.000.000.000 και τα ομόλογα αλλά και οι εγγυήσεις και οι επισφάλειες να είναι ζεστό χρήμα.

Το δεύτερο που θέλω να πω μια και μιλάμε στο Κοινοβούλιο και πρέπει να δούμε την άλλη παράμετρο είναι ότι πριν από είκοσι χρόνια κατέρρευσε ένα οικονομικό μοντέλο. Αυτό το οικονομικό μοντέλο της πρώην Σοβιετικής Ένωσης κατέρρευσε κατά ένα μεγάλο μέρος γιατί αγνόησε την αγορά. Και έχουμε

μετά από είκοσι χρόνια μια κατάρρευση ενός άλλου οικονομικού μοντέλου το οποίο υπερθεμάτισε την αγορά, δηλαδή, πίστευε ότι όλα μπορεί να τα κάνει η αγορά.

Και αυτό πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας γιατί μπορεί να ήρθε μέσα από την κρίση ρευστότητας των τραπεζών και από το μεγάλο κυνήγι του κέρδους αλλά αυτό το κέρδος δεν το κυνήγησαν μόνο οι τράπεζες. Κυνηγήθηκε σε όλα τα επίπεδα γιατί υπήρχε ένα μοντέλο ανταγωνιστικό άκρατου φιλελευθερισμού.

Γιατί τι διαφορά είχε η τρελή αγελάδα από το κυνήγι του κέρδους που την ταίσαμε οτιδήποτε για να μας παράγει περισσότερο γάλα και την τρελάνανε, από την τράπεζα η οποία προσπαθούσε με οποιονδήποτε τρόπο να κερδίσει οποιαδήποτε χρήματα είτε με τα δομημένα ομόλογα είτε με τα τοξικά και όλα αυτά; Ή όταν εγγυούνταν πράγματα που δεν είχαν αντίκρισμα. Άρα, λοιπόν υπήρχε ένα μοντέλο.

Εδώ επίσης πρέπει να μας προβληματίσει ότι αυτό το οικονομικό μοντέλο που φάνηκε πρώτα να δείχνει τις αδυναμίες του από τις Η.Π.Α. ταυτοποιήθηκε με κάτι πολύ σημαντικό. Δηλαδή, έχουμε την κατάρρευση αυτού του οικονομικού μοντέλου, έχουμε την κατάρρευση, κύριε Υπουργέ, και να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας του πολιτικού μοντέλου της Αμερικής, δηλαδή του Μπους και της παρέας του και της τακτικής που ακολούθησε μ' αυτήν τη συγκεκριμένη πολιτική και έχουμε εκεί μια αλλαγή πολιτικής που δεν είναι πολύ αργά να έρθει και στην χώρα μας, αν θέλετε.

Έρχεστε εδώ και τρέχετε. Μου θυμίζετε αυτό το ανέκδοτο με τον τεχνοκράτη που πήγε σε έναν βοσκό και ήθελε να τον βοηθήσει. Και όταν στο τέλος αυτός ο τεχνοκράτης επέμενε πολύ να βοηθήσει τον βοσκό και δεν μπόρεσε να τον πείσει στο τέλος ο βοσκός για τις υπηρεσίες του του είπε «μπες μέσα και πάρε ένα πρόβατο και φύγε. Για τον κόπο σου». Όταν μπήκε να πάρει το πρόβατο του φώναξε ο βοσκός. Του λέει «μήπως είσαι τεχνοκράτης;». Λέει «ναι, που το κατάλαβες;». Λέει «πρώτον, ήρθες απρόσκλητος».

Και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, πήγατε απρόσκλητοι στις τράπεζες. Τη μια μέρα μας λέγατε ότι οι τράπεζες είναι υγιείς και δεν έχουν κανένα πρόβλημα και την άλλη μέρα τρέξατε να τους δώσετε χρήματα. Γι' αυτό δεν έχουν σήμερα υλικά τα νοσοκομεία; Γιατί αντί να τα δώσετε στους αρρώστους δηλαδή, σ' εκείνες τις τράπεζες που έχουν πρόβλημα πάτε και τα δίνετε στους υγιείς; Πώς συμβαδίζουν αυτά τα δυο πράγματα, δηλαδή από τη μια μεριά να είναι υγιείς οι τράπεζες και από την άλλη μεριά να έρχεστε εσείς να τρέχετε απρόσκλητοι απέναντι στις τράπεζες να τις παρακαλάτε μάλιστα για να τις βοηθήσετε.

Καταλαβαίνετε ότι είστε κακοί τεχνοκράτες. Είστε αυτό που σας είπε ο Βύρων Πολύδωρας ότι είστε οι «golden boys», αυτοί δηλαδή που ευθύνονται σήμερα για την κατάσταση. Και δεν ευθύνονται, κύριοι Υπουργοί, για την κατάσταση της οικονομίας στην περιοχή σας αυτή οι συγκεκριμένοι τραπεζίτες; Δεν ευθύνονται όταν κοροϊδεύανε τους αγρότες της περιοχής σας που τους φώναζαν και παραπλανούσαν τους καταναλωτές από διαφήμιση μέσα από τα Μέσα και τους έλεγαν τρέξε να πάρεις επιτόκιο με 2% και με 3% και όταν πήγαινε ο αγρότης που δεν ήξερε τα ψιλά γράμματα πλήρωνε 6%; Δεν παραπλανούσαν τον Έλληνα καταναλωτή; Δεν ήταν αυτοί που ασύστολα ή με οποιονδήποτε τρόπο κάθε μέρα εκβίαζαν κάθε όρους ακόμα και αυτής της ίδιας της αγοράς μέσα από τις διαδικασίες; Δεν είναι αυτοί οι οποίοι σήμερα διορίζονται και από την μια μεριά και από την άλλη μεριά ο κύριος Πρωθυπουργός είναι μονίμως δυσανεστήμενος; Ακούμε να είναι δυσανεστήμενος. Τώρα ο κύριος Πρωθυπουργός απειλεί μονίμως. Απειλεί τον διοικητή της Δ.Ε.Η. να μην δώσει αύξηση μέσω του Φώλια.

Απειλεί λοιπόν τις τράπεζες και λέει «ελάτε να σας δώσουμε τα χρήματα, γιατί δεν έρχεστε;». Και οι τράπεζες επιβάλλουν με τον δικό τους τρόπο. Αυτοί δηλαδή που δημιούργησαν την κρίση έρχονται και δίνουν τα χρήματα.

Και ρωτάω. Σε ποιο κάδρο θα μπουν οι αγρότες της περιοχής σας; Γιατί του κ. Αλογοσκούφη στην Α' Αθήνας δεν έχει αγρότες οπότε δεν έχει κανένα πρόβλημα. Οι αγρότες στην δική σας περιοχή πώς θα μπουν στο κάδρο των 28.000.000.000; Γιατί όλοι ακούνε για πακέτα και κάθε φορά θέλουν και αυτοί να

έχουν μια συμμετοχή στο πακέτο. Πού θα μπουν δηλαδή, οι αγρότες; Πού θα μπουν οι αγρότες που στην περιοχή σας και σε άλλες αγροτικές περιοχές πουλάνε τα προϊόντα με μηδενική τιμή; Κόβουν στο τιμολόγιο μηδέν. Δεν υπάρχει τιμή. Τι θα πείτε δηλαδή, στους βαμβακοπαραγωγούς; Τι θα πείτε στους σιτοπαραγωγούς που σήμερα το κόστος παραγωγής είναι 18 λεπτά και αυτοί πουλάνε με μηδέν; Πού θα τους βάλλετε εδώ μέσα στο κάδρο για να πάτε στην πραγματική οικονομία; Πού θα τους στηρίξετε; Σε ποιο άρθρο αυτού του νομοσχεδίου που λέτε ότι δεν έχει πρόβλημα. Μα, δεν θα πληρώσει ο Έλληνας πολίτης. Ξέρετε εσείς να μην πληρώνει ποτέ ο Έλληνας πολίτης όταν μιλάμε για τα οικονομικά του κράτους; Δηλαδή, ο Έλληνας πολίτης δεν έχει καμμία ανάμειξη και δεν θα έχει κανένα πρόβλημα όταν μιλάμε για την υπερχρέωση αυτού του κράτους που η δική σας πολιτική οδήγησε;

Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι αυτήν τη στιγμή χρειάζεται ένα εθνικό σχέδιο. Ένα σχέδιο που θα είναι αποτέλεσμα μιας κοινωνικής συναίνεσης έστω και αυτήν τη στιγμή. Είναι, λοιπόν, δυνατόν σήμερα να έρχεται το τσουνάμι, γιατί δεν ήρθε ακόμα στην Ελλάδα και εμείς απλά να κοιτάμε; Να λέμε θα έρθει, δεν θα έρθει, πόσα μποφόρ θα είναι;

Όταν, λοιπόν, θα μας πνίξει όλους τότε είναι σίγουρο ότι «αντράλα στο χάνι, νερό στα φασόλια» όπως λένε στο χωριό μου. Γιατί από την κρίση αυτή κάποιοι θα κερδίσουν. Κάποιοι περιμένουν αυτήν τη φασαρία, θα μας μιλήσουν για τη διατροφική κρίση. Κοιτάξετε να δείτε, εδώ έχουμε κρίση, δεν μπορούμε να παράγουμε προϊόντα. Να τα μεταλλαγμένα και οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί. Είναι σίγουρο, λοιπόν, ότι είστε μέρος αυτής της κρίσης. Και το μόνο που μπορείτε να προσφέρετε είναι τώρα αυτήν τη στιγμή να απαλλάξετε τον τόπο απ' αυτήν την πολιτική διακυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δασκαλοι από το Α' Δημοτικό Σχολείο Σχηματαρίου Βοιωτίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Γιαννάκης, που παρευρίσκεται εδώ, είναι Βουλευτής Βοιωτίας.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας, πρώην Υπουργός, ο κ. Βερελής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιμένει να πω κι εγώ μία παροιμία. Θα την πω λοιπόν: «Τα είχαμε χύμα, μας ήρθαν και τσουβαλάτα».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριε Υπουργέ, τα τελευταία χρόνια γιγαντώνεται ο ρόλος των τραπεζών. Οι τράπεζες καταλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερο χώρο επιρροής όχι μόνο στην οικονομική ζωή, αλλά και στην κοινωνική ζωή του τόπου και κυρίως στην πολιτική ζωή του τόπου, κάτι το οποίο έχει να κάνει με την πρόθυμη εκχώρηση εξουσίας, την οποία έχει κάνει το πολιτικό μας σύστημα.

Δεν υπάρχει πλέον τομέας οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας, στον οποίο να μην παρεμβαίνουν οι τράπεζες μ' ένα ρόλο, ο οποίος γίνεται όλο και πιο επικίνδυνος. Δεν υπάρχει δυνατότητα μεγάλο δημόσιο έργο να εκτελεστεί, εάν μεγάλες τράπεζες δεν συναινέσουν. Δεν υπάρχει δυνατότητα μελέτη του δημοσίου να γίνει, εάν δεν μετέχουν τράπεζες μέσα. Δεν υπάρχει η δυνατότητα ακόμα και νομικές υπηρεσίες να παρασχεθούν –παραδείγματος χάρι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, προκειμένου να υπάρξουν όροι συμβουλευτικοί- που να μην επιβάλουν να είναι τράπεζες μέσα.

Όταν συμβαίνουν αυτά και παράλληλα υπάρχει μία απουσία εποπτικής σοβαρότητας τα τελευταία χρόνια, μία απουσία η οποία οδήγησε στο να παραπλανούνται κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδες πελάτες τραπεζών, έχουμε φτάσει σε μία κατάσταση η οποία είναι δυσάρεστη.

Έπρεπε να έχουμε κρατήσει, κύριε Υπουργέ, κάποια εργαλεία.

Εγώ θα σας θυμίσω ότι είχα μεγάλη αντίθεση, έντονη αντίθεση, να παραδοθεί το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στον ιδιωτικό τομέα, παρ' όλο που ήταν κάτι το οποίο επιθυμούσαν διακαώς οι τράπεζες. Και καθυβριζόμουν τότε από δύο κατευθύνσεις. Η μία, ήταν διαπρεπείς, διάσημοι οικονομικοί συντάκτες εφημερίδων. Η δεύτερη, ήταν επιφανείς Βουλευτές που ασκούσαν την οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό συνέβαινε το 2002 και το 2003.

Τώρα, βεβαίως, αυτά είναι «passé», όπως λέτε. Έχουν ξεχαστεί. Όποιος, όμως, ξεχνάει το τι έχει γίνει, δημιουργεί προϋποθέσεις για νέα σφάλματα και για νέα λάθη.

Η οικονομική πολιτική σας έχει δημιουργήσει συντρίμια, τα οποία αποτυπώνονται σ' έναν πολύ απλό δείκτη. Είναι αυτό το οποίο λέμε «spread». Μάθαμε όλοι και λέμε «spread». Είναι η διαφορά, δηλαδή, των επιτοκίων των δέκα ετών ομολόγων του ελληνικού δημοσίου σε σχέση μ' άλλες χώρες, όπως η Γερμανία.

Χθες έγινε δημοπρασία ομολόγων. Εκατόν εβδομήντα μονάδες, 1,7% παραπάνω. Τι σημαίνει αυτό; Θα το πω απλά: Στα 43.000.000.000 ευρώ, που χρειαζόμαστε για τη χρονιά αυτή, θα πληρώσουμε πάνω από 650.000.000.000 ευρώ. Είναι πολύ μεγαλύτερο από το «ταμείο των φτωχών» αυτό. Είναι πολύ μεγαλύτερο από τα περισσότερα δημόσια έργα, τα οποία υπάρχουν.

Όλο αυτό απεικονίζει ένα και μόνο πράγμα. Απεικονίζει το γεγονός ότι η οικονομική σας πολιτική δεν πείθει. Είναι έλλειμμα αξιοπιστίας αυτό το οποίο πληρώνουμε με 650.000.000.000. Δεν είναι τίποτα άλλο.

Μέσα σ' αυτήν την κρίση, η οποία έγινε -θα σας δώσω ένα παράδειγμα της λανθασμένης πολιτικής σας- βγήκε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών πρώτος -μετά την Ιρλανδία- και είπε, θα στηρίξουμε το τραπεζικό σύστημα. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Τι κατάλαβε η διεθνής οικονομική κοινότητα; Ότι το τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα έχει κάτι περίεργο. Κάπου βρωμάει η ιστορία. Για το λόγο αυτό οι πρώτες ρευστοποιήσεις, που έγιναν, ήταν στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Και το Χρηματιστήριο το δικό μας κατέρρευσε περισσότερο από κάθε άλλο χρηματιστήριο στην Ευρώπη.

Τέτοια πράγματα θα γίνονται διαρκώς, διότι δεν έχετε κάνει τα τελευταία χρόνια καμμία προσπάθεια αναπτυξιακής πολιτικής. Και η οικονομία είναι ανάπτυξη. Δεν είναι το τριτογενές χρήμα και πώς το μετακινούμε. Είναι η παραγωγή του πλούτου. Εκεί, λοιπόν, έχετε αποτύχει.

Όταν ξεκίνησε η κρίση, αυτό το οποίο δημιούργησε τα μεγαλύτερα προβλήματα εδώ στη χώρα μας, στην πρώτη εφαρμογή, ήταν η επίδοση της Εθνικής Τραπέζης, μια αρνητική, δυσάρεστη και κατά την άποψή μου, ανήθικη συμπεριφορά.

Αυτά τα οποία η Εθνική Τράπεζα κατάρρε, χρησιμοποιώντας το όνομά της, χρησιμοποιώντας την εντύπωση ότι είναι κρατική τράπεζα, χρησιμοποιώντας το δίκτυό της, χρησιμοποιώντας, κυρίως, την αδράνεια του εποπτεύοντος την οικονομία Υπουργείου, ήταν να προσελκύσει καταθέσεις. Και αυτές οι καταθέσεις πού πήγαν; Πήγαν σε δύο κατευθύνσεις. Η μία ήταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η άλλη η «FINANS BANK». Είναι εγκληματική αυτή η λογική, την οποία ανέπτυξε η Εθνική Τράπεζα.

Δεν γνωρίζω αν ελέγχετε το Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας, τον κ. Αράπογλου. Δεν γνωρίζω αν τον ελέγχετε, διότι εσείς με τον διορίσατε, αλλά με τις αλλαγές στο μετοχικό χαρτοφυλάκιο της Εθνικής το τελευταίο διάστημα, έχω την εντύπωση ότι έχουν συμβεί πράγματα, τα οποία εσείς είτε δεν αντιλαμβάνεστε, όπως έγινε με την «DEUTSCHE TELEKOM» και τον Ο.Τ.Ε., είτε τα γνωρίζετε και δεν θέλετε να τα ενοχλήσετε.

Πώς εξηγείτε, για παράδειγμα, ότι η Εθνική έχει κάνει θυγατρική εταιρεία, offshore εταιρεία, στα Cayman Islands με 400.000.000.000 ευρώ και άλλα τριακόσια ενενήντα εννέα, ένας δεύτερος που μετέχει και παίζουν μετοχές της Εθνικής Τραπέζης μέσα στην κρίση;

Πώς να εξηγήσω το γεγονός ότι οδεύουν τεράστια ποσά προς τη «FINANS BANK» κι έρχεται ένας άλλος τραπεζίτης, ο οποίος μου κάνει επίσης εντύπωση και λέει δύο πράγματα; Το πρώτο πράγμα, το οποίο λέει, είναι: Όχι, δεν πρέπει να κάνου-

με αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, διότι αυτήν τη στιγμή η αξία των μετοχών είναι πολύ χαμηλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**.)

Τι σημαίνει αυτό; Και μόνο η ανακοίνωση ότι θα γίνει αύξηση μετοχικού κεφαλαίου στη φάση αυτή, θα δημιουργούσε ενίσχυση των μετοχών.

Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει «εθνικοί πρωταθλητές». Δεν το καταλαβαίνω καθόλου. «Εθνικοί πρωταθλητές» για να πληρώσουν τι; Για να πληρώσουν την κρίση άλλων χωρών; Να πληρώσουν την κρίση στην Τουρκία; Να πληρώσουν την απρονοησία της Εθνικής Τραπεζής που πήγε κι έβαλε όλα τα αυγά σ' ένα καλάθι και όπου σήμερα, με την υποτίμηση που υπάρχει στην Τουρκία, που είναι στο τελευταίο δήμενο, νομίζω, άνω του 35%, έχει απολεστεί ένα μεγάλο κομμάτι και από τη ρευστότητα, η οποία δίνεται εκεί, χάνεται κάθε φορά κι ένα κομμάτι λόγω αυτής της κατάρρευσης που υπάρχει στην αναδυόμενη αγορά της Τουρκίας;

Κύριε Υπουργέ, πριν κάνετε το οτιδήποτε άλλο, πριν ταλαιπωρηθεί το πανελλήνιο μέσα από μία κουβέντα, η οποία είναι και δυσνόητη και δημιουργεί και παρεξηγήσεις και η οποία ταλαιπωρεί το πολιτικό σύστημα, διότι όλοι θεωρούνται ύποπτοι σε σχέση με τις τράπεζες και το τι κάνουν, αρκούσε ένα πολύ απλό γράμμα δέκα γραμμών. Έπρεπε και όφειλε -και υποχρεούται και σήμερα ακόμα- ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών να στείλει ένα γράμμα προς τις τράπεζες και να τους ζητήσει να πληρούν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τους δείκτες φερεγγυότητας που επιτάσσει η νομοθεσία. Γιατί δεν κάνει αυτό το πολύ απλό; Δέκα γραμμές γράμμα είναι. Να τους πει: Πού είναι η κεφαλαιακή σας επάρκεια; Πού είναι οι άλλοι δείκτες φερεγγυότητας; Και μόνο, όμως, η κεφαλαιακή επάρκεια έφτανε. Και αφού διορθωθεί, με δήλωση των τραπεζών, η κεφαλαιακή επάρκεια, τότε να προχωρήσουμε.

Δεν γίνεται, όμως, αυτό. Παίζουμε μία περίεργη κολοκυθιά, δυσάρεστη και επικίνδυνη. Όποια τράπεζα επιθυμεί να ενταχθεί, επιθυμεί να ενταχθεί, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, μετά τις 31 Δεκεμβρίου. Γιατί; Για να μην ενοχληθεί η σύνταξη του ισολογισμού του 2008; Δεν θα έπρεπε να πείτε ότι όποιος θέλει να ενταχθεί, ως προϋπόθεση θα πρέπει να δεχθεί από τώρα τον έλεγχο του δημοσίου; Δεν θα πρέπει να υποχρεωθεί η Τράπεζα της Ελλάδος να ασκεί ουσιαστικό εποπτικό έλεγχο και να μην παίζουμε την κολοκυθιά, ποιος έχει τη νομική δυνατότητα και ποιος δεν την έχει;

Είχαμε φτάσει σε ακραία σημεία παραπλάνησης επί χρόνια, όταν έβγαιναν οι τράπεζες και έλεγαν, εντός δύο ωρών δάνειο. Και κάναμε ερωτήσεις -ερωτήσεις και στον τότε διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος- οι οποίες έπεφταν στο κενό. Και μετά παίρναμε κάποιες περιέργειες απαντήσεις, ότι, ναι, έχουν ειδοποιηθεί. Ποιοι είχαν ειδοποιηθεί και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ποιες ήταν οι ευθύνες και ποιο το αποτέλεσμα του ελέγχου, ο οποίος ασκήθηκε; Ποιες ήταν οι ποινές, οι οποίες επιβλήθηκαν;

Εάν θέλετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσετε να κάνετε αυτό το οποίο είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου, θα έπρεπε να επιβάλετε εσείς ρευστότητα στην αγορά. Πώς να την επιβάλετε; Όχι με τον τρόπο, με τον οποίο το επιχειρείτε. Λυπάμαι, αλλά έχω τελειώς διαφορετική άποψη. Θα έπρεπε, για παράδειγμα, να πείτε, τώρα που καταρρέουν τα νοσοκομεία, τώρα που υπάρχει όλη αυτή η κατάσταση, ότι κάνετε μία διαπραγμάτευση για να δώσετε αυτά τα οποία χρωστάει το δημόσιο στους προμηθευτές σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου δεκαετίας.

Θα λυνόταν μια σειρά από ζητήματα έτσι. Θα πήγαιναν αυτοί πίσω το τραπεζικό σύστημα. Θα έδιναν τα ομόλογα. Το τραπεζικό σύστημα θα πήγαινε στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Θα έδινε εκεί αυτά τα ομόλογα και θα έμπαινε μέσα μια ρευστότητα.

Ξέρετε ότι ο κατασκευαστικός τομέας αυτήν τη στιγμή είναι σε πολύ μεγάλη δυσκολία. Ο οικοδομικός τομέας υφίσταται κατάρρευση. Είναι 30% λιγότερες οι άδειες κατ' όγκο απ' ό,τι ήταν πέρυσι. Τι σημαίνει αυτό; Ότι το 2009 η εκτέλεση των αδειών θα είναι πολύ λιγότερη, λόγω της δυσκολίας στα δάνεια και λόγω της αναποφασιστικότητας που θα έχουν να επενδύουν στα ακίνητα. Μπορεί να φθάσουμε στο 40% ή και στο 50%.

Τι θα εισπράξει απ' αυτό η ελληνική κοινωνία; Τεράστια ανεργία. Μείωση περιουσιών και μια κατάσταση που δεν θα μπορείτε να χειριστείτε. Δεν βλέπω, λοιπόν, να ανησυχεί κάποιος γι' αυτό. Θα περάσουν τα χρήματα στον κατασκευαστικό τομέα με τον τρόπο που λειτουργείτε εσείς αυτήν τη στιγμή το πρόγραμμα αυτό των 28.000.000.000 ευρώ; Όχι. Δεν θα έπρεπε να κάνετε ένα πρόγραμμα ειδικό άμεσα μαζί με τον Υπουργό Ανάπτυξης, για παράδειγμα, για την εξοικονόμηση ενέργειας, ώστε να δώσετε στον κατασκευαστικό τομέα μια διέξοδο που θα είναι χρήσιμη στο μέλλον και θα αποδώσει;

Να σας πω και κάτι ακόμη. Έχω και μια επιπλέον αντίθεση. Εάν δεν δώσουμε ισομερώς μια βοήθεια στην κρίσιμη αυτή περίοδο σ' όλους αυτούς που συναλλάσσονται με τις τράπεζες και αν αποκλειστικά και μόνο ενισχύσουμε μόνο αυτούς που ήδη έχουν προβλήματα, θα δημιουργήσουμε νέες στρατιές προβληματικών. Διότι οι δυσκολίες τώρα έρχονται και είναι βέβαιο ότι μ' εσάς ως Κυβέρνηση στο τιμόνι αυτές οι δυσκολίες πολύ δύσκολα θα ξεπεραστούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, όπως διαπιστώνετε και εσείς, από τα έδρανα των κυβερνητικών αξιωματούχων ο κ. Ζοάν Σόαρες, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Οργανισμού για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη, του γνωστού σε όλους μας Ο.Α.Σ.Ε., καθώς επίσης και ο κ. Πένσαρ Όλιβερ, Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης, συνοδευόμενοι από τους γνωστούς μας συναδέλφους κ. Σκανδαλάκη και κ. Ευθυμίου.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είναι γνωστό ότι η χώρα μας αναλαμβάνει από 1/1/2009 την προεδρία στον Ο.Α.Σ.Ε. και προσδοκούμε σε μια πολύ στενή διακοινοβουλευτική συνεργασία. Το ελληνικό Κοινοβούλιο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον προσβλέπει σ' αυτήν την περίοδο της ελληνικής προεδρίας, επ' ωφελεία, βέβαια, των λαών όλων των χωρών.

Σας καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ γίνεται η συζήτηση για το πρόγραμμα που κατέθεσε η Κυβέρνηση για την διαχείριση των 28.000.000.000 ευρώ εγγύησης προς τις τράπεζες, συζητούμε για μεγάλα κραχ που συμβαίνουν σε παγκόσμιο, αλλά και σε εθνικό επίπεδο: Το οικονομικό κραχ, που βρίσκει την ελληνική οικονομία σε εξαιρετικά δυσχερή θέση, το κραχ του κοινωνικού κράτους, με το σύστημα υγείας να καταρρέει. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα προηγούμενο της κατάστασης που υφίσταται σήμερα στα νοσοκομεία. Και υπάρχει, επίσης, ένα κραχ στο κράτος δικαίου, μ' αυτά που συμβαίνουν στις φυλακές, όπου αποδεικνύεται το χειρότερο πρόσωπο του κράτους.

Σ' όλη αυτήν την κατάσταση που υφίσταται ο ελληνικός λαός οι απαντήσεις είναι μερικές έως ανύπαρκτες. Ο «Τιτανικός» ταξιδεύει, προσκρούει συνεχώς σε μεγάλα παγόβουνα και οι πρωταγωνιστές χορεύουν στο ρυθμό του Βατοπαιδίου, με μια Κυβέρνηση που δεν έχει σήμερα ούτε την ηθική ούτε την πολιτική ούτε την οικονομική αξιοπιστία που απαιτείται, για να διαχειριστεί τόσο μεγάλα ζητήματα. Συζητάμε ένα μέρος, μια πράξη από πολλές που θα έπρεπε να γίνουν, για να αντιμετωπιστεί αυτό που έρχεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις δημοσκοπήσεις παρουσιάζεται η κοινή γνώμη να θέλει συναινέσεις, να θέλει κοινή προσπάθεια, να θέλει τον πολιτικό κόσμο, και όχι μόνο, να προσπαθεί όλος μαζί, για να αισθανθεί ασφάλεια σ' αυτό το «τσουνάμι», που φαίνεται πως έρχεται.

Νομίζω πως κάθε πολιτικός θα ήθελε να συμμετάσχει σε μια διαδικασία συναίνεσης, για να βγει ο τόπος απ' αυτό που ζούμε, αλλά και απ' αυτό που έρχεται. Μπορούμε; Τι θα περίμενε κάποιος σε μια περίοδο σαν και αυτή από έναν Πρωθυπουργό, από έναν ηγέτη μιας χώρας που έχει να αντιμετωπίσει αυτά

που είναι μπροστά του;

Θα περίμενε ο Πρωθυπουργός να δείξει, πρώτα-πρώτα, υπερκινητικότητα κοινωνικού διαλόγου, να συναντήσει τις μεγάλες επιχειρήσεις, να συναντήσει τις μικρές επιχειρήσεις, να συναντήσει τον τουριστικό κλάδο, ο οποίος όχι μόνο πλήττεται την επόμενη περίοδο, αλλά φαίνεται ότι στη βόρεια Ελλάδα, που είναι πολύ συγκεκριμένες οι ομάδες τουριστών από συγκεκριμένες χώρες, θα είναι από τα πιο σοβαρά προβλήματα της χώρας.

Θα περίμενε να συναντήσει τους κατασκευαστές, να συναντήσει τη Γ.Σ.Ε.Ε. και τους εργαζόμενους, να συναντήσει την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για ένα πλαίσιο και ένα πρόγραμμα δράσεων που πρέπει να υπάρξει. Να συναντήσει την ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ. και τους αγρότες, που αυτήν τη στιγμή είναι σ' όλα τα μέρη της χώρας στους δρόμους και κλείνουν εθνικές οδούς.

Θα περίμενε έναν ηγέτη, ο οποίος θα κινητοποιούσε τα μεγαλύτερα οικονομικά ινστιτούτα της χώρας, θα δημιουργούσε ομάδες υποστήριξης, προτάσεων, προγραμμάτων, ιδεών, ώστε με φαντασία και υπευθυνότητα να αντιμετωπιστεί η κρίση.

Θα περίμενε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος θα έφτιαχνε ομάδες και θα καλούσε πολιτικούς μεγάλου βεληνεκού από τους άλλους χώρους, που έχουν ζήσει κρίσεις, που έχουν διαχειριστεί οικονομικές καταστάσεις, ώστε να μπορέσουν να υπάρξουν προτάσεις που θα οδηγήσουν σε συναινέσεις.

Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Βλέπουμε έναν Πρωθυπουργό που δεν κινείται προς καμμία κατεύθυνση. Είδαμε μια σουρεαλιστική προσέγγιση της επικοινωνίας του Πρωθυπουργού την προηγούμενη εβδομάδα, όπου ενώ συμβαίνουν όλα αυτά που ξέρουμε, ο Πρωθυπουργός επισκέφθηκε το εργοστάσιο κροκοπαργιών στην πατρίδα μου, την Κοζάνη. Πρόκειται για ένα εργοστάσιο και ένα συνεταιρισμό που λειτουργεί με πολύ μεγάλη επιτυχία, εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Επισκέφθηκε τους μηλοπαραγωγούς στους Πύργους.

Τα προβλήματα των συγκεκριμένων χώρων δεν έχουν σχέση αυτήν τη στιγμή μ' ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα και οι προσεγγίσεις του Πρωθυπουργού ήταν, πραγματικά, εκτός τόπου και χρόνου. Κατέβηκε με το αεροπλάνο για πέντε λεπτά. Συμμετείχε σε διαδικασίες και διεργασίες που δεν έχουν καμμία σχέση ούτε μ' αυτά που έκανε η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση ούτε με τα μεγάλα προβλήματα που ζούμε ούτε έδωσε καμμία απάντηση. Έδειξε απλώς ότι υπάρχει και αναπνέει, γιατί και αυτό πια ήταν υπό αμφισβήτηση.

Όταν, λοιπόν, έτσι φέρεται ο Πρωθυπουργός της χώρας σ' αυτήν την κρίση – αν θέλετε και η Κυβέρνησή του, γιατί δεν είδαμε να γίνεται κοινωνικός διάλογος από κανέναν φορέα της Κυβέρνησης, μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκαναν συζήτηση και είχαν κοινωνικό διάλογο αυτήν την περίοδο – όταν αυτή είναι η υπάρχουσα κατάσταση, πώς θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για συναινέσεις; Να συναινέσουμε σε τι; Σε ποια πρόταση, για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο;

Και φυσικά, αυτό που χρειάζεται είναι ένα σχέδιο εθνικής ανόρθωσης και προοπτικής. Γιατί σ' αυτήν τη χώρα πρέπει να ανορθωθούν πολύ άμεσα πράγματα, τα οποία έχει διαλύσει η διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Συζητούμε ιδιαίτερα σήμερα για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που αφορά την ενίσχυση της ρευστότητας, την ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος, ώστε να υπάρξει ρευστότητα στην ελληνική οικονομία. Χθες το βράδυ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έβγαλε ένα δελτίο Τύπου, με την κατάσταση που υπάρχει σ' όλες τις χώρες, όσον αφορά την προώθηση προγραμμάτων, δράσεων και πρωτοβουλιών όλο το προηγούμενο διάστημα, τα οποία έχουν πάρει έγκριση, γιατί, βεβαίως, είναι μορφή κρατικής βοήθειας.

Καταθέτω στα Πρακτικά αυτά τα έγγραφα, για να δούμε ότι από δεκαεννιά χώρες είναι η Ελλάδα, η Πολωνία, η Ουγγαρία και η Ισπανία είναι οι χώρες που αυτήν τη στιγμή δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Διαμαντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από παλινωδίες, μετά

από ένα διάλογο με τις τράπεζες, ο οποίος δεν έγινε ουσιαστικά ποτέ, μετά από μια αίσθηση της κοινής γνώμης ότι οι τράπεζες προσπαθούν να επιβάλουν τους όρους τους, ερχόμαστε να ψηφίσουμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου μ' αυτά τα χαρακτηριστικά.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την πρώτη στιγμή έκανε σαφές ότι πρέπει να υπάρξει ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος και όχι των τραπεζών με στόχους συγκεκριμένους. Οι στόχοι αυτοί ήταν να υπάρξει ρευστότητα, ώστε η πραγματική οικονομία να μπορέσει να λειτουργήσει. Αφορά και τις μικρές και τις μεσαίες και τις μεγάλες επιχειρήσεις. Αφορά τους δανειολήπτες και όλους αυτούς που συναλλάσσονται με την τράπεζα.

Για να γίνει αυτό το πολύ απλό – γιατί αυτή είναι η ουσία αυτού που συζητάμε σήμερα – χρειάζονται ορισμένες προϋποθέσεις ώστε τα κεφάλαια, τα 28.000.000.000 ευρώ τα οποία με μορφή εγγυήσεων ή ρευστού θα μπουν στο οικονομικό σύστημα να διαφυλαχθούν από το να χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις ή για υποστήριξη επενδύσεων σ' άλλες χώρες, να διαφυλαχθούν ώστε να χρησιμοποιηθούν ως μερίσματα ή να λύσουν προβλήματα των τραπεζών.

Άρα, η συζήτησή μας σήμερα αφορά την προστασία του ελληνικού δημόσιου χρήματος, των 28.000.000.000 ευρώ που είναι χρήμα του ελληνικού λαού, ώστε να λειτουργήσει αυτό το 10% του Α.Ε.Π., δηλαδή ένα τεράστιο ποσό. Δεν υπάρχει προηγούμενη συζήτηση. Αυτό το τεράστιο ποσό να χρησιμοποιηθεί με τρόπο επωφελητή για την πραγματική οικονομία.

Το σχέδιο το οποίο καταθέτετε δεν διαφυλάσσει αυτές τις προϋποθέσεις. Δεν έχει τους όρους της διαφάνειας και της λογοδοσίας οι οποίοι απαιτούνται, δεν δημιουργεί τους μηχανισμούς ώστε να εξασφαλιστεί η ρευστότητα εκεί που χρειάζεται και εν τέλει δεν θέτει τον ιδιωτικό τομέα προ των πραγματικών ευθυνών του. Ο ιδιωτικός τομέας, δηλαδή οι τράπεζες στη συγκεκριμένη περίπτωση σημαίνει ότι όταν υπάρχουν τα δύσκολα θα πρέπει να πληρώνουν το τίμημα της κρίσης, όπως το πληρώνουν όλοι, αλλά και το τίμημα των λαθών τους ή της μη προετοιμασίας τους.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, λοιπόν, δεν έχει αυτές τις τρεις βασικές προϋποθέσεις, γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε με συγκεκριμένο τρόπο, όχι γενικώς την άρνησή του, αλλά τις προτάσεις του για το πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει πολύ πιο θετικά, με αποτελεσματικό τρόπο και σε όφελος του λαού μας και της πραγματικής οικονομίας του συστήματος υποστήριξης με χρήμα του ελληνικού λαού.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, αυτό το σχέδιο, ενώ ταυτόχρονα κάνουμε πολύ σαφές ότι αυτό είναι μια μικρή επιλογή, μια μικρή πρωτοβουλία απέναντι σ' ένα συνολικό σχέδιο ανόρθωσης και προοπτικής το οποίο αδυνατεί η Κυβέρνηση αυτή και ιδιαίτερα ο Πρωθυπουργός της χώρας να φέρει στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνεται στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που ως γνωστόν έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με θέμα «Ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν την κυριότητα της Λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων, την ανταλλαγή ακινήτων μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους και συναφείς διατάξεις».

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε ο Πρωθυπουργός της χώρας, ούτε ο Υπουργός Οικονομίας δεν έχουν αντιληφθεί ποια είναι η κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική κοινωνία. Η οικονομική κρίση, αλλά και η δημιουργία ενός κλίματος στην κοινωνία ότι πρέπει να περάσουμε ακόμη πιο δύσκολες στιγμές δημιουργούν ποικίλες αντιδράσεις στον κόσμο, ταραχούν την ψυχική τους διάθεση, τον φοβίζουν, τον βυθίζουν σ' ακόμη μεγαλύτερη αβεβαιότητα και ανασφάλεια. Και λέω «ακόμη μεγαλύτερη», γιατί ο ελληνικός λαός, κύριε Υπουργέ, τα τελευταία χρόνια βιώνει τις συνέπειες των πολιτικών σας επιλογών, μέσα από την ασυδοσία στην αγορά και τη διείρυνση της ανισότητας στην κατανομή του πλούτου στη

χώρα μας.

Η διεθνής κρίση, λοιπόν, βρήκε την κοινωνία μας, λόγω των επιλογών σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σε δυσμενέστατη θέση, ανοχύρωτη, ευάλωτη τόσο οικονομικά, όσο και πολιτικά. Βρήκε το κράτος υπερχρεωμένο και αναποτελεσματικό. Βρήκε τον ιδιωτικό τομέα σε δύσκολη θέση, τον παραγωγικό ιστό σε διάλυση, τα νοικοκυριά υπερχρεωμένα, πιο αβέβαια σήμερα για το μέλλον τους και πιο ανασφαλή όσο ποτέ, με τις τράπεζες να έχουν κλείσει τη στροφή του δανεισμού σε επιχειρήσεις και σε πολίτες, να αυξάνουν δε μονομερώς και με τελεσίγραφα τα επιτόκια των δανείων και των καρτών.

Τη διεθνή κρίση χρησιμοποιήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης ως άλλοθι με την κακή κατάσταση της οικονομίας μας και ως χρυσή ευκαιρία να ανακτήσει ο Πρωθυπουργός το χαμένο ηγετικό του προφίλ. Αρχίσατε έτσι να μοιράζετε δισεκατομμύρια στις τράπεζες με λευκές επιταγές και χωρίς καμμία εγγύηση για την κατεύθυνση των χρημάτων αυτών, μ' ένα νομοσχέδιο που ξηλώνεται και ξαναγράφεται επί καθημερινής βάσης επί δύο και πλέον μήνες.

Μπροστά στην αντίδραση της Αντιπολίτευσης, αλλά και της κοινωνίας και όταν οι δημοσκοπήσεις απεικόνισαν την αποδοκιμασία των πολιτών στις επιλογές σας, αρχίσατε τις παλινωδίες, τις τροποποιήσεις, τις ανακοινώσεις και ένα απίθανο αλαλούμ που όμοιο του δεν είδαμε σε καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Όλες οι χώρες μετά από διαπραγμάτευση κάποιων ημερών κατέληξαν σε συμφωνία και ξεκίνησαν ήδη τη λειτουργία κάποιων μέτρων. Εσείς όμως, ακόμα ψάχνετε. Οι Έλληνες όμως παρακολουθούν και βγάζουν τα συμπεράσματά τους, από τα μέτρα στήριξης των αδυνάτων, ως τις μειώσεις των επιτοκίων συγκρίνουν πολιτικές και πολιτικούς.

Εδώ και πολύ καιρό, κύριοι της Κυβέρνησης, το ΠΑ.ΣΟ.Κ επεσήμανε την λανθασμένη σας οικονομική πολιτική και ζήτησε άμεσα τη λήψη μέτρων. Εν τω μεταξύ με την απάθεια και την ανοχή σας, την άρνησή σας για λήψη μέτρων και επιβολή των νόμων οι τράπεζες άνοιξαν την ψαλίδα μεταξύ επιτοκίων καταθέσεων και χορηγήσεων, που τους απέφεραν υπέρογκα κέρδη. Με την ίδια γαλαντομία τους παραχωρήσατε φορολογικά μπόνους και τους αναθέσατε απευθείας τις κρατικοποιήσεις. Με περισσή ευαισθησία ρυθμίσατε ακόμα και τα μελλοντικά τους βάρη, δημιουργώντας έτσι μια αδιέξοδη πολιτική, τα αποτελέσματα της οποίας ήταν να επιτείνεται η ασφυξία στην αγορά, να υποφέρουν οι ασθενέστεροι δανειολήπτες και να συνθλίβονται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Έρχεστε σήμερα να λάβετε μέτρα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προϊόν συμβιβασμών και εξυπηρέτησεων προς όφελος των τραπεζών που παρέχει λευκή επιταγή 28.000.000.000 ευρώ προς τις τράπεζες και δυστυχώς δεν αποσκοπεί ούτε στην εξασφάλιση σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, ούτε στην ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας, ούτε στη διασφάλιση των χρημάτων των φορολογουμένων.

Με το νομοσχέδιο αυτό δεν διασφαλίζεται η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας αλλά αυτή αναφέρεται ως ευχολόγιο χωρίς να τίθενται συγκεκριμένοι μετρήσιμοι στόχοι. Δεν διοικείται όμως ο τόπος με ευχολόγια, κύριοι της Κυβέρνησης. Ο τόπος διοικείται με νόμους και αυτούς τους νόμους ψηφίζει η Βουλή και τους τηρούν οι πολίτες. Όταν αυτό δεν γίνεται, η Κυβέρνηση οφείλει να τους επιβάλει.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ, διαβλέποντας από νωρίς την κρίση, τη δεινή οικονομική κατάσταση των ελληνικών νοικοκυριών, κατέθεσε στη Βουλή προτάσεις νόμου, τις οποίες όμως εσείς απορρίψατε συλλήβδην. Παρουσίασε πέντε δέσμες συγκεκριμένων μέτρων, πρώτα απ' όλα για τη στήριξη των πολιτών και της κοινωνίας που δοκιμάζεται, για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, για την ενίσχυση του εισοδήματος των ασθενέστερων, τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης, τη χορήγηση εκτάκτου επιδόματος αλληλεγγύης στους ασθενέστερους, την αύξηση επιστροφής του Φ.Π.Α. στους αγρότες από 7% στο 10% και βεβαίως την πάταξη της ανεργίας.

Όταν η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση άρχισε να χτυπάει την πόρτα της Ευρώπης και της χώρας μας οι πρωτοβουλίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εντάθηκαν. Κοντά στις προτάσεις για στήριξη των πολιτών προστέθηκαν και οι προτάσεις που αφορούν τη στήρι-

ξη της ρευστότητας των τραπεζών αλλά με όρους και προϋποθέσεις τέτοιες που να διασφαλίζουν ότι τα χρήματα που θα δοθούν θα επιστρέψουν στους πολίτες.

Κατέθεσε προτάσεις για να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και η λογοδοσία. Να γνωρίζει ο πολίτης, να γνωρίζει το ελληνικό δημόσιο ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα της κάθε τράπεζας, πόσο σοβαρά είναι αυτά, ποιες οι επισφάλειες τους, ποιες οι πραγματικές τους ανάγκες. Πρότεινε, η συμμετοχή όποιων τράπεζας στα μέτρα ενίσχυσης της ρευστότητας να γίνεται υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και όρους. Πρότεινε επίσης, να ενισχυθεί το σημερινό αναποτελεσματικό πλαίσιο εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και στις τράπεζες και στην κεφαλαιαγορά, στις ιδιωτικές ασφαλίσεις, στα ασφαλιστικά ταμεία και να υπάρξει συντονισμός όλων των εποπτικών αρχών.

Εφόσον, η τράπεζα, πραγματικά, αντιμετωπίζει προβλήματα και χρειάζεται ενίσχυση, αυτό να γίνεται μέσω ειδικού ταμείου αναχρηματοδότησης, το οποίο θα παρέχει ρευστότητα στις τράπεζες, με όρο την αναχρηματοδότηση ή την παροχή νέων δανείων με ευνοϊκούς όρους προς τις μεσαίες, μικρομεσαίες και στις εξαγωγικές επιχειρήσεις.

Προτείνουμε να ενταχθούν μαζί με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι αγρότες στο πακέτο των 28.000.000.000 ευρώ, για να μη διαλυθεί ο αγροτικός κόσμος της χώρας μας, ο οποίος σήμερα αντιμετωπίζει σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα, ακόμα και προβλήματα επιβίωσης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ πρότεινε επίσης για το 2009 που θα είναι, πράγματι, ένας κρίσιμος, δύσκολος χρόνος να μπορεί να γίνει ένα πάγωμα σε συγκεκριμένες κατηγορίες δανειοληπτών, να τους δοθεί με λίγα λόγια μια περίοδος αναστολής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην κλείσουν χιλιάδες μικρές ελληνικές επιχειρήσεις, με μεγάλη ζημία για την ελληνική οικονομία και για να μην αυξηθεί η ανεργία χρειαζόμαστε ολοκληρωμένο πρόγραμμα. Χρειαζόμαστε να συνδεθεί η παροχή ρευστότητας με την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, για να μην πλανάται η υποψία ότι τα 28.000.000.000 ευρώ επιδοτούν τις τράπεζες σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου. Πρέπει να εδραιώσουμε τον δημόσιο έλεγχο στις κρατικές αγορές και να καταπολεμήσουμε τις υπερβολές της κερδοσκοπίας. Να ενισχύσουμε το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων. Να βάλουμε ένα φρένο στην ύφεση διατηρώντας και βελτιώνοντας τα συστήματα κοινωνικής προστασίας, υποστηρίζοντας την εργασία και τους εργαζόμενους, διασφαλίζοντας τις παραγωγικές επιχειρήσεις, αποφεύγοντας τις απολύσεις. Αυτά δεν τα διασφαλίζει το προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή δύσκολη κατάσταση χρειάζεται ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης. Σε περιόδους κρίσης χρειάζεται μία σοβαρή κυβέρνηση αξιόπιστη και υπεύθυνη που να εμπνέει εμπιστοσύνη και σιγουριά.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δυστυχώς, εσείς δεν εμπνέετε καμμία εμπιστοσύνη και καμμία σιγουριά στον ελληνικό λαό. Κανείς δεν γνωρίζει με βεβαιότητα ποιο είναι το πραγματικό σας πρόγραμμα για την έξοδο από την κρίση ούτε καν αν έχετε ένα τέτοιο συγκεκριμένο πρόγραμμα, ποιο είναι το σχέδιό σας για τη γεωργία μετά το 2012 όταν θα σταματήσουν οι επιδοτήσεις και τι θα κάνετε με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που μειώνεται κάθε χρόνο αντί να αυξάνεται.

Δυστυχώς, αυτό το σχέδιο νόμου δεν θα λύσει κανένα απολύτως πρόβλημα. Μόλις προχθές εκφράστηκαν ακόμα και επιφυλάξεις από την επιστημονική επιτροπή της Βουλής ως προς τη συνταγματικότητά του. Για όλους αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν δικαιούμαι να κάνω κανένα σχόλιο σε σχέση με τις ομιλίες συναδέλφων, αλλά πρέπει να πω ότι η κ. Τζάκρη όντως ολοκλήρωσε την τοποθέτησή της εντός του χρόνου της.

Τώρα, κύριε Μανιάτη, καλείστε και εσείς να αποδείξετε κάτι ανάλογο.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μανιάτης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση που βιώνουμε αυτόν τον καιρό θέτει δύο μεγάλα ερωτήματα, δύο τεράστια, παγκόσμια, θα έλεγα, ερωτηματικά. Το πρώτο ερώτημα: Άραγε, γιατί φτάσαμε σ' αυτό το επίπεδο; Το δεύτερο ερώτημα: Πώς δεν θα επαναληφθεί αυτή η κατάντια της παγκόσμιας κοινότητας και με ποιο σχέδιο θα ξεπεράσουμε αυτήν την κρίση;

Νομίζω ότι αυτό το παγκόσμιο «γιατί» που είναι στο μυαλό όλων των απλών πολιτών σε κάθε χώρα του κόσμου έχει μία εξαιρετικά απλή απάντηση. Υπήρξε μία καρφίτσα που έσκασε το μπαλόνι. Η «καρφίτσα» ήταν η μεγάλη φούσκα των στεγαστικών δανείων στις Ηνωμένες Πολιτείες και το «μεγάλο μπαλόνι» είναι το γεγονός ότι το δημόσιο χρέος αυτής της χώρας ξεπέρασε για πρώτη φορά στην ιστορία της τα 10.000.000.000.000 δολάρια. Και βεβαίως, τις συνέπειες αυτής της κρίσης τις ζούμε όλοι μας. Και τίθεται ένα άλλο τεράστιο ερώτημα: Άραγε, μέσα απ' αυτά τα συντρίμια, μέσα από την τέφρα της καμένης, φιλελεύθερης, ασύδοτης αγοράς υπάρχει πιθανότητα να αναγεννηθεί μια νέα πολιτική, η οποία θα αποτελέσει τον καθοδηγητή της οικονομίας και του πιστωτικού συστήματος και όχι τον ακόλουθο, όπως γινόταν μέχρι τώρα;

Αναφέεται το εξής δίλημμα: Άραγε αυτός ο νεοφιλελεύθερος φονταμενταλισμός που έχει διαπεράσει τις τελευταίες δεκαετίες το σύνολο των δράσεων όλων των οικονομιών, αλλά ακόμα και όλων των διανοουμένων σε πανεπιστήμια και εκτός πανεπιστημίων, υπάρχει πιθανότητα να ανακρούσει πρύμνα και να δει με μεγαλύτερη σοβαρότητα τα παγκόσμια οικονομικά προβλήματα;

Υπάρχει, άραγε, πιθανότητα να δούμε στα επόμενα χρόνια έστω ένα στοιχειώδη εξανθρωπισμό του καπιταλισμού που μέχρι τώρα δούλεψε χωρίς καμμία ρύθμιση, επειδή κάποτε επί εποχής Ρέιγκαν θεώρησαν ότι δεν χρειάζεται καμμία ρύθμιση σε κανένα κομμάτι των αγορών;

Και βεβαίως, το ερώτημα στην Ευρώπη είναι το εξής: Άραγε από μία Ευρώπη καθοδηγούμενη σχεδόν αποκλειστικά και μόνο από το Σύμφωνο Σταθερότητας, από την ανταγωνιστικότητα και από τους τραπεζίτες που διοικούν την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις κεντρικές τράπεζες όλων των κρατών – μελών, υπάρχει πιθανότητα να πάμε σε μία πολιτική Ευρώπη, σε μία Ευρώπη των πολιτών;

Για να δοθούν απαντήσεις σ' αυτά τα μεγάλα ερωτήματα, που προφανώς έχουν αντανάκλαση και σε αντίστοιχα ερωτήματα στη χώρα μας, είναι απολύτως βέβαιο ότι πρέπει να δούμε και τι κάνουν οι άλλες χώρες.

Εγώ θα χρησιμοποιήσω κάποια παραδείγματα που μου άρεσαν. Όμως θα χρησιμοποιήσω πιο πολύ από όλα αυτό που ζητά ένας υπεράνω πάσης υποψίας οργανισμός και ο εκπρόσωπός του. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ο κ. Μπάν Κι Μουν, περίπου πριν ένα μήνα συμμετέχοντας στο αφιέρωμα του «NEWSWEEK» για το πώς θα αντιμετωπισθεί η κρίση, είπε την εξής φράση «υπάρχει πράσινο αντίδοτο στην κρίση». Τι σημαίνει ο όρος «πράσινο αντίδοτο»; Σημαίνει ότι πέρα από το να βοηθήσουμε άμεσα και γρήγορα τις τράπεζες να αποκτήσουν μία ρευστότητα –και θα επανέλθω σ' αυτό– οφείλουμε να έχουμε και μία στόχευση. Δεν μπορούμε να δίνουμε χωρίς στόχευση εγγυήσεις, ρευστότητα, ομόλογα κ.λπ..

Παράδειγμα πρώτο είναι η Γερμανία. Η Γερμανία θα διαθέσει για το αντίστοιχο σχέδιο του χρηματοπιστωτικού της τομέα 500.000.000.000 ευρώ. Από αυτά, τα 190.000.000.000 θα διατεθούν για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, έτσι ώστε –γιατί κάποιες άλλες χώρες σοβαρότερες από εμάς βάζουν και χρονοδιαγράμματα και θέτουν και δείκτες που πρέπει να ικανοποιήσουν– το 2020 οι απασχολούμενοι στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας της Γερμανίας να είναι περισσότεροι από αυτούς που απασχολούνται σήμερα στην αυτοκινητοβιομηχανία, στη μεγαλύτερη βιομηχανία της Γερμανίας.

Δεύτερο παράδειγμα είναι η Γαλλία. Ο κ. Σαρκοζί αποφάσισε να διαθέσει η χώρα του για την αντιμετώπιση της κρίσης 360.000.000.000 ευρώ. Από αυτά τα 360.000.000.000 ευρώ, τα 120.000.000.000 ευρώ θα πάνε, κύριε Υπουργέ, στην ενίσχυση

της οικοδομής, προκειμένου να δημιουργηθούν διακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Όμως, όχι τυχαία –ακούστε το και ναυδο– όχι απλώς στην ενίσχυση της οικοδομής, αλλά στην εφαρμογή της κοινοτικής οδηγίας για την εξοικονόμηση ενέργειας στα κτήρια, όπου έχει αποδειχθεί πια με μελέτες και του Πανεπιστημίου TAFTS – που νομίζω ότι έχει κάποια ιδιαίτερη σχέση και ο Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος του κόμματός σας– ότι όταν επενδύσεις 1 δολάριο στην εξοικονόμηση ενέργειας, σου επιστρέφεται διπλό, δηλαδή επιστρέφονται 2 δολάρια.

Η Γαλλία, λοιπόν, ο κ. Σαρκοζί, θα διαθέσει τα 120.000.000.000 ευρώ για την εφαρμογή της κοινοτικής οδηγίας για εξοικονόμηση ενέργειας στα δημόσια κτήρια, ώστε να έχει διπλό όφελος: Και δημιουργία διακοσίων χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας και εξοικονόμηση ενέργειας στα κτήρια.

Υπάρχει μία δικαιολογία. Κάποιοι αναλυτές είπαν ότι ίσως η Κυβέρνηση να έβγαλε έναν αναστεναγμό ανακούφισης όταν ξέσπασε η κρίση, γιατί ίσως είναι και μια ευκαιρία για την Κυβέρνηση να καλύψει τις δικές της αδυναμίες και τις ολιγωρίες της κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα, με δεδομένο, για παράδειγμα, ότι πριν ξεσπάσει η κρίση και επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας καταρρακώσαμε είκοσι θέσεις στην παγκόσμια ανταγωνιστικότητα. Καταρρακώσαμε δεκαεπτά θέσεις στην αύξηση της διαφθοράς. Φτάσαμε να έχουμε το τρίτο πιο ακριβό καλάθι στην Ευρώπη. Η Αθήνα σκαρφάλωσε σαράντα θέσεις στις πιο ακριβές πόλεις του κόσμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Και θα κλείσω με το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι αγρότες, ο αγροτικός κόσμος της χώρας είδε να καταρρέει η ζωή του και όχι μόνο το εισόδημά του.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Αυτή η εποχή είναι η εποχή συγκομιδής, συλλογής του πορτοκαλιού στην Αργολίδα. Οι χυμοποιοί δίνουν φέτος στους παραγωγούς της Αργολίδας 2 λεπτά το κιλό. Ξέρετε πόσο κοστίζει η συλλογή του πορτοκαλιού; Κοστίζει 3,5 λεπτά το κιλό. Ξέρετε πόσα έδιναν πέρυσι οι ίδιοι χυμοποιοί στους ίδιους παραγωγούς; Έδιναν 4 λεπτά το κιλό. Ξέρετε πόσα δίνει φέτος η Ισπανία στους παραγωγούς της Ισπανίας για χυμοποίηση; Δίνει 11 λεπτά το κιλό. Και εκεί δεν έχουν διπλασιαστεί οι τιμές των φυτοφαρμάκων και των λιπασμάτων!

Όταν, λοιπόν, συζητάμε για τέτοιες καταστάσεις, είναι προφανές και αυτονόητο ότι δεν μπορούμε –έχοντας, μάλιστα, και μία εικόνα τού τι γίνεται μέσα από τον Πρόεδρό μας Γιώργο Παπανδρέου και σε παγκόσμιο επίπεδο, που, πραγματικά, καταβάλλονται σοβαρές προσπάθειες από όλα τα κράτη του κόσμου να αντιμετωπιστεί με σοβαρότητα η συγκεκριμένη κρίση– να υπερψηφίσουμε ένα σχέδιο, το οποίο λέει με προχειρότητα, με βιασύνη, με αδιαφάνεια και προς όφελος μόνο των τραπεζών «πάρτε 28.000.000.000 ευρώ για να τα διαχειριστείτε ως λευκή επιταγή, όπως εσείς θέλετε».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετοάνλικος): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας βεβαίως καταψηφίζει το σχέδιο νόμου και υποστηρίζει ένα σύνολο μέτρων –θα προσπαθήσω να τα πω εδώ– που έχουν και χρηματική μορφή για άμεση ενίσχυση και απευθείας από το κράτος, τον κρατικό προϋπολογισμό ή από τα κοινοτικά ποσά, απευθείας ενίσχυσης, όχι μόνο της ακραίας φτώχειας, που βεβαίως υπάρχει, αλλά ενίσχυσης των εργατοϋπαλλήλων, των αυτοαπασχολούμενων, της φτωχής αγροτιάς και ειδικές πολιτικές για τμήματα των μεσαίων στρωμάτων, τα οποία μέχρι τώρα δεν είχαν οξυμένα προβλήματα, όμως βιώνουν πολύ δικαιολογημένα και άμεσες συνέπειες και νιώθουν ακόμη μεγαλύτερη ανασφάλεια για το αύριο.

Επίσης, προτείνουμε δημόσιες επενδύσεις –το λέω με κεφαλαία– που εξυπηρετούν και πραγματικές κοινωνικές ανάγκες, όχι έργα για τα έργα, και κοινωνικές ανάγκες για τους πολλούς

και όχι για τους λίγους, δημιουργούν επίσης και θέσεις εργασίας και αφίνουν και πιο μακροπρόθεσμα αποτελέσματα.

Πριν τοποθετηθώ σ' αυτό, επιτρέψτε μου να βάλω ορισμένα ερωτήματα. Την κρίση δηλαδή ποιος την έκανε; Ο Μπους; Ο Σαρκοζί; Ο Μπράουν; Ο Καραμανλής; Ο Σημίτης; Ο Σόκρατες; Ο Θαπατέρο; Την κρίση δηλαδή τη δημιουργούν οι κυβερνήσεις, τη δημιουργεί η σοσιαλδημοκρατική ή φιλελεύθερη διαχείριση; Γιατί περίπου, απ' όσα όλο αυτό το διάστημα ακούω, μοιάζει έτσι. Η μεν Νέα Δημοκρατία τα φορτώνει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα φορτώνει στη Νέα Δημοκρατία. Και μάλιστα, αφήνοντας πίσω το γεγονός ότι για πρώτη φορά έχουμε συγχρονισμένη κρίση που αγκαλιάζει και τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι σχεδόν ταυτόχρονα. Και οπωσδήποτε το πού σκάει και σε ποιον τομέα σκάει η κρίση, αυτό δεν είναι τυχαίο, αλλά πάντως είναι ένα σύμπτωμα. Δεν προήλθε, όμως, η παγκόσμια κρίση που ανάγκασε τους G-8 να γίνουν G-20 για τα στεγαστικά δάνεια στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έλεος! Δηλαδή αυτό πρέπει να πιστέψουμε; Μα και εάν είναι έτσι πώς είναι δυνατόν; Επειδή οι τράπεζες στις Ηνωμένες Πολιτείες δάνεισαν απλόχερα και δεν πήραν πίσω τις δόσεις, από εκεί έγινε η κρίση; Και θα υπάρχει κρίση στην Ελλάδα, γιατί δεν θα πληρώσουν τις καταναλωτικές κάρτες -που δικαιολογημένα, γιατί δεν έχουν χρήματα- ένα μεγάλο μέρος των ανθρώπων που δοκιμάζονται και αυτών που θα δοκιμαστούν από την ανεργία; Από αυτό θα υπάρξει η κρίση στην Ελλάδα, από τις καταναλωτικές κάρτες ή τα στεγαστικά δάνεια; Για να δούμε τα ποσοστά και για να δούμε την κοινωνική σύνθεση των δανειοληπτών, όχι ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Εμείς έχουμε και ειδικά μέτρα γι' αυτούς. Αλλά από εκεί προήλθε η παγκόσμια κρίση;

Εγώ δεν θεωρώ ότι υπάρχει τέτοια αφέλεια είτε στην Κυβέρνηση, είτε στις άλλες πολιτικές δυνάμεις, να συγκεντρώνεται η προσοχή εκεί. Και πώς εξηγείται αυτή η κρίση, η έλλειψη ρευστότητας, όταν υπάρχει τέτοια κερδοφορία; Δεν έγιναν όλα θαλαμηγοί και κότρεα. Βεβαίως, υπάρχει πολυτελής κατανάλωση, αλλά είναι τέτοια η κερδοφορία που η πολυτελής κατανάλωση και οι μίζες, είναι ένα πολύ μικρό μέρος. Και οι καπιταλιστές δεν είναι και τόσο χαζοί, δεν βγάζουν τα κέρδη για να τα φάνε όλα οι ίδιοι με τις οικογενειές τους. Ενδιαφέρονται για τη διευρημένη αναπαραγωγή του συστήματος και μακρόχρονα και το μεγαλύτερο μέρος του, κάπου το τοποθετούν. Πού πήγε αυτό; Εξανειμίστηκε; Γιατί μιλάμε για συγχρονισμένη κρίση και μάλιστα στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, όχι σαν αυτή που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια, στις λεγόμενες «τίγρεις» κ.λπ..

Δεν θέλω να κάνω θεωρητική ανάλυση. Εμείς θεωρούμε ότι την κρίση δεν τη δημιουργούν οι κυβερνήσεις, αλλά έχει αντικειμενικά χαρακτηριστικά. Οι κυβερνήσεις, βεβαίως, με την πολιτική τους συμβάλλουν στο να αναπτύσσονται και να ενισχύονται οι αντικειμενικοί παράγοντες που οδηγούν στην κρίση -εκεί είναι η ευθύνη τους, βεβαίως- και στον τρόπο που πάνε να βγουν, να αντιμετωπίσουν την διέξοδο από την κρίση, φορτώνοντας όλα τα βάρη στους εργαζόμενους, στους λαούς κ.λπ., αφού μιλάμε διεθνώς, αλλά η κρίση έχει αντικειμενικό χαρακτήρα. Και πάντα έρχεται κρίση, όταν υπάρχει τεράστια συσσώρευση κεφαλαίων και εμπορευμάτων. Η κρίση ακριβώς τότε σκάει. Και δεν είναι μία φούσκα, όπως λέγεται, οι φούσκες των δανείων. Αλίμονο εάν το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα δοκιμάζεται απ' αυτό.

Ακριβώς, λοιπόν, επειδή είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό σύστημα, ακριβώς επειδή είναι αποτέλεσμα υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων και εμπορευμάτων, ακριβώς γι' αυτό, τα μέτρα που θα προτείνουμε εμείς, σαν αφετηρία και σαν ουσία, είναι σε ριζική αντίθεση και με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Υπάρχει ένα ερώτημα, γιατί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, το οποίο πάντα λειτουργούσε με όρους κερδοφορίας και όταν ήταν κρατικό -και αυτό μπορώ να το αποδείξω- έμεινε χωρίς ρευστό; Όταν μάλιστα ξέρουμε ότι δεν είχε «τοξικά» ομόλογα και τα ποσοστά, εάν θέλετε, των δανειοληπτών στην Ελλάδα είναι σε πολύ χαμηλότερο βαθμό απ' ό,τι στην Ευρώπη και εάν θέλετε, αυτοί οι οποίοι κάνουν και τα δάνεια, ακόμα και τα στεγαστικά, είναι ένα μέρος εργαζομένων με σχετικά καλύτερο

εισόδημα από τους άλλους. Η γενιά των 700 ευρώ που λέγεται, γιατί υπάρχει και η γενιά των 500 ευρώ και των 400 ευρώ, δεν μπορεί να κάνει δάνειο και να πληρώνει ούτε 300 ευρώ το μήνα, ούτε 400 ευρώ, ούτε 500 ευρώ. Βεβαίως, θα υπάρξει ένα μεγάλο μέρος των δανειοληπτών που δεν θα τα καταφέρουν ακριβώς λόγω της κρίσης και του μέλλοντος που τους επιφυλάσσει και θέλουν στήριξη. Αλλά δεν έχουν υπερχρεωθεί, αυτό που λέμε, οι άποροι, γιατί λίγο-πολύ έτσι παρουσιάζεται. Άλλωστε, για να δοθούν και κάποια δάνεια υπάρχουν και κάποιες προϋποθέσεις και απορρίπτονται και πάρα πολλά και πέρυσι και πρόπερσι και αντιπρόπερσι. Και έπρεπε να βρεις εγγυητή για να πάρεις δάνειο. Τα έχουμε ζήσει όλα αυτά.

Πού βρίσκεται, λοιπόν, η έλλειψη χρημάτων στις τράπεζες; Επιτρέψτε μου να πω ορισμένες σκέψεις με βάση τα όποια στοιχεία υπάρχουν.

Πριν έρθω, όμως, σ' αυτό, να πούμε ποιο είναι το πλασματικό κεφάλαιο. Μήπως μπορούμε να μάθουμε; Αυτή η φούσκα που λέγεται που υπάρχει, δεν θα αποτιμηθεί; Όταν μαζεύτηκαν οι G-20 ή όταν έγινε συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναφέρθηκε ποια είναι η υπερτίμηση του κεφαλαίου; Διότι, δεν μπορεί να γίνονται συζητήσεις σε πολιτικό επίπεδο και να μην υπάρχουν απαντήσεις. Και δεν είναι τι ρωτάει ο απλός άνθρωπος. Ο απλός άνθρωπος θα ρωτήσει αυτό που είναι το πιο προσιτό. Δεν θα μεταφέρω εγώ τις ερωτήσεις του απλού ανθρώπου.

Ποιο είναι το πλασματικό κεφάλαιο; Δημοσιεύτηκε στην αρχή της κρίσης ότι είναι είκοσι φορές πάνω από το παγκόσμιο ΑΕΠ. Είναι έτσι; Και αυτό δεν έχει σχέση με το κέρδος και την κερδοφορία; Τι θέμα είναι; Τυχοδιωκτισμός είναι; Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του κέρδους, της κερδοφορίας και της κερδοσκοπίας;

Εν πάση περιπτώσει, κατά τη γνώμη μας, τα 28.000.000.000 ευρώ θα πάνε στις τράπεζες και το μεγαλύτερο μέρος θα πάει για να καλύψει τα προβλήματα που έχουν οι τράπεζες και ανάμεσα σε αυτές είναι και η Εθνική, με τις θυγατρικές τράπεζες που υπάρχουν εκτός Ελλάδας στην Τουρκία, στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ακριβώς επειδή επέρχεται κρίση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη θα πάνε να καλύψουν αυτά, θα γίνουν συγχωνεύσεις και εξαγορές. Δεν πρόκειται να πάνε στους δανειολήπτες. Και βεβαίως μέσα στις τράπεζες υπάρχουν μέτοχοι, υπάρχουν επιχειρηματίες. Δεν είναι ούτε ο κ. Προβόπουλος, ούτε ο κ. Αράπογλου ή ο κύριος Χ ή ο κύριος Ψ. Είναι αυτοί, που με μεγάλο μισθό προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σ' αυτό το σύστημα.

Και δεν μπορώ να καταλάβω αυτήν την εξιδανίκευση των κρατικών τραπεζών που γίνεται για το παρελθόν, που τότε, αν θέλετε, ήταν και πιο διαφορετικές οι συνθήκες δράσεις. Ξεχάσαμε δηλαδή οι κρατικές τράπεζες πόσους επιχειρηματίες ξελάσπωσαν που τους πήραν όλες τις προβληματικές επιχειρήσεις και μετά μας φόρτωναν με διάφορους τρόπους, κράτος, τράπεζες κ.λπ., να πληρώνουμε εμείς τα σπασμένα αυτών; Γιατί αυτή η εξιδανίκευση των τραπεζών; Η κρατική Ε.Τ.Ε. δεν έχει ληστέψει την αγροτιά; Ως κρατική όχι τώρα. Και με το πλαίσιο που υπήρχε τότε. Υπάρχει μία εξιδανίκευση και των άλλων χωρών. Οι άλλες χώρες, λέει, παίρνουν ουσιαστικά μέτρα. Έχουν γίνει τώρα ήρωες ο Σαρκοζί, ο Μπράουν, ο Θαπατέρο, ο Σόκρατες. Μέχρι και ο Μπους ειπώθηκε ότι ήταν πιο τολμηρός σ' αυτά τα πράγματα και περιμένουμε τον Ομπάμα. Γιατί δεν απαντάτε;

Οι G20 γιατί δεν πήραν καμμία απόφαση; Και ούτε πρόκειται να πάρουν, γιατί οι αντιθέσεις τους είναι οξύτερες. Επειδή δεν πήγε ο Ομπάμα και έστειλε την Ολμπράιτ; Δεν πρόκειται να πάρουν καμμία απόφαση.

Ενιάρι ρύθμιση της κρίσης. Εμείς πάντα δίνουμε σημασία στο εθνικό πεδίο και παρατηρώντας την ώρα, θα προλάβω να πω και τις θέσεις μας.

Υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα. Η αγωνία που έχουν οι τραπεζίτες. Μα αυτά τα λένε οι άνθρωποι. Αλλά μέσα στη Βουλή και μπροστά στην τηλεόραση και μέσα στα σαλόνια, φέρνουμε ό,τι θέλουμε από αυτά. Η μεγάλη τους αγωνία είναι η εξής: Ότι οι τράπεζες οι υπόλοιπες της Ευρώπης έχουν αυξήσει τα κεφάλαιά τους και αισθάνονται ότι είναι σε υποδεέστερη θέση από τις πιο ισχυρές υπόλοιπες Ευρωπαϊκές τράπεζες γιατί βεβαίως

η Ελλάδα είναι μια χώρα σε μέσο επίπεδο ανάπτυξης, υπάρχει ανισόμετρη ανάπτυξη και δεν είναι δυνατό οι τράπεζες της Ελλάδας να είναι στην ίδια δυναμική με τις τράπεζες των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτός είναι ο ανταγωνισμός. Και επειδή θέλουν να ανταγωνιστούν τις άλλες τράπεζες, πρέπει για άλλη μια φορά να την πληρώσει ο ελληνικός λαός.

Υπάρχει επίσης διαφορά στις τράπεζες ανάμεσα στις καταθέσεις και στις χορηγήσεις. Αλλά αυτό δεν είναι αποτέλεσμα επίσης μιας μακρόχρονης πολιτικής λιτότητας;

Να πούμε και κάτι άλλο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, έχουν ανατριχίσει για τα πόσα λεφτά θα πάρουν οι τράπεζες και οι επιχειρηματίες μέσω των τραπεζών. Καλά, δεν πήραν και με τον αναπτυξιακό νόμο και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί Νέας Δημοκρατίας; Αν δεν καταργηθεί, αν δεν παρθεί πίσω αυτός ο αναπτυξιακός νόμος, είναι δυνατόν να μιλάμε τώρα για φιλολαϊκά μέτρα; Πρώτη φορά πήραν οι επιχειρηματίες; Εκατό φορές έχουν πάρει. Τώρα πήραν, με την κρίση;

Το πρόβλημα που απασχολεί εμάς, ποιο είναι; Είναι ότι ενώ επί δεκαεπτά χρόνια, από τότε που όλα τα άλλα κόμματα, υιοθέτησαν την απελευθέρωση της αγοράς, την κίνηση κεφαλαίων, εμπορευμάτων, εργατικού δυναμικού κ.λπ., που είναι μήτρα της όξυνσης των προβλημάτων και όχι βέβαια της γέννησης, όλα αυτά τα οποία πήραν από τους εργαζόμενους, δεν τους φθάνουν, δεν επαρκούν για να μπορέσει να ξαναρχίσει ο κύκλος της απρόσκοπτης κερδοφορίας. Σκεφτείτε, λοιπόν, τι επιφυλάσσουν από εδώ και μπρος.

Η δική μας θέση. Ωραία, να πάρουμε ότι πρέπει να τονωθεί η ζήτηση, που είναι μια πλευρά του ζητήματος. Δεν υπάρχει πρόβλημα υποκατανάλωσης με την έννοια ότι φταίει η υποκατανάλωση. Είναι συνέπεια της μακρόχρονης πολιτικής λιτότητας, της ανεργίας κ.λπ.. Βεβαίως πρέπει να πάρουμε μέτρα να τονώσουμε τη ζήτηση. Που σημαίνει απόκρουση των συνεπειών στη ζωή της λαϊκής οικογένειας, αλλά και βοήθεια αν θέλετε και στους μικρούς επιχειρηματίες.

Κατ' αρχάς, τι Ταμείο Φτώχειας; Εμείς προτείνουμε το εξής: Αυτοί που είναι υπερχρεωμένοι και δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν, όχι να πάρουν ένα, δύο χρόνια. Αυτό το περίφημο Ταμείο Φτώχειας να είναι και πολύ συγκεκριμένο, να τους χαρίσει τα δάνεια. Αφού ζουν κοινωνικές συνέπειες να πάρουμε πιο ριζοσπαστικά μέτρα. Σ' ένα χρόνο θα λύσουν το πρόβλημα; Ή άμεσα πέσει μισή μονάδα το επιτόκιο, τι έγινε; Να πάρουμε πιο ριζοσπαστικά μέτρα για τους φτωχούς και τους ανέργους.

Εμείς ζητάμε γενναίες αυξήσεις. Η Κυβέρνηση να βάλει ζήτημα και να ξεκινήσει από το δημόσιο, που έχει και την άμεση ευθύνη και να πει στους επιχειρηματίες «αυξήσεις». Δεν θέλουν. Εμ, θα συγκρουστείς μαζί τους.

Εμείς επιμένουμε στον κατώτατο μισθό 1.400 ευρώ. Θέλουμε να τονώσουμε τη ζήτηση; Ή θέλουμε να βρούμε καινούργια πελατεία στις τράπεζες; Διότι αυτό έχουμε καταλάβει. Και όταν προτείνεται κρατικοποίηση της Εθνικής, της Αγροτικής και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, τελικά τι προτείνουμε; Πάλι να είμαστε ενσωματωμένοι στη λογική των δανείων και όχι στη λογική να μη δανειζόμαστε. Και μιλάμε για τα λαϊκά στρώματα, γιατί οι επιχειρηματίες θα δανειζονται πάντα, από τη φύση τους. Πάντα θα έχουν δάνειο. Δεν υπάρχει επιχειρηματίας που δεν δανειζεται. Αν θέλουμε ριζοσπαστικά μέτρα, να πάμε σ' αυτά. Θα πω και για την κρατικοποίηση τραπεζών.

Βεβαίως και επιδότηση της θέρμανσης, αλλά κατάργηση των φόρων που βαρύνουν τα καύσιμα, κατάργηση του Φ.Π.Α. στα είδη πλατιάς κατανάλωσης. Εμείς έχουμε προτείνει αφορολόγητο όριο στο χρόνο. Έχετε 15.000 ευρώ για το άτομο και 30.000 ευρώ για την οικογένεια. Να εξετάσουμε και παραπάνω, άμα θέλουμε να τονώσουμε τη ζήτηση. Γιατί κατά τη γνώμη μας δεν γίνεται προσπάθεια να τονωθεί η ζήτηση.

Μείωση των τιμολογίων οικιακής κατανάλωσης. Όχι να χαιρόμαστε γιατί ο κ. Αθανασόπουλος εισάκουσε την Κυβέρνηση και κάνει πιο μικρές αυξήσεις.

Μείωση των στρατιωτικών δαπανών που πάνε για εξοπλιστικά, επιθετικά προγράμματα.

Αύξηση της φορολογίας του κεφαλαίου. Ούτε ίση φορολογική πολιτική που λέει ισότιμα. Τι «ισότιμα»; Όταν οι άλλοι είναι άνισοι το να έχει το ίδιο ποσοστό, το 15% η φορολογία σημαί-

νει πάλι χάρισμα στο κεφάλαιο.

Αναπροσανατολισμό του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Πρόγραμμα κάλυψης 100% της χώρας σε παιδικούς σταθμούς.

Άμεσες προσλήψεις τώρα, όχι θα προσλάβουμε χίλιους και δύο χιλιάδες, στα νοσοκομεία. Επενδύσεις να παράγονται ειδή εδώ στην Ελλάδα. Εδώ δεν έχουν γάζες τα νοσοκομεία και έχουν σταματήσει να λειτουργούν γιατί τους λείπουν οι γάζες και τα βαμβάκια. Λες και στην Ελλάδα δεν μπορούμε να έχουμε κρατικό εργοστάσιο που να τα παράγει αυτά και όχι με στόχο την κερδοφορία. Και είναι έξω από τα νοσοκομεία οι εργοδότες και οι πολυεθνικές, οι ιδιοκτήτες και λένε «θέλουμε τα λεφτά μας». Αυτό το πράγμα γίνεται σήμερα.

Εγγυημένες τιμές για την αγροτική και επιδοτήσεις με βάση την παραγωγή, όχι ανεξάρτητα από την παραγωγή. Στήριξη των συνεταιρισμών. Φθηνά καλλιεργητικά εφόδια. Να πάει να πληρώσει το κράτος στο κάτω-κάτω τη διαφορά.

Φορολογική ανακούφιση των μικρομεσαίων με βάση τον τζίρο.

Κάλυψη των ασφαλιστικών ταμείων των αποθεματικών κ.λπ.. Να βγουν ομόλογα για τα ασφαλιστικά ταμεία με το ανώτερο επιτόκιο και παίρνοντας υπ' όψιν τον πληθωρισμό. Κρατικά ομόλογα να δώσετε στις τράπεζες.

Να πω και για την κρατικοποίηση. Και οι εργαζόμενοι στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ζητάνε κρατικοποίηση και οι εργαζόμενοι στην Εθνική Τράπεζα το ζητάνε και οι εργαζόμενοι στην Αγροτική Τράπεζα. Είναι φυσιολογικό αίτημα. Δεν είναι να πεις «όχι». Αλλά να βάλουμε και ορισμένα ζητήματα πάνω σ' αυτό. Πρώτα-πρώτα εδώ υπάρχει ανάμνηση της προηγούμενης κατάστασης όπου δεν ήταν απελευθερωμένη η αγορά και οι κρατικές τράπεζες ήταν οι κυρίαρχες. Θα είναι οι κρατικές τράπεζες και από δίπλα θα είναι η Marfin και όλοι οι άλλοι και θα συνυπάρχουν ειρηνικά; Μέσα σ' ένα χρόνο θα τις έχουν στριμώξει αυτές οι τράπεζες. Αλλά δεν σας λέω αυτό. Θα έχουν συγχωρευθεί. Είστε διατεθειμένοι να συγκρουστείτε με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί εδώ δεν άφησε ούτε την Ολυμπιακή η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πήγε η Κυβέρνηση αυτόν το νόμο για να πει τη γνώμη του ο Μπαρόζο.

Και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης συμφωνούν σε μία εφ' όλης της ύλης; Γιατί εδώ πρόκειται για εφ' όλης της ύλης. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι η καρδιά του καπιταλιστικού συστήματος. Δεν είναι καν ούτε η Ε.Υ.Δ.Α.Π. ούτε η Δ.Ε.Η.. Συμφωνείτε να υπάρχει σύγκρουση; Βεβαίως. Δεν είμαστε αντίθετοι. Και επανακρατικοποιήσεις να γίνουν. Αλλά εδώ χρειάζεται μια σειρά προϋποθέσεων. Μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο ότι αν βαπτίσεις μια τράπεζα κρατική αυτή θα δουλεύει με κοινωνικά κριτήρια. Για να δούμε τι θα γίνει με τις θυγατρικές τους.

Να σας πω κάτι; Όταν πιάσει πάτο η κρίση, καθόλου περιέργο, είτε είναι η Νέα Δημοκρατία είτε είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να γίνει κρατικοποίηση μιας τράπεζας. Αυτό θα γίνει. Δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Κι αυτό για να μπορέσουν, τι να χειριστούν; Όχι το λαό, τα συνολικά συμφέροντα του κεφαλαίου. Θα το κάνουν κι αυτό.

Εμείς μιλάμε για δημόσιους φορείς, για κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, βέβαια σ' άλλες κοινωνικές συνθήκες. Δεν είμαστε αντίθετοι σ' αυτά. Αλλά μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο ότι απλώς αν αλλάξουμε τυπικά το ιδιοκτησιακό καθεστώς, θα αλλάξει. Κι αν το κράτος διαθέσει πιστώσεις στις τράπεζες και τις δώσει μάλιστα αυτές τις πιστώσεις απευθείας στο λαό, δώσει χρήμα δηλαδή, οι τράπεζες θα χαίρονται γιατί θα έρθει καινούργια πελατεία και θα μπορούν να βάλουν ακόμη πιο δυσβάσταχτους όρους. Επομένως δεν μπορεί να μιλάμε για αποσπασματικά μέτρα, χωρίς να υπάρχει σύγκρουση ή αναγνώριση της πλήρους συμμόρφωσης με τη σημερινή κυρίαρχη κατάσταση.

Ανακεφαλαιώνω λέγοντας το εξής: Ναι, χρειάζονται μέτρα. Εμείς είμαστε πιο σίγουροι αυτήν τη στιγμή να πούμε άμεσα και ζεστό χρήμα σ' αυτούς που έχουν ανάγκη, για να μπορούν να πληρώσουν και τις τράπεζες, παρά να περιμένουμε το τραπεζικό σύστημα να σκεφθεί φιλότιμα. Άλλωστε όλοι οι εργαζόμενοι δεν είναι και δανειολήπτες. Με συγχωρείτε δηλαδή.

Εμείς βλέπουμε κι αυτόν που δεν είναι, που δεν παίρνει ούτε

καταναλωτική κάρτα ούτε έχει στεγαστικό δάνειο. Έχει ανάγκη από στέγη, έχει ανάγκη από παιδικό σταθμό, έχει ανάγκη από δωρεάν υγεία και παιδεία. Επομένως άμεσα μέτρα εκεί. Και βεβαίως οργάνωση της πάλης διότι χωρίς γενικότερη σύγκρουση και ρήξη θα ξαναέχουμε κρίση. Θα ξεπεραστεί αυτή η κρίση. Θα αφήσει όμως πολύ περισσότερα ερείπια, αλλά θα έρθει κι άλλη. Αυτή είναι η θέση μας. Δεν μπορεί να κοροϊδύουμε το λαό με ψευτοπροτάσεις. Το μόνο που μπορεί να διεκδικήσει ο ελληνικός λαός είναι άμεσο χρήμα σ' αυτόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Κωνσταντίνος Βρεττός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή την ομιλία της κ. Παπαρήγα και, πράγματι, δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς με ορισμένα πράγματα και προτάσεις που κάνει και κυρίως στην απόδοση των αιτιών της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα.

Βέβαια, κάποιος μπορεί να δικαιολογήσει να μαζεύονται οι επικεφαλής των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λαμβάνουν διάφορα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης ή ο Ο.Η.Ε. κ.λπ.. Εκείνο που δεν μπορεί να καταλάβει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τι σημαίνει G20 ή G8 ή τι σημαίνει G30 αν γίνει αύριο ή μεθαύριο. Αυτά τα συνονθυλεύματα δεν είναι νομιμοποιημένοι φορείς. Αυτοί, κυρίες, εξυπηρετούν συμφέροντα διαφορετικά, άλλων φορέων, κλαμπς κ.λπ.. Δεν μπορώ να καταλάβω καν γιατί τα φέρνουν εδώ για συζήτηση και γιατί θέλουμε να ακούσουμε τι θα αποφασίσουν. Ό,τι κι αν αποφασίσουν, δεν μας απασχολεί, δεν μας ενδιαφέρει, δεν είναι ουσιαστικό για την τύχη των παγκόσμιων κρίσεων οικονομικών ή πολιτικών.

Και τώρα ας έλθουμε στα καθ' ημάς. Η Νέα Δημοκρατία ανακάλυψε τη δικαιολογία για την κρίση που μαστίζει τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, στη χώρα μας υπάρχει πληθωρισμός, στη χώρα μας υπάρχει ανεργία, ανεξάρτητα από τα νούμερα που δίνετε εσείς, υπάρχει μείωση των επενδύσεων, υπάρχει μόνιμα τα τρία-τέσσερα τελευταία χρόνια ένας στάσιμωπληθωρισμός που με διάφορους τρόπους προσπαθείτε να καλύψετε και τώρα ανακαλύψατε και τη διεθνή κρίση για να δικαιολογήσετε αυτού του είδους την οικονομική στασιμότητα στην πατρίδα μας.

Τέρμα λοιπόν, τα ψέματα. Είστε υπεύθυνοι για την οικονομική κρίση στην πατρίδα μας. Είναι δική σας κρίση και δεν μπορεί κανείς να σας την πάρει.

Δεύτερον, υπάρχει μια παγκόσμια οικονομική κρίση η οποία μεταξύ των άλλων έχει και τη διάσταση της χρηματοοικονομικής κρίσης όπου εκεί πρέπει να αποδώσουμε στις μεγάλες παγκόσμιες τράπεζες τα αίτια της δημιουργίας της.

Τι έκαναν οι τράπεζες σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και στη χώρα μας; Πουλούσαν προϊόντα που δεν είχαν καμμία αξία. Πούλησαν το ένα προϊόν, πούλησαν το δεύτερο, πούλησαν το τρίτο στο τέλος τους κατάλαβε ο κόσμος ότι πουλούσαν άχρηστα πράγματα. Ή μήπως δεν ήταν άχρηστα πράγματα αυτά που πούλησαν οι ελληνικές τράπεζες με τα δομημένα, τα δηλητηριασμένα μόνολογα; Κι εδώ το ίδιο έγινε. Αυτό, λοιπόν, έγινε σε παγκόσμιο επίπεδο και είναι υπεύθυνες οι τράπεζες γι' αυτό.

Έτσι, λοιπόν, διάφορες κυβερνήσεις πήραν μέτρα για να λύσουν αυτό το θέμα. Και εδώ στη χώρα μας, η ελληνική Κυβέρνηση, προτείνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δηλαδή προτείνει μ' άλλα λόγια να δώσουμε 28.000.000.000 ευρώ ως ελληνικό δημόσιο για να καλύψουμε το πρόβλημα.

Κατ' αρχάς υπάρχει κι ένα άλλο ψέμα που πρέπει να το αποκαλύψουμε. Λέει η Νέα Δημοκρατία ότι εδώ άντεξαν οι τράπεζες. Από πού κι ως πού άντεξαν οι τράπεζες. Οι τράπεζες σε παγκόσμιο επίπεδο κατέρρευσαν στα χρηματοιστήρια και σε μεγαλύτερο βαθμό κατέρρευσαν και οι ελληνικές τράπεζες. Από πού άντεξαν, εγώ δεν το καταλαβαίνω. Έπειτα οι τράπεζες σταμάτησαν να δίνουν δάνεια, να δίνουν χρήματα σε παγκόσμιο επίπεδο. Εδώ οι τράπεζες είναι οι πρώτες που σταμάτησαν να δίνουν χρήματα, έκλεισαν τη σπρόφιγγα. Από πού κι ως πού, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία λέει ότι άντεξαν οι ελληνικές τράπεζες. Ε, όχι λοιπόν, δεν άντεξαν. Χειρότερες είναι οι ελληνικές τράπεζες από άλλες τράπεζες του εξωτερικού. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Πάμε, λοιπόν, τώρα να δώσουμε 28.000.000.000 ευρώ για να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα. Κατ' αρχάς πού είναι τα κέρδη των τραπεζών; Αφού χάνουν τα μετοχικά τους κεφάλαια γιατί δεν βάζουν δικά τους χρήματα από κέρδη που έβγαλαν προκειμένου να αυξηθεί το μετοχικό κεφάλαιο; Ποιος τους πίεσε να κάνουν κάτι τέτοιο; Κανένας. Η Κυβέρνηση που είναι υπεύθυνη να το κάνει δεν το έκανε.

Δεύτερον, από τα 28.000.000.000 ευρώ δίνουμε τα 5.000.000.000 ευρώ σε μετρητό ζεστό χρήμα και το δίνουμε για να πάρουμε μετοχές.

Ακούστε. Ή τα δίνουμε τώρα και παίρνουμε τώρα τις μετοχές ή δεν τα δίνουμε καθόλου διότι εάν πάρουμε τις μετοχές μετά από τρεις-τέσσερις μήνες που θα έχουν ανέβει με πλασματικό τρόπο και με διάφορα κόλπα –τα ξέρετε αυτά τα πράγματα– τότε είναι σαν να είμαστε κι εμείς συμμετοχοί σαν κράτος για την αύξηση της τότε μετοχής, δίνοντας τα λεφτά των Ελλήνων για να αγοράσουμε μετοχές φούσκες μετά από μερικούς μήνες. Ή τώρα ή ποτέ. Μην αγοράσετε μετά από τρεις μήνες μετοχές, δεν έχετε το δικαίωμα να το κάνετε. Αυτό είναι το πρώτο.

Και ερχόμαστε στα υπόλοιπα. Μένουν ακόμα 23.000.000.000 ευρώ εκ των οποίων τα 15.000.000.000 είναι εγγυήσεις και τα 8.000.000.000 είναι ομόλογα.

Το είπαν οι συνάδελφοί μου και ο εισηγητής μας και οι Κοινοβουλευτικοί μας Εκπρόσωποι. Εκεί με ποιον έλεγχο τα δίνετε τα χρήματα αυτά; Πρώτα, πρώτα πως εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη ροή των χρημάτων; Δηλαδή θα ανοίξει κανονικά η στρόφιγγα; Δεύτερον, πού τα δίνετε; Εδώ τα κόμματα, κυρίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και τ' άλλα κόμματα λένε ότι πρέπει να τα δώσουμε σε συγκεκριμένες κατηγορίες δανειοληπτών. Δεν χρειάζεται ένα πρόγραμμα; Χρειάζεται ένα πρόγραμμα ανάπτυξης. Να δώσουμε χρήματα στον κατασκευαστικό τομέα, όχι στους επιχειρηματίες, να κατασκευάσουμε έργα, να κατασκευάσουμε σχολεία, να αυξήσουμε τα χρήματα για την παιδεία και την υγεία, να δώσουμε χρήματα σε μικρομεσαίους, να δώσουμε χρήματα εκεί που πρέπει να δώσουμε. Ακόμα κι αν χρειαστεί να χαρίσουμε, να χαρίσουμε ναι, αλλά να ξέρουμε. Να φέρει η τράπεζα τα παραστατικά και να σου πει ότι έδωσα σύμφωνα με το πρόγραμμά σου σαν κράτος αυτά κι αυτά. Όχι να έλθει να σου έχει πουλήσει φούσκες και να δώσεις εσύ τα χρήματα του ελληνικού λαού τα οποία θα τα πληρώσει ο ελληνικός λαός γιατί τα δανειζόμαστε. Τα δανειζόμαστε, λοιπόν, θα πληρώσει ο Έλληνας πολίτης και μάλιστα τη φούσκα της τράπεζας η οποία θα κερδοσκοπήσει για άλλη μια φορά. Αυτό θα γίνει. Γιατί; Γιατί δεν ελέγχετε τα χρήματα που θα δώσετε. Δεν υπάρχει μηχανισμός. Με το νομοσχέδιό σας δεν υπάρχει κανένας έλεγχος και πρόγραμμα κρατικό που θα μπορέσει αυτά τα λεφτά, τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, να τον αξιοποιήσει.

Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάσταση. Θα μου πείτε: Μα, εμείς έχουμε τα εργαλεία να ελέγξουμε. Το είπε και ο κ. Καραμανλής. Ποια εργαλεία, κύριε Υφυπουργέ, έχετε; Τίποτα δεν έχετε.

Μέχρι τώρα δεν είχαμε Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, είχαμε κυβέρνηση τραπεζών. Δεν το πήρατε είδηση; Κανείς δεν σας υπολογίζει. Κανένας από τους τραπεζίτες δεν σας υπολογίζει. Όλοι νομίζουν ότι είναι πάνω από εσάς. Γιατί; Γιατί εσείς τους κάνατε όλα τα χατίρια. Εσείς τους κάνατε να είναι στην κορυφή του κράτους αντί να είστε εσείς.

Αφήστε τα, λοιπόν, αυτά. Το μόνο που μας μένει είναι να έρθει μία κυβέρνηση η οποία να ανακινώσει αυτά τα πράγματα, να μπορούν να καταλάβουν και οι τραπεζίτες ότι υπάρχει ένα πολιτικό σχήμα που μπορεί να τους επιβληθεί και είναι προφανές, το έχει καταλάβει και ο κόσμος, ότι πρέπει σγά-σιγά να πάρете το καπέλο σας και να φύγετε για να έλθουν κάποιοι άλλοι να διαχειριστούν σωστά και σοβαρά όλα αυτά τα πράγματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δασκάλοι από το 4ο Δημοτικό σχολείο Αγίου Ιωάννου Ρέντη.

Η Βουλή τους καλοσωρίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, θέλοντας να συνεισώσω απ' αυτό που έκλεισε ο προηγούμενος συνάδελφος και μ' αυτά που ακούμε τελευταία από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, του αν θα φύγετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ή όχι νύχτα, το θέμα, αγαπητοί κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ότι εδώ ισχύει το «φεύγω και αφήνω πίσω μου συντρίμια». Αυτό θα αφήσετε.

Περίμενε κανείς σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο, με την κρίση που υπάρχει στην οικονομία στη χώρα μας, να δείξει η Κυβέρνηση έστω την ύστατη στιγμή μία ευαισθησία, μία υπευθυνότητα, μία σοβαρότητα και να φέρετε το νομοσχέδιο με περισσότερες εγγυήσεις; Όταν η οικονομία μας βιώνει τέτοιο αδιέξοδο, κύριε Υπουργέ, όταν η αγορά έχει πλημμυρίσει με ακάλυπτες επιταγές, όταν οι ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη, περιμέναμε να ασχοληθείτε σοβαρά με την κατάσταση, να εκπονήσετε επιτέλους έστω και για μία φορά ένα πρόγραμμα που θα έφερνε διεξόδους στην πραγματική οικονομία και ενίσχυση της ρευστότητας.

Εσείς όμως στην ουσία πάτε να χαρίσετε έτσι αόριστα –για να μην πω άλλη έκφραση– 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες χωρίς όρους, χωρίς εγγυήσεις ότι τα χρήματα αυτά θα χρησιμοποιηθούν όπως πρέπει για να τονώσουν αυτούς που, πραγματικά, το έχουν ανάγκη, για να διατηρήσουμε τη μικρή ελληνική επιχείρηση που είναι, όπως το λέτε κι εσείς πολλές φορές, η «ραχοκοκαλιά» της οικονομίας μας, για να κρατήσουμε τέλος πάντων τον Έλληνα και την Ελληνίδα στη δουλειά τους, στο χώρο εργασίας και δραστηριότητάς τους. Μάλλον φαίνεται όμως ότι ζείτε σ' άλλον κόσμο ή ότι δεν σας απασχολούν τα προβλήματα των Ελλήνων πολιτών –επιτρέψτε μου– είστε –και αποδεικνύεται ακόμη μία φορά– καλύτεροι των περιστάσεων.

Στην εκλογική μου περιφέρεια, κύριε Υπουργέ, που είναι και δική σας, όλοι οι πολίτες που συναντώ με ρωτούν συνεχώς για την κρίση. Ανησυχούν για τις οικονομίες τους, για το μέλλον τους, για το μέλλον της δουλειάς τους, για τους κόπους μιας ζωής που φοβούνται ότι θα πάνε χαμένοι, για την αύξηση της ανεργίας, για το «τσουνάμι» που έρχεται –όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι– κι εσείς απλά παρακολουθείτε ή μπορεί να μην κάνετε ούτε αυτό. Ρωτούν λοιπόν, γιατί ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης συζητά για 28.000.000.000 ευρώ έτσι αόριστα με τις τράπεζες, γιατί ο Πρωθυπουργός κάνει παραινήσεις ή φαίνεται να κάνει παραινήσεις στις τράπεζες χωρίς να παίρνει αποφάσεις, χωρίς να δείχνει ότι αυτός είναι ο ηγέτης, αυτός είναι ο αρχηγός αυτής της δημοκρατικής χώρας. Δικαιούνται να ξέρουν γιατί η Κυβέρνηση παίζει με τα δικά τους λεφτά και με τον δικό τους κόπο. Πήραμε όμως χθες την απάντηση από τα πιο επίσημα χείλη, από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος –τα ανέφεραν εδώ οι Κοινοβουλευτικοί μας Εκπρόσωποι, δεν θα τα επαναλάβω– απλώς είναι δική μας υποχρέωση να δώσουμε στους πολίτες να καταλάβουν και να μάθουν ποια ακριβώς είναι η αλήθεια για το όλο θέμα.

Φαίνεται από τη συζήτηση ότι για την Κυβέρνησή σας αυτό που μετράει περισσότερο είναι να μη χάσουν τα υπερκέρδη τους οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών και όχι να επιβιώσει η ελληνική επιχείρηση που κινδυνεύει –και το λέτε, και το βλέπετε– με αφανισμό. Δηλαδή τα λεφτά, το υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου θα πάει στα ταμεία των τραπεζών για να συνεχίσουν να απομυζούν χωρίς κανέναν σεβασμό στα δικαιώματά του. Αυτή είναι η θλιβερή αλήθεια και την ακούμε από τα πιο επίσημα χείλη.

Εμείς θα τα πούμε αυτά στον Έλληνα φορολογούμενο γιατί πρέπει να ξέρει πού πηγαίνουν τα χρήματά του, γιατί πηγαίνουν πάλι σ' αυτούς που τον παγιδεύουν με άδικες και παράνομες προμήθειες, σ' αυτούς που τον εμπαίζουν με τα ψιλά γράμματα και με την αθέμιτη διαφήμιση περί δωρεάν υπηρεσιών που μόνο δωρεάν δεν είναι, γιατί πηγαίνουν σ' αυτούς που αλλάζουν τα ονόματα στις προμήθειες για να τις ξαναεπιβάλουν στη συνέχεια. Τους δίνετε 28.000.000.000 ευρώ και τι προσφέρουν αυτοί ως αντάλλαγμα; Τίποτα ξεκάθαρο και εξακολουθούν την ανάλ-

γητη τακτική τους, εξακολουθούν το δρόμο τους ωσαν να μην υφίσταται η κρίση. Τα καταναλωτικά δάνεια φτάνουν στο 22%, τα στεγαστικά στο 7% και οι επιχειρήσεις αναγκάζονται ή να δεχθούν αύξηση τουλάχιστον μίας ποσοστιαίας μονάδας ή να εξοφλήσουν μέσα στο μήνα το σύνολο των υποχρεώσεών τους.

Τι θα γίνει; Τι θα κάνετε; Δεν θα αντιμετωπίσετε αυτήν τη ασυδοσία των τραπεζών; Όπως σας είπα στην αρχή, έχετε ευκαιρία ακόμα και τώρα, την ύστατη ώρα, να διαπραγματευθείτε και να επιβάλετε το σεβασμό, τουλάχιστον, των δικαιωμάτων των πολιτών που χρησιμοποιούν –αναγκάζονται ή επιλέγουν– τις τραπεζικές υπηρεσίες.

Πείτε μας πώς εξασφαλίζει το δημόσιο ότι οι τράπεζες δεν θα μετακυλήσουν τις συνέπειες της κρίσης τους στους πελάτες τους αυξάνοντας περισσότερο τα κέρδη τους με όποιον τρόπο μπορούν, πώς διασφαλίζεται η συμμετοχή των βασικών μετόχων στην αναγκαία κεφαλαιακή ενίσχυση όπου υπάρχει ανάγκη. Δεν υπάρχει απάντηση.

Απ' ό,τι είδαμε, δεν έφταναν όλα αυτά. Είδαμε ότι ακόμα και η Ευρωπαϊκή Ένωση διαφώνησε σε σημεία του σχεδίου σας περί ενίσχυσης των τραπεζών, δηλαδή αγνοήσατε τη Βουλή, τους φορείς της αγοράς, το λαό. Αποδεικνύεται όμως ακόμα μία φορά ότι δεν συνεννοηθήκατε με κανέναν άλλον εκτός ίσως –μους επιτρέπετε να κάνω αυτήν τη σκέψη– από κάποιον από τους μεγαλοπαράγοντες των τραπεζών γιατί, ως φαίνεται, εκεί δεν θέλατε να υπάρχουν αντιδράσεις, γιατί μάλλον αυτό μόνο σας ενδιαφέρει ή αλλιώς κυριαρχεί η προχειρότητα σ' όλο της το μεγαλείο.

Και κάτι ακόμα: Η δυσμενής θέση στην οποία έχει περιέλθει η ελληνική αγορά δεν είναι απότοκος της κρίσης, αλλά η κρίση είναι αποτέλεσμα δικών σας και μόνο επιλογών που έχουν τις ρίζες τους στην ατελέσφορη πολιτική της Κυβέρνησής σας τα τελευταία χρόνια. Αφήσατε την αγορά ασύδοτη, αφήσατε τα καρτέλ να αλωνίζουν.

Σας είπαν εδώ, κύριε Υπουργέ –ξέρετε καλύτερα απ' όλους το πρόβλημα των αγροτών γιατί εκλέγεστε σε μία αγροτική περιοχή– για την ακρίβεια που καλύπτει, για τα νοικοκυριά που στενάζουν και αντί να στηρίζετε τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, εξαπολύσατε φοροεπιδρομές στους πολίτες με αποτέλεσμα τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών. Στηρίξατε όμως τους φυσικούς σας συμμάχους, το μεγάλο κεφάλαιο. Για εκείνους είχατε πλείστα όσα «δωράκια», φοροαπαλλαγές, σημαντικές μειώσεις φόρων προς μεγάλες επιχειρήσεις και κυρίως προς τις τράπεζες και απαξίωση των φοροεπισπρακτικών μηχανισμών του δημοσίου. Αυτά είχαν ως συνέπεια τη μείωση των εσόδων και των δημοσίων επενδύσεων. Όλα αυτά έφεραν τη δραματική μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας που βιώνουμε σήμερα.

Αν σ' αυτά προσθέσουμε την κακή διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ακόμα και του Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013 που καθυστερείται ανεπίτρεπτα να ξεκινήσει, την απουσία πολιτικών στήριξης της επιχειρηματικότητας, την απόλυτη τσαπατσουλιά και απραξία όσον αφορά τον αναπτυξιακό σχεδιασμό για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, αντιλαμβάνεται κάποιος γιατί φτάσαμε εδώ που φτάσαμε. Αφήσατε την ελληνική οικονομία, την κοινωνία απροστάτευτη και γι' αυτό θα κληθείτε να απολογηθείτε.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι η απολογία είναι δύσκολη και η ποινή αμετάκλητη, γι' αυτό και σας καλούμε να δεχθείτε τις υπεύθυνες προτάσεις που σας έχουμε διατυπώσει. Σας καλούμε να φερθείτε έστω και για μία φορά εθνικά και όχι κομματικά, να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Σας καλούμε να συνεργαστούμε για να δοθεί μία λύση σ' αυτό το πρόβλημα του ελληνικού λαού, να δώσουμε όλοι μία πραγματική και βιώσιμη απάντηση στην ανασφάλεια που βιώνουν τα ελληνικά νοικοκυριά για το καλό της χώρας και για το μέλλον της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετοάνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το φθινόπωρο που δια-

νύουμε οι χρηματοπιστωτικές αγορές καταρρέουν παγκοσμίως και κλυδωνίζονται με τρόπο που δεν έχει δει η ανθρωπότητα από τις εποχές του μεγάλου κραχ, από το 1929 και κατά τη δεκαετία του '30, όταν όλοι μιλούσαν για την πτώση της ηγεμονίας του νεοφιλελευθερισμού παγκοσμίως, εδώ στην Ελλάδα ζούμε μία κρίση ελληνική, μία κρίση μέσα στην παγκόσμια κρίση. Είναι μία κρίση που φέρει το brand name «Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας», μία κρίση που είναι αποτέλεσμα κάκιων, άδικων και αναποτελεσματικών οικονομικών επιλογών αυτής της Κυβέρνησης, μ' έναν ακόμη «εκτροχιασμένο» προϋπολογισμό, αυτόν που τελειώνει τώρα και στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών, μ' ένα «εκτροχιασμένο» δημοσιονομικό έλλειμμα και ένα έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών εκτός συναγωνισμού.

Με μία ακρίβεια που πλήττει το εισόδημα της μέσης ελληνικής οικογένειας, την αγοραστική αξία των προϊόντων, τα πάντα, με τις Δ.Ε.Κ.Ο. να έχουν σωρεύσει τα ελλείμματά τους τα οποία έχουν εκτιναχθεί την τελευταία πενταετία. Τα ελλείμματά των Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν αυξηθεί κατά 95% από τα ελλείμματα που παρέλαβε το Μάρτιο του 2004 η Νέα Δημοκρατία. Μία άνευ προηγουμένου κατάρρευση του ελληνικού κράτους, το οποίο μπορεί να είχε προβλήματα πριν, αλλά αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε τραγική κατάσταση. Η εικόνα των προμηθευτριών εταιρειών που κτυπούν την πόρτα των μεγάλων νοσοκομείων της χώρας για να ζητήσουν πίσω υποστηρικτικό υλικό για τα ορθοπεδικά χειρουργεία, είναι μια εικόνα που δεν έχει ξαναδει αυτή η χώρα.

Καταρρέει, λοιπόν, το κοινωνικό κράτος, όχι μόνο από σειρά υποχρηματοδοτήσεων, από προϋπολογισμούς των τεσσάρων τελευταίων χρόνων που συστηματικά υποχρηματοδοτούσαν την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, αλλά καταρρέει, διότι αυτήν τη στιγμή υπήρξαν και αλόγιστες επιλογές. Η αύξηση για παράδειγμα των χρεών των ασφαλιστικών ταμείων δεν οφείλεται μόνο στην υποχρηματοδότηση, οφείλεται και στις αλόγιστες ρυθμίσεις χρεών των επιχειρήσεων -αλλού θέλουν στήριξη οι επιχειρήσεις- και βεβαίως στα περίφημα τοξικά δομημένα ομόλογα, τα οποία αγόρασαν τα ασφαλιστικά ταμεία και τα οποία είναι εν πολλοίς υπεύθυνα για την παγκόσμια κρίση για την οποία συζητάμε.

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που έχει ήδη πλήξει η ύφεση, συζητούν -και η επερχόμενη κυβέρνηση Ομπάμα αλλά και κορυφαίοι οικονομολόγοι, όπως ο Πωλ Κρούγκμαν- ότι δεν είναι φρόνιμο να είναι κάποιος προσπληρωμένος στη δημοσιονομική πειθαρχία, αλλά είναι αντίθετα φρόνιμο να τολμάει με επενδύσεις, με στοχευμένη κοινωνική στήριξη και με ενισχύσεις που έχουν σκοπό την αυξημένη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία του τραπεζικού συστήματος. Επίσης η Ευρωζώνη αγγίζει ήδη την ύφεση με σημαντική επιβράδυνση αυτήν τη στιγμή και υπάρχει συζήτηση, όχι μόνο για χαλάρωση, αλλά από πλευράς των σοσιαλιστικών δυνάμεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση για αναπροσαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας, όταν η ίδια η Κίνα με ένα 9% ανάπτυξη ήδη έχει αποφασίσει Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, τι κάνει η Ελλάδα; Αυξάνει τους φόρους στους μικρομεσαίους επιχειρηματίες με την κατάργηση του αφορολόγητου και όχι μόνο, άρα διευκολύνει τα λουκέτα, τις απολύσεις, αυξάνει την ψαλίδα μεταξύ των έμμεσων και άμεσων φόρων, επιβαρύνει τα νοικοκυριά, επιβαρύνει τους ασθενέστερους συμπολίτες μας.

Πώς αντιδρά η Κυβέρνηση στις αιτιάσεις που κάνουμε εμείς; Λέει ότι είναι λαϊκισμός η στήριξη των ασθενέστερων τάξεων. Δεν είναι μόνο οι οικονομολόγοι, αλλά και οι κυβερνήσεις άλλων χωρών που επέλεξαν συνειδητά ότι η στήριξη των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων μέσω και της ενίσχυσης της αγοραστικής τους δύναμης δεν είναι μόνο ένα καθήκον ανθρωπιάς, είναι ένα καθήκον οικονομικά φρόνιμο.

Τι θα έπρεπε να κάνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει αυτήν τη κρίση; Θα έπρεπε να κάνει ένα πολύπλευρο σχέδιο, μέρος του οποίου θα ήταν και η στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας, την οποία συζητάμε με αυτό το νομοσχέδιο, που στην ουσία δεν είναι παρά μία λευκή επιταγή στις τράπεζες.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, δεν κάνει απολύτως τίποτα, διότι αρνείται ακόμη και την αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων

Επενδύσεων σε συνθήκες τραγικής κατάστασης της οικονομίας, όπου μία τέτοια στήριξη και ειδικά σε τομείς που έχουμε αναπτυξιακές δυνατότητες, θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά.

Η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα αρνείται να στηρίξει τις χαμηλότερες εισοδηματικά τάξεις των συμπολιτών μας και αρνείται συστηματικά να μας παρέχει ένα πλάνο για την απασχόληση, τέτοιο που από τη μία να δώσει στήριγμα στη μικρομεσαία επιχείρηση -ιδιαίτερα για να προσλάβει νέους ανθρώπους- και από την άλλη να αποτρέψει το λουκέτο και κυρίως να αποτρέψει τις απολύσεις. Όχι μόνο δεν θέλει, αλλά και από τα 100.000.000 ευρώ νομίζω, κύριε Υφυπουργέ, που έχετε στο Ταμείο για τη φτώχεια, που φτιάξατε πολύ πομπωδώς και το οποίο το είχατε ανενεργό, το θυμηθήκατε τώρα μόνα Νοέμβριο; Κλείνει ο προϋπολογισμός της χώρας για το 2008 και δεν έχουμε δώσει ούτε 1 ευρώ από το Ταμείο της Φτώχειας στους κοινωνικά ασθενέστερους. Από λόγια, χορτάσαμε, από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς! Όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας στα ραδιόφωνα λένε ότι στηρίζουν τις ευπαθείς ομάδες. Πώς γίνεται αυτό, με τα λόγια; Χρειάζομαστε, λοιπόν, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, μέρος του οποίου είναι -όπως λέμε εμείς στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.- η στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Πώς όμως; Με τρόπο που αφ' ενός να γίνεται διαφανής, να γνωρίζει ο πολίτης την κατάσταση της κάθε τράπεζας. Γιατί μία τράπεζα ζητά την αυξημένη ρευστότητα και πώς γίνεται αυτό; Δεύτερον, μ' έναν τρόπο που, πραγματικά, το δημόσιο να μπορεί να έχει λόγο μέσα από αγορά προνομίων μετοχών, μέσα από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κάθε τράπεζας, άρα ο τραπεζίτης θα πρέπει να συνεισφέρει στην αυξημένη ρευστότητα, να συνεισφέρει το δημόσιο και μαζί να επέλθει συμφωνία, έτσι ώστε η ρευστότητα θα πάει στην πραγματική οικονομία, στον δανειολήπτη, στον μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον φερέγγυο, τον υγιή επιχειρηματία, την υγιή επιχείρηση και τη μεσαία επιχείρηση και ακόμα και τη μεγάλη επιχείρηση, για να μπορέσει πραγματικά η οικονομία μας να σταθεί στα πόδια της και να αντέξει αυτήν την κρίση. Όμως, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε δεν παρέχει αυτές τις εγγυήσεις. Αντίθετα, δεν έχει όρους, με βάση τους οποίους θα διοχετευθεί το χρήμα στην πραγματική οικονομία και υπάρχουν κίνδυνοι αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ ή μέρος αυτών να κατασπαταληθούν είτε για να πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος επισφάλειες, τις οποίες κακώς είχαν οι τράπεζες ή άλλα ανοίγματα στα πλαίσια του εσωτερικού τους ανταγωνισμού.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και συνολικά η Κυβέρνησή σας δεν έχει δώσει διαπιστευτήρια στην πολιτική της πρακτική -διότι ο Υπουργός Οικονομίας με βάση αυτό το νομοσχέδιο έχει πολύ μεγάλη δύναμη στα χέρια του για να διαπραγματευτεί τα διακετομύρια ευρώ που δίνει στις τράπεζες. Μπορεί ως φερέγγυα Κυβέρνηση και αξιόπιστη να συνδιαλέγεται με τις τράπεζες και να συνεπιβάλλει, να συνδιαμορφώνει, τουλάχιστον, την οικονομική τους πολιτική και μάλιστα με διορισμένους τραπεζίτες, όπως ο κ. Αράπογλου της Εθνικής Τράπεζας, κάτω από τη μύτη του οποίου οι ελεγκτικοί εισηγητικοί μηχανισμοί της Εθνικής Τράπεζας ήταν έτοιμοι να μπουν σε εφαρμογή και να «επιτεθούν» στους απλούς δανειολήπτες του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, για να αρπάξουν όσα ευρώ μπορούσαν. Και όχι μόνο αυτό, αλλά η ελληνική πολιτική σκηνή έχει δει εδώ και πολύ καιρό μία ανεξέλεγκτη διαμάχη μεταξύ τραπεζιτών με τις ευλογίες της Κυβέρνησης, μία ανεξέλεγκτη πολεμική στους εργαζόμενους στις τράπεζες με στόχο την καταπάτηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων μ' αυτό το κλίμα, με αυτές τις συνθήκες. Η διέξοδος από την κρίση θα είναι πολύ δύσκολη και πάντως δεν μπορεί να γίνει με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Νικητιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αποδεχόμαστε ότι το συζητούμενο σχέδιο νόμου δεν θα μπορούσε παρά να έχει δύο στοχεύσεις, η πρώτη που αφορά τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας και η δεύ-

τερη που αφορά τη στήριξη της αξιοπιστίας των τραπεζών, αν αυτή τίθεται εν αμφιβόλω.

Εδώ βλέπουμε ότι έρχεται η κρίση, μας έχει ήδη ακουμπήσει και από εκεί και πέρα ο καθένας προσεγγίζει την επίλυση των προβλημάτων που θα έρθουν πολύ γρήγορα με διαφορετικό προφανώς τρόπο και θα έλεγα ότι κι εδώ στο Κοινοβούλιο και με διαφορετικές παροιμίες, όπως αναφέρθηκαν από διάφορους συναδέλφους, η πρώτη που αφορά το ότι «στη φουρτούνα ο καλός ο καπετάνιος φαίνεται» και μία δεύτερη πολύ ενδιαφέρουσα που αναφέρθηκε από τον κ. Αργύρη ότι «στην αντράλα ο μάγειρας καταφέρνει ξεγελώντας τον κόσμο να ρίξει νερό στη φασολάδα» και έτσι να ξεγελαστεί ο κόσμος γιατί θα φαίνεται περισσότερο η φασολάδα.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι κάθε παροιμία έχει τη δική της αξιολόγηση. Η μεν παροιμία του κ. Αργύρη αφορά το τι πραγματικά έκανε η Κυβέρνηση και ο κ. Καραμανλής μ' αυτό το νομοσχέδιο την ώρα της φασαρίας. Ήρθε, δηλαδή, και έφερε ένα νομοσχέδιο όπου προσπαθεί και επιδιώκεται να ξεγελαστεί ο κόσμος. Δεν ξεγελιέται όμως ο κόσμος γιατί νερό θα φάει, δεν θα φάει φασολάδα. Και η άλλη παροιμία του καλού карабокуρή αποδεικνύεται, πράγματι, ορθή σ' ό,τι αφορά τα συμφέροντα των τραπεζών. Εδώ ο κ. Καραμανλής είναι, πράγματι, καλός карабокуρή, στην φουρτούνα που ενδεχομένως θα αντιμετωπίσουν οι τράπεζες.

Στην κρίση που έρχεται, την κρίση που γνωρίζουμε όλοι ότι δημιούργησαν οι μεγάλοι πολιτικοί εκπρόσωποι του νεοφιλελευθερισμού, ο κ. Ρήγκαν και η κ. Θάτσερ και όσοι ακολούθησαν αυτήν την πολιτική, την κρίση που είναι δική σας, των δικών σας συντρόφων, όχι των δικών μας, την κρίση που αφορά την δική σας ιδεολογία όχι τη δική μας αλλά που, δυστυχώς, δεν μπορούμε να σας την επιστρέψουμε. Δεν μπορούμε να σας πούμε «ευχαριστώ δεν θα πάρω» γιατί εμείς την υφιστάμεθα ο λαός την υφίσταται, οι μικρομεσαίοι και οι χαμηλόμισθοι είναι αυτοί που την υφίστανται.

Και να δούμε το περίφημο νομοσχέδιο που συζητάμε εδώ σήμερα και έρχεται και με τόση καθυστέρηση. Υπάρχει κάποιος σχεδιασμός, έγινε κάποια μελέτη έτσι ώστε να έχει κατευθύνσεις η Κυβέρνηση; Υπάρχει συγκεκριμένη κατεύθυνση; Υπάρχει επί της ουσίας έλεγχος; Σε ποιες τράπεζες θα δοθούν τα χρήματα; Με ποια κριτήρια θα δοθούν τα χρήματα; Με τι δεσμεύσεις θα δοθούν οι εγγυήσεις και τα χρήματα; Κανένας δεν γνωρίζει κανένας δεν μπορεί να καταλάβει. Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος μέσα από ένα εποπτικό συμβούλιο πάλι εσείς θα αποφασίσετε ερήμην του λαού ερήμην του κόσμου. Και επειδή, κύριε Υπουργέ, κάνατε μια παρέμβαση και αναφερθήκατε σε αφηρημένες προσεγγίσεις που γίνονται από εμάς. Προφανώς δεν θέλατε να παρακολουθήσετε.

Εγώ, λοιπόν, θα σας εφιστήσω την προσοχή για να δούμε και κάποιες πολύ συγκεκριμένες προσεγγίσεις. Δείτε το άρθρο 1. Στο άρθρο 1, έγινε ολόκληρη ιστορία για τα περίφημα «golden boys», χρυσά παιδιά, και κάπου «φυλλάστηκε» η Κυβέρνηση ότι θα έπρεπε να περάσει μια διάταξη όπου ο επίτροπος, ο εκπρόσωπος του ελληνικού δημοσίου στις τράπεζες, θα παρεμβαίνει, θα έχει δικαίωμα αρνησικυρίας, βέτο, προκειμένου οι διοικητές, το διοικητικό συμβούλιο, οι γενικοί διευθυντές, οι αναπληρωτές γενικοί διευθυντές να μη μπορούν να πάρουν κάποιες παροχές.

Κύριε Υπουργέ, ένας σύμβουλος που θα προσληφθεί από την τράπεζα και θα του δώσουν 50.000 ευρώ το μήνα, ή οποιεσδήποτε παροχές, καλύπτεται από αυτό το νομοσχέδιο για το οποίο οι προσεγγίσεις που κάνουμε είναι αφηρημένες; Εγώ σας κάνω συγκεκριμένη προσέγγιση. Πείτε μου αν προσλάβει αύριο η Εθνική Τράπεζα έναν σύμβουλο και του δίνει 100.000 ευρώ το μήνα αν καλύπτεται και αν μπορεί από τον παρόντα νόμο να απαγορευτεί στην Εθνική Τράπεζα να δώσει σ' ένα σύμβουλο, οποιονδήποτε σύμβουλο, οποιονδήποτε τυχαίο, οποιονδήποτε χρυσό παιδί, 100.000 ευρώ το μήνα.

Θα πάμε και πιο κάτω στο άρθρο 5. Λέει: οφείλουν οι τράπεζες να αποδώσουν απ' αυτά τα 28.000.000.000 ευρώ. Η λεξούλα «υποχρεούνται» γιατί δεν σας βόλεψε; Είναι ενοχλητική; Προφανώς είναι ενοχλητική για τις τράπεζες. Γιατί άλλο το «υποχρεούνται» που σημαίνει και κυρώσεις και άλλο το «οφείλουν» γενικώς και αορίστως. Να, λοιπόν, άλλη μια συγκεκριμέ-

νη προσέγγιση που όμως έχει βαθιά ουσία.

Και να πούμε και κάτι άλλο. Γιατί μόνο τα 8.000.000.000 ευρώ πάνε στα νοικοκυριά και στις μικρομεσαίες; Πουθενά αλλού δεν αναφέρονται. Στις άλλες εγγυήσεις δεν λένε ότι οφείλουν οι τράπεζες να διοχετεύσουν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αυτά τα χρήματα. Μόνο σ' αυτήν την διάταξη των 8.000.000.000 ευρώ αναφέρεται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Και να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, γιατί όποιος καεί με το χυλό, φυσάει και το γιαούρτι. Διαβάζω στο άρθρο 5 «τα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία διατίθενται τίτλοι του ελληνικού δημοσίου κατά το άρθρο 3 του παρόντος οφείλουν να χρησιμοποιούν το προϊόν της ρευστοποίησης των τίτλων για χορήγηση δανείων στεγαστικών και προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους». Στην εισηγητική έκθεση η διατύπωση είναι διαφορετική. Αν προσέξετε αυτήν τη διατύπωση σας πληροφορώ ότι μπορεί να ερμηνευθεί ποικιλοτρόπως. Μπορείν δηλαδή να πουν «δίνουμε στεγαστικό σε μια μικρομεσαία επιχείρηση προκειμένου να λύσει το πρόβλημα της στέγασης που μπορεί να έχει». Δείτε το για να δείτε ποιες μπορεί να είναι οι αφηρημένες προσεγγίσεις.

Και θέλω κλείνοντας να πω τούτο, κύριε Υπουργέ. Θα έπρεπε καταθέτοντας αυτό το νομοσχέδιο να έχετε στοχεύσει σε συγκεκριμένους τομείς της οικονομίας. Εγώ λέω όταν ο τουρισμός αφορά το 20% του Α.Ε.Π. και το 20% της απασχόλησης, μήπως θα έπρεπε στις προβλέψεις σας να ασχοληθείτε με τον τουρισμό; Μήπως θα έπρεπε στις προβλέψεις του νομοσχεδίου να υπάρχει συγκεκριμένη κατεύθυνση για τα ξενοδοχεία στα οποία δεν έχουν γίνει προκρατήσεις όπως χτυπάει τον κώδωνα του κινδύνου ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων για να δούμε πώς θα ανταπεξέλθουν; Μήπως να δούμε για τους ξενοδοχοϋπάλληλους, που φοβάμαι με την κρίση στον τουρισμό που θα έρθει ότι θα έχουμε ταχείες απολύσεις, κάποια διάταξη ώστε να μη χρειάζονται τα εκατό μεροκάματα για να μπουν στο ταμείο ανεργίας αλλά λιγότερα; Αυτή είναι η πραγματική οικονομία. Εκεί θα έπρεπε να έχετε σκύψει, αυτά τα προβλήματα θα έπρεπε να επιλύσει το νομοσχέδιο και όσα έρχεται, δυστυχώς, να επιλύσει σήμερα χωρίς καμμία πραγματική πρόβλεψη στην καθημερινότητα του έλληνα στην πραγματική οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά σας καταλαβαίνω. Είστε μόνος σας, οι άλλοι συζητούν τα εσωκομματικά σας προβλήματα και εσείς υπομένετε και με υπομονή αλλά και με καρτερία την βάσανο αυτής της διάθεσης που έχουμε να κάνουμε αντιπολίτευση αλλά επί πραγματικών δεδομένων. Συμπάσχουμε, συμπονούμε αλλά δεν συνταυτίζομαστε.

Θα πω, κύριε Υπουργέ, ότι μερικά πράγματα φαίνονται εξωπραγματικά και μόνο που τα συζητάμε. Δηλαδή, αυτό που λέτε ότι θα έχετε λόγο στο νέο σχήμα με δικαίωμα βέτο ή με παρέμβαση είναι να γελάει κάθε πικραμένος. Έτσι λέγατε με τον «Βασικό Μέτοχο» και κοιτάτε που πήγατε. Ένας να πάει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απ' αυτούς θα τελειώσει η ιστορία. Μην κοροϊδεύομαστε. Δεν θα έχετε κανένα δικαίωμα να κάνετε το παραμικρό αφού δώσετε τα χρήματα.

Είστε η μοναδική Κυβέρνηση που υπουργός της καταγγέλλει την δική σας αβελητηρία. Βγήκε ο κ. Καμμένος και κατήγγειλε ότι εισπρακτική εταιρεία, για τις οποίες δεν κάνετε τίποτα εσείς, του ζητούσαν πιεστικά λεφτά και τον έβριζαν και τη μητέρα του, τον πατέρα του και όλο του το σόι. Δηλαδή, καταγγέλλει ο Υπουργός σας την δική σας ανικανότητα να πατάξετε αυτό το φαινόμενο. Δηλαδή τι παραπάνω να πει η Αντιπολίτευση, τι να πούμε εμείς, τι να πείτε εσείς. Είστε η μοναδική Κυβέρνηση που έχετε στείλει νότα διαμαρτυρίας, non paper ή όπως αλλιώς το λέτε, επιστολή, παρακαλώντας, εκλιπαρώντας τις τράπεζες να μην έχουν καταχρηστικούς όρους. Ο κ. Οικονόμου, ο κ. Φώλιας έκανε δηλώσεις. Είπε «είναι η δεύτερη προειδοποίηση». Ξέρετε με την δεύτερη πας σπτί σου. Δηλαδή, προειδοποιείς και παρακαλείς ποιους; Αυτούς που επιβάλλουν καταχρηστικούς όρους; Αυτά έπρεπε να συζητάμε, κύριε Υπουργέ, σήμερα. Δηλαδή, περά απ' αυτά που κάνατε να λέγατε και τα μέτρα που παίρνετε υπέρ των πολιτών. Επίσης δίνετε πλουσιοπάροχα

8.000.000.000 δις ευρώ και για το Ταμείο της Φτώχειας δίνετε 200.000.000 ευρώ τα οποία περιμένουν κάποιοι. Πότε; Πώς; Δηλαδή, αυτή η αντιφατικότητα των επιλογών σας δημιουργεί προβληματισμό.

Θα πω κάτι, κύριε Υπουργέ, που θα ενοχλήσει και εσάς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κύριοι συνάδελφοι, καλός ο «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ», εσείς τον φτιάξατε. Κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον κάντε κάτι με τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Εγώ θα επιμείνω για ακόμη μια φορά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφτιαξε τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» και σε συνεχείς πιέσεις του κ. Λαφαζάνη έλεγε ότι με τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» διασφαλίζεται το τραπεζικό σύστημα. Έτσι δεν είναι, κύριε Λαφαζάνη; Αυτό δεν σας έλεγαν;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διασφάλιση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Διασφάλιση. Δηλαδή, ασφαλίζουν τους τραπεζίτες και αφήνουν τους δανειολήπτες έρμαιο στις διαθέσεις των τραπεζιτών. Ε, λοιπόν, κάντε κάτι καλό εσείς. Καταργήστε τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Βρείτε μια νόρμα, έναν ελεγκτικό μηχανισμό ώστε να μη διαπομπεύονται οι άνθρωποι από τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Δηλαδή, τι παραπάνω ζητάμε; Τι περίεργο αναζητάμε εμείς ως Αντιπολίτευση που δεν είναι λογικό; Επίσης στην πρόταση που καταθέσατε δεν αποσαφηνίζετε για την μείωση των επιτοκίων αν υπάρχει δέσμευση. Δίνετε λεφτά αλλά δεν παρέχετε στον πολίτη να έχει μειωμένο επιτόκιο σε σχέση με την Ευρώπη. Ο τραπεζίτης θα βάζει τους δικούς του τόκους.

Αυτό που ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, και το λέω και το επισημαίνω πολλές φορές. Για ακόμα μια φορά, βρείτε έναν τρόπο με τις διαφημίσεις, κύριε Υπουργέ. Διαφημίσεις στην τηλεόραση. Ψιλά γράμματα από κάτω; Γιατί, κύριε Υπουργέ μου; Δεν υπάρχει σε καμία χώρα της Ευρώπης.

Στην Ισπανία έχουν επιβληθεί πρόστιμα για παραπλανητικές διαφημίσεις με μικρά γράμματα. Απαγορεύστε τις. Να μην υπάρχουν καθόλου τα ψιλά γράμματα. Να ξέρει ο πολίτης τι διαφημίζει το προϊόν, ποιο προϊόν διαφημίζεται. Δεν μπορείς να διαφημίζεις, για παράδειγμα, αυτοκίνητο και να λες ότι πουλάς διαστημόπλοιο. Διότι αυτό κάνουν οι τράπεζες. «Άτοκα δάνεια». «Πάρτε δάνεια». «Πάρτε δάνεια». «Δεν έχουμε τόκο». «Δεν έχουμε τόκο». Και από κάτω τα ψιλά γράμματα που λένε κάποια άλλα πράγματα.

Αυτό δεν είναι παραπλανητική διαφήμιση. Αυτό είναι εξαπάτηση. Είναι απάτη!

Επίσης, τραπεζικός διαμεσολαβητής: Αντί το κράτος να παρέχει τη δυνατότητα να υπάρχει ένας τραπεζικός διαμεσολαβητής προς το συμφέρον των πολιτών, τι κάνουν οι τραπεζίτες; Έβαλαν δικό τους άνθρωπο. Αυτό είναι πρωτόγνωρο, κύριε Υπουργέ. Ο τραπεζικός διαμεσολαβητής ορίζεται από τις τράπεζες κι όχι από έναν ανεξάρτητο φορέα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σας λέω απλά πράγματα. Διότι καλά τα 28.000.000.000 ευρώ που δίνετε στους τραπεζίτες, αλλά δείτε και τους πολίτες. Δεν είναι οι τραπεζίτες το μείζον.

Και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πω, κύριε Υπουργέ –κι έχετε ευθύνη το εξής: Λίγο πριν φύγουν από την κυβέρνηση –και το λέω και μέσα στη Βουλή– πούλησαν είκοσι τόνους χρυσού. Είκοσι τόνοι, από τους ογδόντα έναν που έχει η Ελλάδα, πουλήθηκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. έξι μήνες πριν τις εκλογές. Κάνατε έστω και το παραμικρό; Έχω καταθέσει ερωτήσεις για το θέμα αυτό. Δεν παίρνω απάντηση. Το ξέρετε αυτό, κύριε Υπουργέ; Είκοσι τόνοι χρυσού πουλήθηκαν από τον κ. Χριστοδουλάκη επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. έξι μήνες πριν φύγουν από την κυβέρνηση, από τους ογδόντα έναν που έχει Ελλάδα.

Δεν έχει μερίδιο ευθύνης κανένας γι' αυτήν την ιστορία; Το ψάξατε, κύριε Υπουργέ; Για ψάξετε το λιγάκι. Πώς έχουν το δικαίωμα οι κύριοι να πωλούν είκοσι τόνους χρυσού χωρίς να ρωτήσουν κανέναν, από τους ογδόντα έναν που διέθετε η Ελλάδα;

Αυτά σας τα λέω για να δείτε ότι η συνυπευθυνότητα είναι τεράστια. Διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα λέει τα δικά του –κι έχει δικίο σ' ένα βαθμό– αλλά και πανωτόκια επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρχαν και κατασχέσεις επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρχαν και δεν έκαναν και κανένα νομοθετικό πλαίσιο, ώστε να υποστηρίξουν τους πολίτες οι κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και σήμερα, που είναι στην Αντιπολίτευση, λένε πολύ ωραία πράγματα και συμφωνώ μαζί τους. Όταν, όμως, ήταν στην κυβέρνηση, τότε έκαναν τα ίδια που κάνετε εσείς.

Όταν θα πάτε στην Αντιπολίτευση –πολύ σύντομα– θα λέτε τα ίδια που λέει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διότι αυτό το ανακυκλωμένο σύστημα του διπολισμού, το οποίο αναπαράγεται από την έλλειψη, τουλάχιστον, ορθολογιστικής τακτικής σε επίπεδο κυβερνητικού έργου, το βλέπουμε καθημερινά. Από το '74 και μετά το παρακολουθούμε κι έχουμε κουραστεί.

Θα ήθελα επίσης να πω, ευκαιρίας δοθείσης, κύριε Υπουργέ, επειδή δεν μασάω τα λόγια μου –και το λέω στη λαϊκή έκφραση– κάτι πολύ απλό. Οι εφραιμίτες και οι τραπεζίτες –το τονίζω– κάνουν πάρτι. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η κατάρτα της Νέας Δημοκρατίας, λοιπόν, –και φαίνεται από τις δημοσκοπήσεις– είναι οι εφραιμίτες, οι τραπεζίτες και οι πολιτίτες, οι οποίοι παραπαίουν οικονομικά. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και θα σας πω κάτι το οποίο με ξένισε –και το λέω εντίμως– και που έγινε στη Βουλή. Κυρία Πρόεδρε, είστε εδώ και χαίρομαι που θα το ακούσετε. Είναι δυνατόν η Βουλή να βλέπει βίντεο προϊόν υποκλοπής; Είναι δυνατόν να βλέπει η Βουλή προϊόν υποκλοπής, να παραβιάζουμε το νόμο εμείς με παραθυράκια νομικίστικα; Είναι δυνατόν να βλέπουμε ένα βίντεο που είναι προϊόν υποκλοπής, κακουργηματική πράξη και να το επιβεβαιώνουμε εμείς;

Δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ. Νομικός δεν είμαι. Ρωτώντας, όμως, φίλους, συναδέλφους, οι οποίοι είναι δικηγόροι και νομικοί, ποινικολόγοι, μου λένε, ότι αυτό είναι αδιανόητο να γίνεται μέσα στη Βουλή. Δεν αφορά εσάς. Αφορά όλους μας. Και βέβαια τα υπόλοιπα κόμματα το καταψήφισαν αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το γνωρίζω. ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία είπαμε εντός, εκτός και επί τα αυτά. Η πολιτική είναι ίδια. Το ξέρουμε αυτό. ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία συμφώνησαν. Δηλαδή, παραβιάζουμε οι ίδιοι τους νόμους που κάνουμε. Αυτό είναι τραγικό.

Και βέβαια να σας πω και κάτι άλλο. Ήμουν αυτός που μίλησα πρώτος για την κ. Κάνου. Είναι ευκαιρία να σας το πω. Είχα πει ότι έχει σχέση με τον κ. Καραμπέρη. Το είχα πει πριν μερικούς μήνες. Είχα πει για τον Πάπισσα. Εδώ μέσα τα είπα. Εδώ. Δυστυχώς, όμως, μία χορεύτρια σας χορεύει στο ταψί της εξεταστικής επιτροπής. Μια χορεύτρια χορεύει όλο το πολιτικό σύστημα στο ταψί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να κλείσω. Είχα πάρα πολλά να πω. Ακούστε, όμως, τι με προβληματίσε περισσότερο.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, ξέρετε ποιοι μετείχαν στην περιβόητη Σύνοδο G-20; Η Τουρκία, κύριε Υπουργέ, μία χώρα η οποία καταρρέει οικονομικά, μετέχει στους G-20. Και η ισχυρή Ελλάδα, που έκαναν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, δεν μετέχει. Είμαστε απαξιωμένη χώρα. Κι εγώ το λέω εδώ μέσα, για να καταλάβετε τι σημαίνει Ελλάδα σήμερα. Ποια ισχυρή Ελλάδα; Ποιον κοροϊδεύουμε; Η Τουρκία, που καταρρέει, ήταν στους G-20. Εμείς είμαστε στους G-159! Αυτοί είμαστε. G-159! Εκεί οδηγήσατε τη χώρα όλοι σας. Όλοι μας! Εκεί την οδηγούμε καθημερινά.

Κλείνω, για να δείτε πόσο σημαντική είναι η Ελλάδα σήμερα, με το εξής: Όταν ο κ. Ομπάμα μιλάει με τον Υπουργό των Εξωτερικών της Τουρκίας, τον κ. Γκιουλ, η κ. Μπακογιάννη εκλιπαρεί να μιλήσει με τον Μπρίντεν.

Αυτή είναι η εξωτερική πολιτική σας. Αυτοί είστε. Αδύναμοι, ανίκανοι, ανήμποροι να κάνετε τα όνειρα των Ελλήνων πραγματικότητα. Γι' αυτό όσο πιο σύντομα το καταλάβετε, τόσο πιο αργά θα φύγετε από την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Καραμανλή με την πολιτική που ακολούθησε επί πέντε χρόνια, οδήγησε τη χώρα σε μία πολύπλευρη κρίση. Κρίση πολιτική, κρίση οικονομική, με κοινωνικές επιπτώσεις.

Αυτή η κρίση προϋπήρχε της διεθνούς συγκυρίας, που τώρα επικαλείται η Κυβέρνηση.

Η αδιαφανής διαχείριση της εξουσίας, η επικράτηση του

δικαίου των ισχυρών και ημετέρων οδήγησαν στην απαξίωση των δημόσιων αγαθών, στα φαινόμενα σήψης και διαφθοράς, στην πρωτοφανή καταλήστευση του δημόσιου πλούτου και στην απαξίωση θεσμών και λειτουργιών της Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση και προσωπικά ο κ. Καραμανλής, έχει χάσει την εμπιστοσύνη των πολιτών και μόνο από αυτό. Μόνο από το μοντέλο διαχείρισης της εξουσίας που επέλεξε.

Δεν είναι, όμως, μόνο η διαφθορά. Με την οικονομική και φορολογική πολιτική, που ακολουθεί, οδήγησε την οικονομία σε περιπέτεια. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας κατρακύλησε πολλές θέσεις πίσω. Η παραγωγική βάση της χώρας διαλύθηκε. Το δημόσιο χρέος θα διπλασιαστεί σχεδόν μέχρι το 2009.

Δεν απαξιώθηκε, όμως, μόνο η οικονομία της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο οικογενειακός προϋπολογισμός πληρώνει ακριβά το τίμημα της κυβερνητικής πολιτικής με τη φορολογική επιβάρυνση των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων, την αύξηση των κρατικών τιμολογίων και τα απαντωτά κύματα ακρίβειας από την αδιαφορία, την έλλειψη βούλησης και την ανικανότητα της Κυβέρνησης να θέσει κανόνες στην αγορά.

Η επιβάρυνση για μία 4μελή οικογένεια τα τελευταία χρόνια είναι πρωτοφανής. Χρειάζονται 800 ευρώ το μήνα για τη βασική τους διαβίωση.

Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα: Μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων. Κατά 12,5% αυξήσατε το Φ.Π.Α. Κατά 5,5% αυξήσατε τον υψηλό συντελεστή. Αυξήσατε τον Ειδικό Φόρο Καυσίμων, όλα τα ειδικά τέλη, τέλη κυκλοφορίας, διόδια. Τίποτα δεν σας ξέφυγε. Καταργήσατε το αφορολόγητο για τους ασθενέστερους. Επιβάλλατε κεφαλικό φόρο 1.575 ευρώ επί δικαίους και αδικούς. Επιβάλλατε φόρο κατοχής σε τρία εκατομμύρια μικρομεσαίους ιδιοκτήτες ακινήτων, για να καλύψετε την απώλεια πόρων από την κατάργηση του κοινωνικά δίκαιου φόρου της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Όλες αυτές οι επιβαρύνσεις των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων έγιναν για να καλύψουν τη μείωση κατά 30% της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Ωφελήθηκαν, βέβαια, μεγαλοεισαγωγείς, τράπεζες, διυλιστήρια, εταιρείες διανομής καυσίμων, οικονομικοί κολοσσοί, όλοι αυτοί που παρουσιάζουν υπερκέρδη. Πέρα από αυτά τα οποία φροντίζουν να κρύβουν.

Την ίδια ώρα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις συνθλίβονται και στενάζουν. Το κόστος λειτουργίας τους αυξήθηκε και η αγορά οδηγείται σε πρωτοφανή ασφυξία. Οι ακάλυπτες επιταγές τον Οκτώβριο 152.000.000, 100% αυξημένες σε σχέση με τον Οκτώβριο του 2007, 50% αυξημένες σε σχέση με τον Σεπτέμβριο, τον προηγούμενο μήνα.

Η αγροτική οικονομία είναι σε τέλμα. Η ζωή στην ύπαιθρο έχει καταρρεύσει. Οι αγρότες είναι πολλαπλά χαμένοι. Μεγάλη αύξηση του κόστους παραγωγής. Λιπάσματα, καύσιμα, εφόδια στα ύψη. Καθήλωση τιμών παραγωγού. Το ελαιόλαδο στον πάτο. Αδυναμία απορρόφησης της παραγωγής.

Αυτή ήταν η πολιτική που επιφυλάσσετε για την ύπαιθρο και τον αγρότη όταν προεκλογικά, το 2004, χύνате κροκοδείλια δάκρυα για την ερήμωση της υπαίθρου.

Σχεδόν τα ίδια, όμως, ισχύουν για όλους τους τομείς της πραγματικής οικονομίας, που έχουν ως αποτέλεσμα να οδηγηθούν σε δραματική μείωση του εισοδήματος οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι νέοι, οι επιστήμονες, οι συνταξιούχοι και οι μικρομεσαίοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την κατάσταση μας βρίσκει η διεθνής συγκυρία. Σε αυτήν την κατάσταση βρίσκεται η χώρα και την κάθε οικογένεια στον τόπο μας. Η Κυβέρνηση βλέπει ως σωσίβιο τη διεθνή συγκυρία, για να φορτώσει σε αυτή τα αδιέξοδα από την πολιτική που ακολούθησε πέντε χρόνια. Οι ισχυροί, τράπεζες και λοιποί, τη βλέπουν ως ευκαιρία για νέα συγκέντρωση πλούτου στα χέρια τους. Οι πολίτες την αντιμετωπίζουν με αβεβαιότητα και ανασφάλεια, αφού βλέπουν την Κυβέρνηση να έχει επιλέξει τη στήριξη ξανά των ισχυρών. Τα 28.000.000.000, τα 6.000.000.000 ζεστό χρήμα, θα τα επωφεληθούν λίγοι, ενώ θα πληρωθούν από τους πολλούς, όπως επιτάσσει το ισχύον άδικο φορολογικό σύστημα που θεσπίσατε με τις αλλεπάλληλες φορολογικές δόθεν μεταρρυθμίσεις.

Η διεθνής κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αποτέ-

λεσμα της υποταγής του δημόσιου συμφέροντος σε ιδιοτελή κερδοσκοπικά και αδιαφανή κριτήρια. Προκλήθηκε από τους ισχυρούς και η Κυβέρνηση, η κάθε κυβέρνηση οφείλει να προστατεύσει τους αδυνάτους. Την ώρα που όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις αναζητούν μέτρα για την ενίσχυση των ασθενέστερων η Κυβέρνηση επιμένει στην ίδια λαθεμένη συνταγή, επιβάρυνση των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων και τροφοδότηση της οικονομίας μέσω των ισχυρών.

Εμείς ζητάμε να διασφαλιστεί η ενίσχυση της απρόσκοπτης χρηματοδότησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και κυρίως των μικρών και οικογενειακών. Η προστασία καταθετών και δανειοληπτών καθώς και η προστασία και ενίσχυση του οικογενειακού προϋπολογισμού με συγκεκριμένα μέτρα. Ταυτόχρονα επιμένουμε ότι χρειάζεται να επιβληθούν κανόνες στην αγορά. Ζητάμε δημοκρατικό έλεγχο. Η πολιτική θέτει τους κανόνες και η οικονομία ακολουθεί. Δεν συμφωνούμε, δεν συναινούμε, δεν ασπάζομαστε την υποτέλεια της πολιτικής στα οικονομικά κέντρα.

Απαιτούμε η ανάπτυξη και η οικονομία να έχουν επίκεντρο τον άνθρωπο. Δεν μπορεί την κρίση να την πληρώνει ο πολίτης και άλλοι να κερδίζουν με αφορμή την κρίση. Η οικονομία και η ανάπτυξη πρέπει να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και τον πολίτη. Αυτός είναι ο κεντρικός πυρήνας της πολιτικής μας, που μας διαφοροποιεί ριζικά από την πολιτική που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιώργος Παπανδρέου ανακοίνωσε τις βασικές αρχές του προγράμματός μας, της πρότασής μας για την επόμενη περίοδο μετά τις εκλογές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

... τότε την απήχηση που είχε αυτό το πρόγραμμα στο λαό, ο κ. Αλογοσκούφης βγήκε τη Δευτέρα και είπε «καλό το πρόγραμμα, πολλά φιλολαϊκά μέτρα» κ.λπ. «αλλά αν εφαρμοστεί θα πέσει η οικονομία έξω, θα βουλιάξει η οικονομία της χώρας». Μέσα σε τέσσερα χρόνια χρειάζονται 6 δις ευρώ, που είναι η υλοποίηση όλου του προγράμματός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ενώ, λοιπόν, αυτά είπε εκείνη την ώρα, το Σεπτέμβριο δεν υπήρχαν 6 δις για να υλοποιηθεί το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπερ των πολιτών ήλθε σε μια ώρα να βρει 28 δις ευρώ εγγυήσεις «ζεστό» χρήμα, για να το δώσει στους ισχυρούς.

Η διαφορά μας είναι στις κοινωνικές τάξεις, στα κοινωνικά στρώματα που εκφράζουμε, σε αυτούς που θέλουμε να στηρίξουμε. Η διαφορά μας είναι στην αντίληψη που έχουμε για την ανάπτυξη και την οικονομία. Ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης προωθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που θα συνοδεύεται με μια νέα αναδιανομή, για να στηριχτούν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Αυτή είναι η πρότασή μας, αυτήν θα υποστηρίξουμε, που δεν μας αφήνει κανένα περιθώριο να υποστηρίξουμε τη σημερινή νομοθετική ρύθμιση που χαρίζει ξανά στους ισχυρούς αυτά που θα καλέσετε να πληρώσουν ξανά οι πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και ολοκληρώνουμε αύριο έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις. Πρώτον, εξασφαλίζει τη ρευστότητα στην οικονομία μας, ώστε να μειωθούν τα επιτόκια. Έχει στόχο να κατευθύνει πόρους στα νοικοκυριά για την κάλυψη των αναγκών τους, ιδίως των στεγαστικών. Να ενισχύσει την ομαλή δανειοδότηση των επιχειρήσεων, να εξομαλύνει τη διατραπεζική αγορά και όλα αυτά με ένα κυρίαρχο στόχο, να προστατεύσει την πραγματική οικονομία της χώρας. Η ανάπτυξη και εν τέλει η διασφάλιση των εισοδημάτων των Ελλήνων πολιτών είναι ο στόχος μας.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς στρεβλώσεις στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, χωρίς επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου. Ειλικρινά στενοχωριέμαι αφάνταστα

ως Έλληνας πολίτης και απογοητεύομαι ταυτόχρονα όταν προ-σπαθείτε κυρίως –και ομιλώ για το χώρο της Αξιωματικής Αντι-πολίτευσης- να περάσετε μια αντίληψη ότι κάπου βρέθηκαν 28.000.000.000 ευρώ και κάπου χαρίζονται.

Μάλιστα, εγώ λυπήθηκα ιδιαίτερα, διότι η εκλεκτή συνάδε-λφος που ειλικρινά τη σέβομαι, την υπολήπτομαι και την εκτιμώ, η κ. Κατσέλη έπεσε και στο ίδιο λάθος, αλλά και προσπάθησε, πολύ κακώς, να ερμηνεύσει το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος σε δύο στιγμές χθες που κατά τύχην ήμουν παρών και στις δύο, τόσο στο αμφιθέατρο Καρατζά στην Εθνική Τράπεζα, όσο και εδώ λέγοντας τάχα ότι λήγουν κάποια ομόλογα των τραπεζών. Κυρία Κατσέλη, κάθε χρόνο λήγουν ομόλογα. Και φέτος λήγουν, και του χρόνου θα λήξουν, και το 2010 θα λήξουν και το 2011 θα λήξουν και το 2012 θα λήξουν. Και μάλι-στα παραφράζοντας, διότι εγώ διαβάζω εδώ ότι αναφερόμενος στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα τόνισε ότι «είναι ισχυρό, υγιές και σταθερό, αλλά αντιμετωπίσει κάποια προβλήματα ρευστότη-τας, διότι η διεθνής κρίση...» κ.λπ.. Είναι το δικό σας κείμενο που δώσατε.

Είπε μάλιστα ότι σήμερα αποκαλύφθηκε η αλήθεια διά στό-ματος διοικητού. Ανατρέχω εγώ σε χθεσινά κείμενα του διοικη-τού που δεν λέει αυτά τα πράγματα. Και ανατρέχω ως Πρόε-δρος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στα Πρακτικά τις 21.10.2008, δηλαδή πριν από ένα μήνα, όταν είχαμε την τιμή και τη χαρά στην παρουσίαση της ενδιάμεσης έκθεσης να έχουμε το διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας. Λέει επί λέξει ο διοικητής: «Δεν ανησυχώ, λοιπόν, για τις ελληνικές τράπεζες, είναι φερέγ-γυες. Ανησυχώ για το πρόβλημα ρευστότητας, το οποίο εάν αφήνονταν στην τύχη του και δεν παίρνονταν μέτρα -και ευτυ-χώς που ήλθε η Κυβέρνηση και πήρε αυτά τα μέτρα- νομίζω ότι θα είχαμε μεγάλα προβλήματα. Ακούω μερικούς» λέει ο διοικη-τής «και δεν λέω εσάς κατ' ανάγκη που είστε στην Αίθουσα, αλλά κάποιους, να λένε «τα μέτρα αυτά είναι υπέρ των τραπεζι-τών». Αυτό είναι λάθος». Τα λέει ο διοικητής, όχι εγώ. «Δεν είναι υπέρ των τραπεζιτών, ούτε αν θέλετε με τη στενή έννοια και υπέρ των τραπεζών. Είναι μέτρα που αφορούν την προστασία της ελληνικής οικονομίας. Όταν λέμε «ελληνική οικονομία» εννοούμε τον Έλληνα καταθέτη, το ελληνικό νοικοκυριό που καταναλώνει, καταθέτει ή ξοδεύει ή παίρνει δάνεια, την επιχεί-ρηση, κυρίως τη μικρή που συνήθως έχει μεγαλύτερες δυσκο-λίες πρόσβασης στο τραπεζικό σύστημα. Αλλά φυσικά και στις μεσαίες και τις μεγάλες οι οποίες κάνουν επενδύσεις, δημιουρ-γούν νέες θέσεις εργασίας και έτσι κινούν την ανάπτυξη».

Και παρακάτω, σε ερώτηση μάλιστα που του έγινε από τον κ. Ανδρουλάκη απαντάει ο διοικητής: «στο πρόγραμμα αντιμετώ-πισης των συνεπειών της χρηματοπιστωτικής κρίσης που έχει καταργήσει η Ελλάδα, ο Έλληνας φορολογούμενος, όχι μόνο δεν θα βγει ζημιωμένος, αλλά θα βγει και κερδισμένος, γιατί ο τρόπος με τον οποίο δημιουργούνται οι ενέσεις ρευστότητας είναι «αλμυρός». Και μάλιστα αυτό απεδείχθη από την άρνηση των τραπεζών να δεχθούν το σχέδιο». Και στη συνέχεια βέβαια όλοι θα ενθυμίστε τις αυστηρές συστάσεις του Έλληνα Πρω-θυπουργού Κώστα Καραμανλή, προκειμένου οι τράπεζες να δεχθούν την εφαρμογή αυτού του προγράμματος. Λέει ο κ. Προβόπουλος εκείνη την ημέρα: «πιστεύω ότι οι ελληνικές τρά-πεζες αφού δεχθούν αυτήν τη βοήθεια, πολύ σύντομα θα ανα-κάμψουν».

Χθες είχαμε μία εκτενή συζήτηση με τις τράπεζες και μία από τις αποφάσεις που ελήφθησαν είναι ότι οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα ανά πάσα στιγμή, όταν ομαλοποιηθούν οι αγορές, να επιστρέψουν τα χρήματα στο ελληνικό δημόσιο, δηλαδή στον ελληνικό προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λίγος ο χρόνος τον οποίο έχω στη διάθεσή μου.

Όμως, θα καταλήξω λέγοντας ότι την ίδια ώρα που εσείς είστε τόσο επιθετικοί, ο ίδιος σας ο Αρχηγός, πίσω από κλει-στές πόρτες, πριν από λίγες ημέρες συναντούσε και συζητούσε και πολύ καλά έκανε με τους διοικητές των ελληνικών τραπεζών και μάλιστα μηνυτές τινές εξ αυτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Αγαπητοί συνάδελφοι, όχι άλλα ψέματα! Όχι άλλη υποκρισία!

Όχι άλλη ανευθυνότητα! Ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει. Το σχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών στηρίζει τη ρευστότητα της οικονομίας.

Το δημόσιο παίρνει προνομιούχες μετοχές ύψους 5.000. 000.000 ευρώ από τις τράπεζες, αυξάνοντας το χαρτοφυλάκιο του ισόποσα. Αυτή είναι η αλήθεια. Όποιος δεν το καταλαβαίνει απλά δεν θέλει να το καταλάβει.

Το δημόσιο δεν χαρίζει άλλα 15.000.000.000, όπως πολύ λέτε. Εγγυάται για δάνεια των τραπεζικών ιδρυμάτων κατά το ανώτατο ποσό, εξασφαλίζοντας πάντα τις εγγυήσεις που παρέ-χει. Όποιος δεν θέλει να το καταλάβει απλώς κάνει «στραβά μάτια». Το δημόσιο δεν χαρίζει τίποτα!

Το δημόσιο αυτήν τη στιγμή αγωνιά. Η Κυβέρνησή μας, ο Πρωθυπουργός μας, η Νέα Δημοκρατία και σας καλώ και εγώ να αναθεωρήσετε τις απόψεις σας, να αρθείτε στο ύψος των κρίσιμων περιστάσεων και να έρθετε μαζί μας, προκειμένου να οδηγήσουμε την Ελλάδα μπροστά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Είστε πολύ χαμηλά. Σε τέτοιο ύψος να πάμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Μπούρα.

Ενώ η συνεδρίαση συνεχίζεται, θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεί παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, 40 μαθητές και μαθήτριες και 2 συνοδοί- δάσκαλοι από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνστα-ντίνος Αγοραστός, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά έχουμε διαφορά. Και η διαφορά μας είναι ότι εμείς είμαστε μια Κυβέρνηση των έργων, μια Κυβέρνηση υπεύθυνη, μια Κυβέρνη-ση σοβαρή, μια Κυβέρνηση που αντιλαμβάνεται τις προκλήσεις και τις αδυναμίες των καιρών και λαμβάνει μέτρα και γι' αυτό, ενώ κάποιοι άλλοι είναι εκτός τόπου και χρόνου. Κάποιοι άλλοι αργά ενεργούν, αργά διαπιστώνουν, αργά μιλούν.

Κοιτάξτε, υπάρχει ένα σχέδιο ευθύνης από την Κυβέρνηση. Υπάρχει ένα σχέδιο ευθύνης, το οποίο έχει επεξεργαστεί και επεξεργάζεται, διότι η οικονομία δεν είναι μία στατική κατάστα-ση. Είναι μια δυναμική κατάσταση και εναρμονιζόμαστε με αυτήν τη δυναμική κατάσταση που υπάρχει.

Έχω ακούσει να επικαλούνται διάφοροι διάφορες θεωρίες. Δεν υπάρχει πλέον θεωρία που να μπορεί να ανταποκρίνεται να δίνει εύκολες απαντήσεις ή σχέδιο δράσης στη σημερινή οικονομική παγκόσμια κρίση.

Η θεωρία που πρέπει να ακολουθήσουμε και ακολουθεί η Κυβέρνηση είναι αυτή της ισορροπίας ανάμεσα και στην κρατι-κή παρέμβαση, αλλά και στην παρέμβαση της αγοράς.

Εύκολες απαντήσεις δεν υπάρχουν και ούτε βρίσκονται. Βέβαια, αυτό δεν απαγορεύει και σε εσάς να υπερβάλλετε. Υπερβάλλετε σε όλα τα επίπεδα. Από τη μια στιγμή λέτε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι χαριστικό και από την άλλη λέτε να επιβάλουμε στις τράπεζες να μπου.

Κοιτάξτε, πολεμάτε κάθε καλό το οποίο η Κυβέρνηση φέρνει στη Βουλή και το πολεμάτε μόνο για μικροκομματικό σκοπό, για μικροκομματική σκοπιμότητα, για ιδιοτέλεια και μόνο και μόνο για το εφήμερο. Αρέσκεστε στη συγκρουσιολαγνεία, στην εντυ-πωσιοθηρία και στο πυροτέχνημα της στιγμής!

Αυτή η Κυβέρνηση έφερε στοχευμένες δράσεις. Πρόκειται να εναρμονιστεί με τα «θέλω», τα υγιή «θέλω» της κοινωνίας και πρόκειται να φέρει και άλλες στοχευμένες δράσεις σε τομείς οι οποίοι πλήττονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη δύσκολη συγκυ-ρία πρέπει να καταλάβετε ότι ένα είναι το διακύβευμα: Είναι της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας, το να ακούς, να κατανοείς, να υιοθετείς και να ανταποκρίνεται στο καλύτερο μέτρο του δυνατού.

Η Κυβέρνηση από την αρχή μέσα στο ξέσπασμα της οικονο-μικής χρηματοπιστωτικής κρίσης πήρε μέτρα για την αύξηση της νομικής εγγύησης των καταθέσεων, όπου ήταν και πρωτο-

πόρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα 100.000 ευρώ και, βέβαια, πολιτική εγγύηση όλων των καταθέσεων. Θέσπισε μέτρα για την προστασία των δανειοληπτών. Επεξεργάζεται δυναμικά προγράμματα για περισσότερη ανακούφιση εκείνων που πραγματικά βρίσκονται και πρόκειται να βρεθούν σε δύσκολη θέση.

Συζητούμε σήμερα και ψηφίζεται ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι για τη ρευστότητα της οικονομίας και όχι, όπως εσείς θέλετε να λέτε, λευκή επιταγή στις τράπεζες. Πλέετε σε πελάγη ηθελημένης άγνοιας ή προσποιείστε απώλεια μνήμης γι' αυτά που λέτε κατά καιρούς. Αποφασίστε!

Φροντίζει η Κυβέρνηση να μην επιβαρυνθεί ούτε ένα ευρώ ο Έλληνας φορολογούμενος. Απεναντίας, να έχει έσοδα ο προϋπολογισμός και αυτά να διατεθούν στο Ταμείο της Φτώχειας.

Η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο έκανε κάθε αναγκαία επέμβαση για την πίεση στις τράπεζες, για τα χαμηλά επιτόκια, για τον αποκλεισμό καταχρηστικών όρων από τις τράπεζες και πέτυχε. Βλέπετε ότι η μια τράπεζα μετά την άλλη και σχεδόν όλες οι τράπεζες έχουν κάνει αναστολή των κατασχέσεων, μείωση ή διατήρηση των επιτοκίων στα ίδια επίπεδα, ελάττωση της δόσης του δανείου στο μισό.

Ακόμη η Κυβέρνηση δίνει μέσω του Ταμείου Εγγυοδοσίας τριετή εγγύηση για δανειοδότηση μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, με ποσά που μπορεί να φθάνουν έως και 350.000 ευρώ. Επιδοτείται για όλο αυτό το διάστημα το σύνολο του επιτοκίου.

Κοιτάξτε, κύριοι συνάδελφοι, η κρισιμότητα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και συγκυρίας είναι πρωτόγνωρη. Η εξέλιξή της είναι απρόβλεπτη. Γι' αυτό και το οικονομικό επιτελείο, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης ανά πάσα στιγμή είναι δυναμική και εναρμονίζεται με αυτήν την κατάσταση.

Εντοπίζει τους τομείς που πλήττονται περισσότερο από τις συνέπειες αυτής της κρίσης. Μεθοδεύει συστηματικά τις αναγκαίες λύσεις. Ανταποκρίνεται με υπευθυνότητα στις ανάγκες που δημιουργούνται και είναι σε διαρκή επαγρύπνηση.

Βέβαια, εδώ ακούστηκαν πάρα πολλά. Ακούστηκαν για τον αγροτικό τομέα, για τους μικροεπιχειρηματίες, για τα νοικοκυριά. Αυτά ακριβώς διασφαλίζουμε.

Πρόσφατα η Αγροτική Τράπεζα ανακοίνωσε τα μέτρα τόσο για τον ιδιωτικό τομέα όσο και για τον αγροτικό τομέα. Μειώνεται το κυμαινόμενο επιτόκιο. Παγώνει μετά από αίτηση την καταβολή των δανείων για ένα χρόνο, των επενδυτικών μεσοπρόθεσμων δανείων των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, που αφορά σαράντα τρεις χιλιάδες αγρότες. Αυξάνει έως 20% το όριο των ενήμερων κεφαλαίων κίνησης. Αυτό αφορά ογδόντα δύο χιλιάδες αγρότες. Ανανεώνει αυτόματα για μια τριετία το ενιαίο μεσοπρόθεσμο δάνειο αγροτών. Κανένας μα κανένας πλειστηριασμός δεν έγινε για αγροτική εκμετάλλευση όλα αυτά τα χρόνια. Έχουν διαγραφεί πάνω από 2.000.000.000 χρέη για συνεταιρισμούς και πάνω από 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ, που αφορούσαν 54.000 αγρότες.

Ακόμη φροντίζουμε και την αγροτική συνέχιση. Πώς; Δίνουμε άτοκα δάνεια στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, για να μπορέσουν να δώσουν χρήματα στους αγρότες από τις καλλιέργειες σε δημητριακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός του νομοσχεδίου είναι η θωράκιση της ελληνικής οικονομίας και της ρευστότητας, η συνέχιση της ανάπτυξης σε όλους τους τομείς, χωρίς παρεμβάσεις, με έλεγχο. Και ξέρετε ότι θα υπάρξει έλεγχος σε κάθε βήμα χρήσης αυτών των 28.000.000.000 από όποιους και αν γίνουν. Εποπτεία και έλεγχος σε τακτά χρονικά διαστήματα, για να μπορούμε να προχωράμε το σχέδιο αυτό, αλλά να υπάρχουν και οφέλη για την ελληνική κοινωνία, για τον αγρότη, τον εργαζόμενο, τα νοικοκυριά, τα νέα ζευγάρια, για όλους τους ανθρώπους που ασκούν το δικαίωμα στη ζωή και στο επάγγελμα στην ελληνική επικράτεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ το συνάδελφο κ. Αγοραστό.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και

Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζετε βιώνουμε μία πρωτοφανή χρηματοπιστωτική κρίση που βεβαίως έχει εξελιχθεί και σε κρίση ευρύτερα της παγκόσμιας οικονομίας.

Δεν είναι η πρώτη κρίση που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια, αλλά σαφώς είναι η πιο οξεία και η πιο εκτεταμένη κρίση μετά τη μεγάλη ύφεση της δεκαετίας του 1930.

Δεν συγκρίνεται σε καμία περίπτωση η κρίση που βιώνουμε με άλλες πρόσφατες περιπτώσεις περιορισμένων χρηματοπιστωτικών και νομισματικών κρίσεων και αναταραχών που ζήσαμε, ιδίως μετά το 1987, οι οποίες ήταν και μικρότερου βεληνεκούς και ευκολότερο να αντιμετωπιστούν, διότι δεν αφορούσαν την καρδιά του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος, αλλά κάποιες περιφερειακές αγορές.

Η σημερινή κρίση, χωρίς αμφιβολία, έχει φέρει στην επιφάνεια σοβαρές αδυναμίες που υπήρχαν στη λειτουργία του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού, αλλά και οικονομικού συστήματος. Έχει φέρει στην επιφάνεια σοβαρά λάθη που οφείλονταν στην απουσία επαρκούς ρυθμιστικού πλαισίου για τις χρηματαγορές κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές του πλανήτη μας.

Υπήρξε για ένα πολύ μεγάλο διάστημα από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα -λόγω της μεγάλης ρευστότητας που είχε δημιουργηθεί- σοβαρή υποβάθμιση των οικονομικών κινδύνων στην αποτίμηση των χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων. Δημιουργήθηκαν «φούσκες» που διατηρήθηκαν για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και βέβαια, οι «φούσκες» διατηρήθηκαν χάρη στη μεγάλη ρευστότητα που υπήρχε.

Και παραάλλα, υπήρχαν βεβαίως -και υπάρχουν- και άλλες ανισορροπίες, μακροοικονομικές ανισορροπίες, στην παγκόσμια οικονομία. Τα διπλά ελλείμματα στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι διαφορές που υπάρχουν στα χρηματοπιστωτικά συστήματα των νέων αναδυόμενων ασιατικών οικονομιών, δημιουργούν προβλήματα στις ισοτιμίες και για πολλά χρόνια δεν έγινε καμιά σοβαρή προσπάθεια -παρά τα ευχολόγια και τις επισημάνσεις που υπήρξαν από πάρα πολλές πλευρές- να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα με συντονισμένο τρόπο.

Το γεγονός ότι οι οικονομίες μας είναι πολύ αλληλοεξαρτημένες, το γεγονός ότι οι αναδυόμενες οικονομίες καλύπτουν όλο και μεγαλύτερο ποσοστό του διεθνούς εμπορίου και του παγκόσμιου εισοδήματος, το γεγονός ότι δεν έχουμε ένα επαρκές παγκόσμιο σύστημα οικονομικής διακυβέρνησης -διότι το σύστημα που υπάρχει έχει δημιουργηθεί μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδή είναι ένα σύστημα που αφορά άλλες εποχές, άλλα προβλήματα, άλλη παγκόσμια οικονομία- είναι κάτι που με την κρίση έχει γίνει αντλητικό και έχουν αναληφθεί πρωτοβουλίες και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Πρέπει να παραδεχθούμε ότι η Ευρώπη, παρά την κάποια καθυστέρηση στο να αντιληφθεί τις επιπτώσεις της κρίσης για την ίδια την ευρωπαϊκή οικονομία, τις τελευταίες εβδομάδες έχει δείξει αξιοσημείωτη κινητικότητα και ηγετικές πρωτοβουλίες σε παγκόσμιο επίπεδο, κάτι που νομίζω ότι πρέπει να αναγνωρίσουμε και ευτυχώς που έγινε.

Πρόσφατα, είχαμε για πρώτη φορά μία τόσο σημαντική παγκόσμια διάσκεψη της «Ομάδας των είκοσι». Σε αντίθεση με την «Ομάδα των επτά» στην οποία συμμετείχαν μόνο οι μεγάλες αναπτυγμένες οικονομίες, στην «Ομάδα των είκοσι» υπάρχει μία πολύ μεγαλύτερη αντιπροσωπευτικότητα αναφορικά με το ποιοι συμμετέχουν και με το ποιοι μπορούν να συμβάλουν στη λήψη των αποφάσεων και είναι σαφές ότι πάμε σε ένα καινούριο σύστημα εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είναι σαφές ότι πάμε σε ένα καινούριο σύστημα παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης, στο οποίο θα έχουν σημαντικό ρόλο πια και οι αναδυόμενες οικονομίες, κάτι που είναι πολύ θετικό. Είναι σαφές ότι θα ενισχυθούν όλες εκείνες οι φωνές που τόνιζαν και τονίζουν ότι χρειάζεται καλύτερος συντονισμός σε όλων των ειδών τις πολιτικές και όχι μόνο στις χρηματοπιστωτικές πολιτικές, αλλά και στις δημοσιονομικές πολιτικές, και στις υπόλοιπες πολιτικές και κυρίως στο εμπόριο.

Ευτυχώς οι νομισματικές αρχές έδειξαν με τη στάση τους και στην πρώτη φάση της κρίσης που ήταν τον Αύγουστο του 2007, αλλά και στη δεύτερη και πολύ πιο έντονη φάση της κρίσης

μετά τις 15 Σεπτεμβρίου, ότι τουλάχιστον τα μαθήματα από την εμπειρία της δεκαετίας του '30 έχουν γίνει σε όλους σαφή. Δηλαδή, σε αντίθεση με τη δεκαετία του '30, οι νομισματικές αρχές έδωσαν αρκετή ρευστότητα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ώστε να μπορέσουν να λειτουργήσουν στον καλύτερο και μεγαλύτερο δυνατό βαθμό οι αγορές και να μην υπάρξει πιστωτική ασφυξία που ήταν ένας πολύ σοβαρός κίνδυνος, ένας κίνδυνος, όμως, που δεν έχει εξαλειφθεί. Γι' αυτό και στην Ευρώπη και παρά τις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των άλλων κεντρικών τραπεζών, παρενέβησαν και οι κυβερνήσεις με διττό στόχο: και να διασφαλίσουν ότι οι καταθέτες νιώθουν ασφάλεια για τις καταθέσεις τους, διότι η εμπιστοσύνη των καταθετών είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του χρηματοπιστωτικού συστήματος, αλλά και να διασφαλίσουν ότι θα υπάρξει επαρκής ρευστότητα στην οικονομία, για να μπορέσουν να υποστηριχθούν από το χρηματοπιστωτικό σύστημα οι οποιοσδήποτε άλλες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Και η προϋπόθεση για να μπορέσει να κινηθεί η παγκόσμια οικονομία, αλλά και η κάθε οικονομία -η ευρωπαϊκή, η ελληνική οικονομία- μέσα σ' αυτό το πλαίσιο είναι να υπάρξει ένα επαρκές πλαίσιο ρευστότητας.

Η χώρα μας, βεβαίως, επηρεάζεται από αυτές τις εξελίξεις και επηρεάζεται με καθυστέρηση, γιατί ακριβώς η πρώτη εκδοχή, το πρώτο επεισόδιο, αν θέλετε, της χρηματοπιστωτικής κρίσης είχε περιορισμένες επιπτώσεις. Είχε, βεβαίως, επιπτώσεις, όπως όλοι θυμόμαστε, στο λεγόμενο ζήτημα της ακριβείας. Η αύξηση του διεθνούς πληθωρισμού ήταν αυτό που μας απασχόλησε για ένα πολύ μεγάλο διάστημα. Είχε, επίσης, επιπτώσεις λόγω της ανόδου των επιτοκίων η οποία δεν είναι τυρινή, αλλά υπάρχει ήδη από τον Αύγουστο του 2007. Και οι επιπτώσεις αυτές ήταν και στα νοικοκυριά και στις επιχειρήσεις και στην ανάπτυξη της οικονομίας και στον προϋπολογισμό.

Ωστόσο, είναι γεγονός ότι η ελληνική οικονομία μέχρι σήμερα επιδεικνύει μεγαλύτερες αντοχές από όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωζώνης και από τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι το ένα στοιχείο. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι οι επιπτώσεις της κρίσης δεν έχουν περάσει και στη χώρα μας και ότι δεν υπάρχει ο κίνδυνος να περάσουν με πιο έντονο στη χώρα μας στο επόμενο διάστημα, διότι δημιουργούνται επιπλέον κίνδυνοι από την αύξηση των περιθωρίων των επιτοκίων και από την επιβράδυνση της διεθνούς οικονομίας. Επηρεάζονται αρνητικά σημαντικοί εξωστρεφείς τομείς της οικονομίας μας, οι τομείς που βασίζονται στις εξαγωγές, ο τουρισμός και η ναυτιλία. Επηρεάζεται η κατανάλωση, οι επενδύσεις και βεβαίως ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως ξέρετε, στις αρχές Νοεμβρίου παρουσίασε τις φθινοπωρινές προβλέψεις της για την οικονομία, για την ευρωπαϊκή οικονομία, για την Ευρωζώνη και μια σειρά από άλλες μεγάλες διεθνείς οικονομίες. Οι προβλέψεις αυτές είναι προς το χειρότερο και για την ανάπτυξη και για την απασχόληση και για τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Το μόνο παρήγορο στοιχείο ίσως είναι ότι δεν κινδυνεύουμε πια από την επιτάχυνση του πληθωρισμού. Αντίθετα ο πληθωρισμός διεθνώς επιβραδύνεται. Όμως, ο ρυθμός ανάπτυξης της ευρωζώνης αναμένεται να μειωθεί το 2009 ουσιαστικά στο 0,1% από 1,2% που εκτιμάται για το 2008. Δηλαδή, είναι σαφές ότι η οικονομία της Ευρωζώνης εισέρχεται σε περίοδο στασιμότητας.

Και από τότε που βγήκαν οι προβλέψεις, είχαμε και καινούρια στοιχεία που δείχνουν ότι και η Ευρωζώνη και η γερμανική οικονομία και μια σειρά από άλλες οικονομίες του τρίτου τρίμηνο του έτους παρουσίασαν αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης και μπήκαν τεχνικά σε ύφεση. Γι' αυτό έχουμε και την πληροφόρηση ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναθεωρεί ήδη επί τα χείρω τις προβλέψεις που είχε κάνει.

Το ποσοστό ανεργίας αναμένεται να αυξηθεί του χρόνου στο 8,4% στην Ευρωζώνη από 7,6% που ήταν το 2008.

Τα δημοσιονομικά ελλείμματα προβλέπεται να αυξηθούν στο 1,8% του ΑΕΠ της Ευρωζώνης από 1,3% το 2008. Οι πραγματικοί μισθοί και αυτή είναι μια σύγκριση που θα πρέπει να την έχουμε πάντα στο μυαλό μας, στην Ευρωζώνη για το 2008 προβλέπεται να αυξηθούν μόλις κατά 0,3% και για το 2009 μόλις κατά 0,2%. Και το μόνο ευχάριστο στοιχείο, εάν μπορεί κανείς

να το πει ευχάριστο σε αυτές τις συνθήκες βέβαια, είναι η αναμενόμενη επιβράδυνση του πληθωρισμού από το 3,5% εφέτος στο 2,2% το 2009.

Για την ελληνική οικονομία οι προβλέψεις είναι σαφώς καλύτερες. Η ανάπτυξη προβλέπεται για του χρόνου να διαμορφωθεί στο 2,5% από 3,1% εφέτος. Από τα στοιχεία του Γ' τριμήνου δεν φαίνεται χειροτέρευση, διότι και στο Γ' τρίμηνο η ανάπτυξη στη χώρα μας σε ετήσια βάση κινήθηκε πάνω από το 3%. Ο πληθωρισμός αναμένεται και για εμάς να μειωθεί στο 3,5% το 2009, από 4,4% το 2008. Η δική μας εκτίμηση για τον πληθωρισμό είναι ότι θα είναι μικρότερα τα ποσοστά σε σχέση με αυτές τις προβλέψεις.

Τα δημοσιονομικά ελλείμματα προβλέπεται να μειωθούν στο 2,2% το 2009, από 2,5% το 2008. Και αυτό που είναι θετικό για την Ελλάδα, εκτός από τους ρυθμούς ανάπτυξης είναι ότι οι πραγματικοί μισθοί προβλέπεται να αυξηθούν κατά 3,4% τόσο το 2008 όσο και το 2009, δηλαδή δέκα φορές περισσότερο εφέτος σε σχέση με την Ευρωζώνη. Έχουμε μια ξεκάθαρη βελτίωση των εισοδημάτων και αυτό οπωσδήποτε είναι θετικό, είναι κάτι που θα συμβάλλει και στη διατήρηση της κατανάλωσης και της αναπτυξιακής δυναμικής της οικονομίας από την πλευρά της ζήτησης. Από την άλλη πλευρά βεβαίως, σε μία περίοδο που σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο ανησυχούν για την ναυτιλία, θα πρέπει να έχουμε πάντα στο μυαλό μας το τι επιπτώσεις θα υπάρξουν στην ανεργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άσκηση της οικονομικής πολιτικής, απαιτεί υψηλού βαθμού υπευθυνότητας και όλοι θα θέλαμε να έχουμε τους πόρους και τα μέσα για να ικανοποιήσουμε ανάγκες που σε πάρα πολλές περιπτώσεις είναι δικαιολογημένες. Αλλά, σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τους πόρους που έχουμε πραγματικά, δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τους περιορισμούς που υπάρχουν, δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τις δυνατότητες της οικονομίας και το διεθνές περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί. Η έλλειψη σοβαρότητας και ο λαϊκισμός που πολλές φορές χαρακτηρίζει τη δημόσια συζήτηση για την οικονομία στη χώρα μας δεν είναι ο ενδεδειγμένος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα. Εάν επρόκειτο να επικρατήσει ο λαϊκισμός στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής, το κόστος για την οικονομία και τους πολίτες θα ήταν τεράστιο. Και όσοι επιχειρούν να κάνουν πολιτική με γνώμονα τον λαϊκισμό, προσφέρουν πολύ κακή υπηρεσία στον τόπο και τους πολίτες. Και αυτό έβλεω να το έχουν υπ' όψιν τους όλες οι πολιτικές δυνάμεις, κυρίως οι πολιτικές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, που με κραυγές και κούφιες υποσχέσεις και με λαϊκισμό θεωρούν ότι μπορούν να λύσουν τα προβλήματα ή να αποκομίσουν μικροκομματικά οφέλη.

Εάν επρόκειτο πολλά από αυτά που ακούγονται εδώ από την Αντιπολίτευση, να εφαρμοσθούν, όχι μόνο δεν θα αντιμετωπίζαμε τα προβλήματα της χώρας, αλλά τα προβλήματα θα μεγάλωναν, θα συσσωρεύονταν και θα οδηγούσαν σε μελλοντικά αδιέξοδα. Γιατί, μην ξεχνάμε, ότι αυτές είναι οι ανεύθυνες πολιτικές που εκτόξευσαν το δημόσιο χρέος στο παρελθόν σε επίπεδα πάνω από το 100% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, κάτι για το οποίο πληρώνουμε πολύ ακριβά σήμερα με την άνοδο των επιτοκίων και με την άνοδο των περιθωρίων των επιτοκίων, γιατί αυτό δεν αντανάκλασε παρά το μεγάλο δημόσιο χρέος το οποίο κουβαλάμε στην πλάτη μας από το παρελθόν και το οποίο το πληρώνουμε πάρα πολύ ακριβά, ιδίως σήμερα.

Εμείς επιλέξαμε από το 2004 και εφαρμόζουμε με συνέπεια και υπευθυνότητα, μια οικονομική πολιτική που ήδη έχει θετικά αποτελέσματα για την οικονομία και τους πολίτες, έχει θωρακίσει σε μεγάλο βαθμό την οικονομία μας και θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε αυτή την πολιτική γιατί αυτό απαιτούν οι περιστάσεις.

Το έλλειμμα που ήταν πάνω από 7,5% του Α.Ε.Π. το 2004, μειώθηκε σε επίπεδο κάτω από το 3%. Συμμαζεύουμε όσο είναι δυνατόν να συμμαζευτεί το δημόσιο χρέος. Το 2004 ήταν κοντά στο 100% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και σήμερα είναι κοντά στο 90% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Πρωθούμε τις μεταρρυθμίσεις, εκσυγχρονίζουμε τις υποδομές, έχουμε μειώσει τους φορολογικούς συντελεστές για τα μικρά και τα μεσαία εισοδήματα, και κάτι τέτοιο προβλέπεται

για τα μεσαία εισοδήματα και του χρόνου με τη μείωση του φερελλογικού συντελεστή από το 27% στο 25%.

Η ανεργία που είναι ο μεγαλύτερος κοινωνικός κίνδυνος που αντιμετωπίζουμε ως τώρα, έχει μειωθεί από το 11% που ήταν το 2004 στο 7% εφέτος. Οι κοινωνικές δαπάνες έχουν ενισχυθεί σημαντικά, πάνω από 5.000.000.000 ευρώ σε ετήσια βάση έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια και αυτά με μία πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής, μιας πολιτικής που εφαρμόστηκε χωρίς εντάσεις, και η οποία εφαρμόστηκε με το μάτι στραμμένο σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη τη βοήθεια του κράτους.

Είχαμε σημαντικές κοινωνικές πρωτοβουλίες, η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., η αύξηση των συντάξεων του Ο.Γ.Α., η αύξηση του επιδόματος ανεργίας, η αύξηση των συντάξεων κάθε χρόνο με ρυθμούς πολύ πάνω από τους ρυθμούς με τους οποίους αυξάνονταν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και βεβαίως πάνω από τον πληθωρισμό. Γιατί για εμάς τα οικονομικά μεγέθη έχουν άμεση αντανάκλαση στη ζωή του Έλληνα πολίτη.

Ο στόχος μας είναι η ανάπτυξη. Και η ανάπτυξη δεν είναι στεγνοί αριθμοί. Η ανάπτυξη διαχέεται στην κοινωνία, οδηγεί σε νέες θέσεις εργασίας, ενισχύει την κοινωνική συνοχή, βελτιώνει τις κοινωνικές υπηρεσίες και το οικογενειακό εισόδημα, παρέχει επιδόματα για στήριξη σε όσους έχουν ανάγκη.

Το ίδιο συμβαίνει και με την κρίση. Και στις προκλήσεις που δημιουργήσε η κρίση, απαντήσαμε άμεσα και αποφασιστικά, υπεύθυνα, με σοβαρότητα, χωρίς λαϊκισμούς. Αυξήσαμε την εγγύηση όλων των ειδών των καταθέσεων από τα 20.000 ευρώ στα 100.000 ευρώ, γιατί δημιουργήθηκε αναστάτωση άμεσα στους καταθέτες, αναστάτωση που μπορούσε να οδηγήσει σε αποσταθεροποίηση ολόκληρου του οικονομικού μας συστήματος. Δώσαμε μάλιστα πολιτική εγγύηση για το σύνολο των καταθέσεων στη χώρα. Φέραμε στη Βουλή ταχύτατα, το νομοσχέδιο για την προστασία των δανειοληπτών που ήδη αποτελεί νόμο του κράτους. Και συζητούμε σήμερα στη Βουλή, το σχέδιο για την ενίσχυση της ρευστότητας στην ελληνική οικονομία, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε την αναπτυξιακή μας πορεία.

Γι' αυτό το σχέδιο που συζητούμε σήμερα, η Αντιπολίτευση μας συκοφαντεί με μια σειρά από αντιφατικά επιχειρήματα. Τη μία μας λέει ότι στηρίζουμε τις τράπεζες. Όταν διαπιστώθηκε ότι οι τράπεζες αντιδρούσαν, έπαισαν να επωφεληθούν και μας είπαν ότι το σχέδιο δεν θα εφαρμοσθεί, γιατί είναι ανεφάρμοστο και πρόχειρο. Μετά μας είπαν να το κάνουμε υποχρεωτικό. Μία σειρά από αντιφατικά επιχειρήματα.

Το σχέδιο για τη ρευστότητα που συζητούμε, είναι αναγκαίο για την οικονομία. Εγώ πιστεύω ότι όλα τα πιστωτικά ιδρύματα θα αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και θα ενταχθούν τελικά στο σχέδιο. Ασφαλώς και είναι θελόντικό, δεν είναι υποχρεωτικό. Ήδη, δύο τράπεζες, έχουν ανακοινώσει ότι θα ενταχθούν σε αυτό το σχέδιο.

Εξασφαλίζει ότι θα δοθούν δάνεια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που τα χρειάζονται. Εξασφαλίζει ότι θα δοθούν δάνεια και στις μεγαλύτερες επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη από πιστώσεις. Εξασφαλίζει ότι οι άνεργοι ή οι εργαζόμενοι που ενδεχομένως κινδυνεύουν να βρεθούν στην ανεργία, δεν θα αντιμετωπίσουν αυτόν τον κίνδυνο, για λόγους έλλειψης ρευστότητας. Εξασφαλίζεται ότι θα μπορέσουν να χρηματοδοτηθούν τα μεγάλα έργα με συμβάσεις παραχώρησης, διότι επικεντρώνονται πολλοί στις δημόσιες επενδύσεις, ξεχνώντας ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος των επενδύσεων γίνεται με συμβάσεις παραχώρησης, των δημοσίων έργων, έχουμε καινούργια χρηματοδοτικά εργαλεία, όχι μόνον τον προϋπολογισμό. Εξασφαλίζει ότι θα υπάρξει επαρκής ρευστότητα, για να μπορέσουν να χρηματοδοτηθούν τα επενδυτικά σχέδια των επιχειρήσεων που υπάρχουν στον επενδυτικό νόμο. Διότι όλα αυτά τα επενδυτικά σχέδια προβλέπουν ίδια κεφάλαια, προβλέπουν την επιχορήγηση του επενδυτικού νόμου, αλλά προβλέπουν και τραπεζική χρηματοδότηση. Χωρίς τραπεζική χρηματοδότηση, όλα αυτά τα έργα, όλες οι επενδύσεις, όλες οι πρωτοβουλίες

που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη της οικονομίας μας, δεν θα μπορέσουν να υλοποιηθούν.

Βεβαίως, από μόνο του δεν αρκεί αυτό το σχέδιο για την ρευστότητα. Αυτό το σχέδιο για την ρευστότητα, είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση, αλλά δεν είναι και ικανή συνθήκη. Χρειάζονται να γίνουν και άλλα πράγματα. Έχουμε μπροστά μας πολύ δουλειά. Εμείς το αναγνωρίζουμε. Έχουμε μπροστά μας πολύ δουλειά για να αντιμετωπίσουμε τις επιπτώσεις από τις κακές κληρονομίες του παρελθόντος, την χαμηλή ανταγωνιστικότητα και τις δημοσιονομικές ανισορροπίες, που είναι τα δύο μεγάλα προβλήματα που αναδεικνύονται με την μεγαλύτερη ένταση σε αυτή την περίοδο της κρίσης.

Το τεράστιο δημόσιο χρέος που κληροδότησαν στη χώρα οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αποτελεί ακόμη και σήμερα και φοβάμαι ότι θα αποτελεί για πολλά χρόνια, την αχίλλειο πτέρνα της ελληνικής οικονομίας. Διότι το χρέος που συσσωρεύτηκε επί είκοσι και πλέον χρόνια δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί σε τέσσερα ή πέντε χρόνια εάν έχουμε στο μυαλό μας πάντα ότι η οικονομία πρέπει να αναπτύσσεται και ότι πρέπει να διατηρήσουμε την κοινωνική συνοχή. Είναι ο μεγαλύτερος περιορισμός που έχουμε όχι μόνο λόγω των περιορισμών που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, αλλά και λόγω του τρόπου με τον οποίο αντιδρούν οι αγορές.

Η Αντιπολίτευση κινδυνολογεί για το γεγονός ότι αυξήθηκαν τα περιθώρια των επιτοκίων για την Ελλάδα σε σχέση, ας πούμε, με τα γερμανικά επιτόκια. Αυτό είναι ένα γεγονός. Και είναι ένα γεγονός διότι σε περιόδους κρίσης οι αγορές φεύγουν από τις χώρες που θεωρούν ότι έχουν μεγάλους κινδύνους. Ο μεγάλος κίνδυνος για την ελληνική οικονομία είναι το υψηλό δημόσιο χρέος. Αντί να επαιρείται η Αντιπολίτευση ή να κινδυνολογεί, θα έπρεπε να αναλογιστεί για μια ακόμη φορά τις ευθύνες της.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι επίσης έχει πολύ μεγάλη σημασία το τι πρωτοβουλίες θα περιέχει ο Προϋπολογισμός του 2009. Με τον Προϋπολογισμό του 2009 –ήδη συζητήσαμε το προσχέδιο, θα καταθέσουμε την Παρασκευή το τελικό σχέδιο του προϋπολογισμού όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα– αξιοποιούμε τα μικρά περιθώρια –γιατί σχετικά μικρά είναι αυτά τα περιθώρια– που μας δίνει η απόφαση που έχει ληφθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο για πιο ευέλικτη εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ακριβώς για να στηρίξουμε τους οικονομικά ασθενέστερους συμπολίτες μας, που πλήττονται δυσανάλογα από την κρίση και για να στηρίξουμε την ανάπτυξη της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν έχει το αλάθητο. Αλλά δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για μας ότι η πολιτική της σοβαρότητας και της υπευθυνότητας είναι η καλύτερη δυνατή απάντηση στις προκλήσεις της κρίσης.

Με την πολιτική μας διασφαλίζουμε τα συμφέροντα των πολιτών και της χώρας. Είναι μια πολιτική ευθύνης. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να απομακρυνθούμε από τη δημοσιονομική πειθαρχία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει ή μπορούμε να είμαστε ακάμπτοι. Η δημοσιονομική πειθαρχία που υιοθετήσαμε και ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης που απολαμβάνουμε ακόμα και σε συνθήκες κρίσης, αποτελούν τα ισχυρότερα αναχώματα για την προστασία των πολιτών και της χώρας. Οι αγορές δεν αξιολογούν μόνο επιχειρήσεις και τράπεζες, αξιολογούν και χώρες.

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε και δεν θα επιτρέψουμε, να χαθούν οι προσπάθειες των προηγούμενων ετών, ούτε όσα δημιουργήσαμε. Δεν μπορούμε να βασιστούμε στην αύξηση του χρέους, όπως έκαναν με καταστροφικό τρόπο οι κυβερνήσεις του χθες. Βεβαίως, στα πλαίσια των δημοσιονομικών περιθωρίων που έχουμε, θα κάνουμε αυτό που είναι δυνατόν να γίνει.

Όσοι αντιδρούν απέναντι σ' αυτές τις αλήθειες και είναι πολλοί δυστυχώς, πιο πολλοί απ' ό,τι θα θέλαμε, είτε δεν καταλαβαίνουν την πραγματικότητα είτε κάνουν ότι δεν την καταλαβαίνουν για μικροπολιτικούς λόγους. Σε κάθε περίπτωση, αυτός είναι ένας μεγάλος κίνδυνος για τη χώρα.

Η δική μας πολιτική είναι υπεύθυνη, είναι κρυστάλλινη, είναι ξεκάθαρη, χωρίς σκιές, είναι σοβαρή. Είναι μια πολιτική που αποδίδει καρπούς από την πρώτη στιγμή που την εφαρμόζου-

με, με στόχο την προστασία του πολίτη και ιδιαίτερα αυτού που έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη. Αλλά και με τις σκέψεις στο μέλλον ώστε να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές μια Ελλάδα πιο δυνατή απ' αυτή που παραλάβαμε. Και αυτό κάνουμε και με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, το οποίο είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση, ένας απαραίτητος και σημαντικός κρίκος στην εφαρμογή του σχεδίου μας για την οικονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, τον κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λούκα Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σας ακούσαμε και πρέπει να ομολογήσω ότι μας κάνατε να ανησυχήσουμε ακόμα περισσότερο. Και ανησυχούμε όχι εμείς στη Βουλή, αλλά και όλοι οι πολίτες οι οποίοι σας ακούνε. Πολύ φοβάμαι ότι είστε εκτός τόπου και χρόνου. Δεν αντιλαμβάνεστε το μέγεθος των προβλημάτων που έχουν σωρευτεί.

Μας λέτε λαϊκιστές. Δεν ακούτε, όμως, τις διεθνείς αγορές που τιμωρούν μια κυβέρνηση, εκτοξεύοντας στα ύψη το κόστος του δανεισμού του ελληνικού δημόσιου, όχι για το παλιό χρέος, όπως λέτε –διότι ήταν μόνο δεκαοκτώ μονάδες βάσης το κόστος δανεισμού πριν ένα, δυο χρόνια- αλλά για τα μεγάλα ελλείμματα τα οποία συνεχώς διευρύνονται, για τη δημοσιονομική εκτροπή και το μεγάλο έλλειμμα στο εξωτερικό ισοζύγιο. Και σας το είπε χθες και ο κ. Διπλός στη συνάντησή που είχαμε.

Η Κυβέρνηση δεν θα μπορεί να δανειστεί σε λίγο και αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα και αυτό είναι απόρροια της δικής σας πολιτικής.

Δεν ακούτε τους κοινωνικούς εταίρους. Και μου κάνει τεράστια εντύπωση ότι την ώρα που είχατε την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, καλέσατε τους κοινωνικούς εταίρους για διαβούλευση. Καλά, μαζί μας δεν θέλετε να ακούσετε, δεν θέλετε να συζητήσετε. Με τους κοινωνικούς εταίρους δεν θέλετε να συζητήσετε ποτέ; Δεν έπρεπε να τους καλέσετε πριν; Δεν έπρεπε να ακούσετε τις φωνές τους; Έχετε διαβάσει τι λένε τα επιμελητήρια; Λένε ότι απαιτούνται αμέσως ουσιαστικά μέτρα για τη θωράκιση της εθνικής οικονομίας. Δεν καταλαβαίνετε ότι απαξιώνετε τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση;

Συνεχίζετε να λέτε ότι η πολιτική σας είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Μα, ποια είναι αυτή η πολιτική και ποια είναι τα αποτελέσματά της, όταν η ύφεση είναι ορατή, όταν τα νοικοκυριά δεν τα βγάζουν πέρα, όταν οι επιχειρήσεις κλείνουν μετά την άλλη και όταν μεγάλοι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας χρειάζονται αναδιάρθρωση και μια αναπτυξιακή προοπτική;

Μας είπατε ότι αυτό το σχέδιο νόμου κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Επειδή άκουσα και τον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Μπούρα να λέει περίπου το ίδιο, εμείς θέλουμε να σας πούμε ότι δεν σας συκοφαντούμε, αλλά απλώς αυτό το σχέδιο νόμου δεν δίνει διέξοδο. Προσφέρει ρευστότητα στις τράπεζες, καλύπτει ανοίγματα των τραπεζών. Και ξέρετε πολύ καλά ότι τα ανοίγματα αυτά οφείλονται σε τρέχουσες υποχρεώσεις κάθε τράπεζας στη διατραπεζική αγορά και υπάρχουν ομόλογα τα οποία έχουν εκδοθεί και που λήγουν στο τέλος του 2009.

Η κριτική μας έγκειται στο γεγονός ότι αυτή η ρευστότητα θα πάει να καλύψει τρέχοντα ανοίγματα –και αυτό είπε ο διοικητής εχθές- και όχι νέα δάνεια προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις και προς τα νοικοκυριά. Επομένως, γίνεται κάλυψη ανοιγμάτων και δεν έχετε προβλέψει τίποτε, κανένα μηχανισμό ελέγχου, ώστε να εξασφαλίσετε ότι αυτά τα χρήματα θα πάνε στην πραγματική οικονομία.

Επίσης, βγάζετε τους μετόχους εκτός παιχνιδιού, έξω από τον κύκλο της κιμωλίας, που είπε χθες ο αγαπητός συνάδελφος. Γίνεται μια επιδότηση των τραπεζών χωρίς οι μέτοχοι να βάζουν καθόλου το χέρι στην τσέπη, χωρίς να δίνεται η ευκαιρία στο κοινό, αν θέλετε, να αγοράσει προνομιούχες μετοχές ή να αγοράσει κοινές μετοχές των τραπεζών. Ο μόνος που πληρώνει είναι ο Έλληνας φορολογούμενος. Ο μόνος που πληρώ-

νει θα είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Επιτρέπετε στις τράπεζες να ανταλλάξουν τίτλους με το δημόσιο χωρίς εξασφαλίσεις, χωρίς να λέτε ποιες είναι αυτές οι εξασφαλίσεις και σας είπαμε ότι έτσι μπορούν να ξεφορτώσουν προβλήματα και επισφάλειες στο ελληνικό δημόσιο.

Παίρνετε αυτή την ευθύνη, κύριε Υπουργέ;

Τέλος, αφήνετε όλους τους όρους και τις προμήθειες στη διακριτική ευχέρεια τη δική σας, μέσα από διμερείς συμβάσεις.

Είναι τέσσερα βασικά σημεία τα οποία καθιστούν αυτό το νομοσχέδιο μια λευκή επιταγή προς τις τράπεζες.

Είπατε ότι η πολιτική σας ήταν μια πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής και ανάπτυξης. Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε ότι όχι μόνο δεν υπήρξε δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά υπάρχει δημοσιονομική εκτροπή. Μια δημοσιονομική εκτροπή την οποία καλούμεθα όλοι να την πληρώσουμε. Και το ξέρετε διότι έχει καταρρεύσει το ελεγκτικό σύστημα, τα έσοδα έχουν καταρρεύσει λόγω των δικών σας πολιτικών επιλογών, επειδή φορτώσατε ολόένα και μεγαλύτερα βάρη στα μεσαία και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα, τα οποία αυτά στηρίζουν την αγορά, αυτά δημιουργούν έσοδα στο δημόσιο και όχι οι φόροι που χαρίζονται στις μεγάλες επιχειρήσεις και στις τράπεζες.

Η πολιτική σας όχι μόνο δεν είναι αναπτυξιακή, αλλά είναι μια πολιτική που μειώνει συνεχώς τις δημόσιες επενδύσεις. Δεν υπάρχουν έργα αυτήν τη στιγμή παρά γίνονται μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι δεξιά και αριστερά. Έχει «καθίσει» η αγορά και η κρίση είναι μπροστά μας.

Αυτές είναι δικές σας ευθύνες, κύριε Υπουργέ. Και θα περιμέναμε σε μια τέτοια στιγμή να αναθεωρήσετε την οικονομική σας πολιτική, να διαβουλευτείτε σοβαρά με όλους τους κοινωνικούς εταίρους και να δούμε πώς θα βγούμε απ' αυτό το αδιέξοδο.

Δυστυχώς, σας άκουσα σήμερα, πιστεύω ότι δεν έχετε καταλάβει τίποτα από τα όσα συμβαίνουν, ότι εξακολουθείτε να εμμένετε σε αυτήν την αδιέξοδη πολιτική και γι' αυτό εμείς λέμε ότι είναι καιρός να υπάρξει αλλαγή και στην Κυβέρνηση και στο οικονομικό της επιτελείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να επισημάνω την εξαιρετικά μεγάλη πολιτική σημασία της συζήτησής που γίνεται στη Βουλή. Αρχισε χθες, συνεχίζεται σήμερα και θα ολοκληρωθεί αύριο σε ένα τόσο κρίσιμο νομοθέτημα της Κυβέρνησης, σε μία τόσο κρίσιμη νομοθετική πρωτοβουλία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δια της απουσίας του κυρίου Υπουργού, βέβαια.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, να μην αδικείται ο κύριος Υπουργός. Ο κύριος Υπουργός μίλησε πριν από λίγο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, όπου όφειλε να είναι και ήταν με πολύωρη παρουσία για να ακούσει τους κοινωνικούς φορείς...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Και χθες και σήμερα. Όφειλε να είναι εδώ να μας ακούσει.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: ...και στη συνέχεια έπρεπε να απαντήσει.

Οφείλατε να γνωρίζατε και να είστε καλύτερα πληροφορημένοι ότι χθες ο Υπουργός Οικονομίας, αφού ολοκλήρωσε με τη παρέμβασή του συγκεκριμένες βελτιώσεις επί της νομοθετικής πρωτοβουλίας, είχε υποχρέωση στο Προεδρικό Μέγαρο. Δεν είναι σωστό, κύριε Πρόεδρε, να παίζουμε με τις εντυπώσεις.

Και άρχισα λέγοντας ότι θέλω να χαιρετίσω τη συμβολή όλων των συνάδελφων μου σε αυτήν την τριήμερη συζήτηση. Γιατί; Διότι επιτέλους επανέρχεται η πολιτική, επιστρέφει η πολιτική.

Κάποιοι προσπαθούν τον τελευταίο καιρό να αιχμαλωτίσουν τη δημόσια συζήτηση και το δημόσιο βίο σε παραπολιτικούς δαιδάλους και διαδρόμους.

Εάν ερχόταν κάποιος στην Ελλάδα αυτήν τη στιγμή και άνοιγε τα κανάλια και έβλεπε δημοσιολογούντες και δημοσιογραφούντες, το μεγαλύτερο μέρος αυτών, θα σχημάτιζε την εντύπωση ότι έχουμε λύσει όλα τα προβλήματα, ότι είμασταν σε απόκλιση από τον υπόλοιπο κόσμο, ότι πιθανώς βρήκαμε πετρέλαιο

στην πατρίδα μου την Αρκαδία και κατά συνέπεια, δεν παρακολουθούμε ούτε την προβληματική, ούτε τη βάσανο των προβλημάτων του υπολοίπου κόσμου και της υπόλοιπης Ευρώπης, που κοιτάνε πώς θα ανασυγκροτηθούν και πώς θα αντιμετωπίσουν τη διεθνή οικονομική κρίση.

Σήμερα, λοιπόν, επανέρχεται η πολιτική, γιατί φτάσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο κάποιος να έχουν αναγορεύσει πρόσωπα της γκρίζας ζώνης της καθημερινότητας, όπως ο περιβόητος κύριος δικηγόρος του βίντεο, σε τιμητές του Πρωθυπουργού, των κομμάτων, του πολιτικού συστήματος και της δημόσιας ζωής. Εκεί φτάσαμε.

Επιστρέφει, λοιπόν, η πολιτική με αυτή τη συζήτηση και αγγίζουμε επιτέλους τα πραγματικά προβλήματα του Έλληνα και της Ελληνίδας.

Ακόμα και εάν διαφωνεί κανείς με την Κυβέρνηση ή δεν την ψηφίζει ή δεν τη στηρίζει, οφείλει με τη ρήτρα της καλής πίστης, που είναι στοιχείο του νομικού και του πολιτικού μας πολιτισμού, κύριε Πρόεδρε, να αναγνωρίσει ότι αυτή η Κυβέρνηση, αυτός ο Πρωθυπουργός, αυτός ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών είναι από τους πρώτους που αντέδρασαν μπροστά στην διεθνή οικονομική κρίση, πριν καν χτυπήσει την πόρτα της Ελλάδος.

Η Ελλάδα, η χώρα μας, μετά την Ιρλανδία, ήταν η πρώτη χώρα στην Ευρώπη που έσπευσε να εγγυηθεί τις καταθέσεις με πολιτική δήλωση, αλλά και με νομοθέτημα, έσπευσε να αποκαταστήσει την ασφάλεια των συναλλαγών και να δημιουργήσει κλίμα εμπιστοσύνης στην ελληνική αγορά.

Σημεία πανικού, σημεία ανησυχίας, κλίμα, αν θέλετε, γενικότερης αναταραχής δεν παρατηρήθηκε και δεν θα παρατηρηθεί στην Ελλάδα, όπως συνέβη σε άλλες χώρες, γιατί; Γιατί υπάρχει μια υπεύθυνη Κυβέρνηση που έσπευσε να προλάβει τέτοιου είδους δυσάρεστες καταστάσεις που θα λειτουργούσαν σαν θρυαλλίδα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας.

Στην αρχή, λοιπόν, όταν η Κυβέρνηση άρχισε να δημοσιοποιεί το περιεχόμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας, έσπευσαν να πουν ότι κάνει δώρο στις τράπεζες! Συναλλάσσεται, λέει, κρυφίως, στο παρασκήνιο, κάτω από το τραπέζι, συναλλάσσεται πολιτικά με τους τραπεζίτες και τους κάνει ένα μέγιστο δώρο!

Ποιο ήταν το αμέσως αναμενόμενο, κύριε Πρόεδρε, το αυτόνοτο; Ότι αφού η Κυβέρνηση κάνει δώρο, όπως έλεγαν, δήθεν, έπρεπε να σπεύσουν και οι μεγαλοτραπεζίτες να το εισπράξουν. Όταν είδαν ότι οι μεγαλοτραπεζίτες άρχισαν να διαφωνούν και να κατηγορούν την Κυβέρνηση πιεζόμενοι από την ίδια, τότε είπαν ότι δεν είναι καλά τα μέτρα. Ας μας απαντήσουν. Δεν μπορεί να ψεύδονται τη μία και να αυτοδιαψεύδονται την άλλη. Ας μας απαντήσουν τελικώς. Τα μέτρα ήταν δώρο στις τράπεζες; Γιατί, λοιπόν, αντέδρασαν οι τράπεζες;

Βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση δια της δυνάμεως και δια της πειθούς πέτυχε ήδη η μία μετά την άλλη τράπεζες να μπουν στο πακέτο των συγκεκριμένων μέτρων. Βεβαίως, η συμμετοχή τους δεν σημαίνει ούτε δώρο, ούτε είσπραξη από τον κρατικό κορβανά. Τα περί 28.000.000.000 ευρώ-δώρο στις τράπεζες, νομίζω ότι είναι το λιγότερο κωμικά, γιατί έχουν εξηγηθεί, έχουν απαντηθεί και όποιος επιμένει ή δεν καταλαβαίνει ή ψεύδεται ενσυνειδήτως.

Θα υπάρξει κοινωνικός έλεγχος, θα υπάρξει πλήρης διαφάνεια, θα υπάρξει κοινωνικό μέρισμα και κοινωνικό αντίκρισμα, θα υπάρξουν δεσμεύσεις για μεταβίβαση της ρευστότητας ιδιαίτερα στη μικρομεσαία επιχείρηση. Από εκεί και πέρα, η Κυβέρνηση ξεδιπλώνει την πολιτική της, ξεκαθαρίζει ότι η όποια ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών θα περάσει στην πραγματική οικονομία, διότι αυτό είναι το ζητούμενο, πώς θα προστατεύσουμε, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πραγματική οικονομία, τους συμπολίτες μας, το μικρομεσαίο επιχειρηματία, τον έμπορο, τον ελεύθερο επαγγελματία, το μισθωτό, το συνταξιούχο, τον άνεργο. Γι' αυτούς ενδιαφέρεται η Κυβέρνηση και το ενδιαφέρον της το βλέπετε ήδη να εκδηλώνεται βήμα με βήμα, νομοθέτημα με νομοθέτημα.

Και κλείνω. Ακούω τις ενστάσεις. Άκουσα και χθες την κ. Κατσέλη και σήμερα. Ξέρω ότι έχει τις απόψεις της. Τις σέβομαι, μπορεί να διαφωνώ. Λυπάμαι που το κόμμα της πολλές φορές αδικεί την ίδια, διότι ενώ λέει τις απόψεις της, αμφιταλα-

ντεύεται ο Αρχηγός του Κόμματός της ποιον να πιστέψει και ποια γραμμή να ακολουθήσει. Βαβυλωνία! Ακούμε τις φωνές και τις ομιλίες και το θόρυβο που παράγουν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μάλιστα. Ολοκληρωμένη πρόταση δεν ακούμε.

Μέσα, λοιπόν, απ' αυτήν τη συζήτηση και την πρόοδο της ήδη, δυστυχώς, αναδεικνύεται –δυστυχώς γι' αυτούς, ευτυχώς για τον τόπο– το αυτόνοτο, ότι η πρόταση Καραμανλή, εν προκειμένω, η πρόταση Αλογοσκούφη συγκροτούν τη μόνη υπαρκτή και πρακτική διέξοδο για να απαντήσουμε στη σημερινή και ίσως την αurianή οικονομική κρίση. Όλα τα υπόλοιπα είναι κραυγές μηδενιστικές, είναι ομιωγές, είναι καταστροφολογία, είναι μεμονωμένες κριτικές παρατηρήσεις, αλλά δεν συγκροτούν ουσιαστική και συγκροτημένη εναλλακτική πρόταση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ακούσαμε με μεγάλη προσοχή τον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών πάνω από είκοσι λεπτά, αλλά εμένα με κατέπληξε το γεγονός ότι περιηγήθηκε γενικώς επί της κρίσης και της κατάστασης της ελληνικής οικονομίας. Μάλιστα, να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση. Αλλά για την ταμπάκαρα δεν ακούσαμε, για το νομοσχέδιο, για τις συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου.

Ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Συμπολίτευσης κ. Παναγιωτόπουλος μας είπε ότι επιστρέφει η πολιτική. Μάλιστα, κύριε Παναγιωτόπουλε, επιστρέφει η πολιτική, αλλά το δυστύχημα και η τραγωδία για τον τόπο είναι ότι επιστρέφει η πολιτική με μία χαριστική και σκανδαλώδη πράξη παραχώρησης, χορήγησης στις τράπεζες 28.000.000.000 ευρώ, γιατί περί αυτού πρόκειται κι έχουμε επιχειρηματολογήσει πάρα πολύ συγκεκριμένα και με σαφήνεια για του λόγου το αληθές. Δεν κάνουμε χαρακτηρισμούς, προβάλλουμε επιχειρήματα.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας και κύριε Παναγιωτόπουλε. Εσείς θα δανειζόσασταν ποτέ 5.000.000.000 ευρώ για να πάτε να τα χορηγήσετε στις τράπεζες έναντι αποδόσεως 2% το πολύ το χρόνο; Αυτό κάνετε με τα 5.000.000.000 ευρώ. Χαριστική πράξη κάνετε με το να ενισχύετε την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν είναι τοκογλύφος ο άλλος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, αριθμητική γνωρίζουμε. Αν δεν τη γνωρίζετε, ακούστε, λοιπόν: από το 10% απόδοση το 5% θα πάει χαμένο διότι το δανείζεται ο δημόσιος και θα πληρώνει το δημόσιο τόκους 5%, άρα μιλάμε για ένα 5%. Αν από τα 500.000.000 αφαιρέσουμε το γεγονός ότι θα χάσει το δημόσιο το 25% που θα τα φορολογούσε ως κέρδη, αντιλαμβάνεστε περί τίνος πρόκειται. Μιλάμε για απολύτως χαριστική πράξη.

Θα καταλήξω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η χαριστική και σκανδαλώδης αυτή χορήγηση των 28.000.000.000 στο τραπεζικό κεφάλαιο δεν δικαιολογείται με τίποτα.

Εγώ θεωρώ ότι η διαμάχη μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπρόσωπης που εκτυλίσσεται σ' αυτήν την Αίθουσα είναι λίγο-πολύ ανούσια. Το θέμα δεν είναι αν θα χορηγηθούν τα 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες με ή χωρίς την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το θέμα δεν είναι αν θα δοθούν τα 28.000.000.000 με προϋποθέσεις ή χωρίς προϋποθέσεις, αφήστε που είναι ανέφικτες αυτές οι προϋποθέσεις. Το θέμα δεν είναι να λέγεται εδώ ότι τα σχέδια στήριξης του τραπεζικού κεφαλαίου του κυρίου Γκόρντον Μπράουν ή του κυρίου Σαρκοζί είναι καλά και τα σχέδια της Κυβέρνησης για τη χορήγηση 28.000.000.000 είναι άσχημα. Το θέμα είναι ότι είναι αδιανόητο να δοθεί έστω και ένα ευρώ –είτε άμεσα, είτε έμμεσα– δημόσιο χρήμα στις τσέπες των μεγαλομετόχων των τραπεζών και των μανάτζερ των τραπεζών για να συνεχίσουν τη δανειοδοτική ληστεία του ελληνικού λαού.

Υπάρχει εναλλακτική πρόταση επ' αυτού, ριζοσπαστική, προοδευτική εναλλακτική πρόταση. Υπάρχει μία άλλη χρηματοπιστωτική πολιτική με επίκεντρο ένα δημόσιο ελεγχόμενο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Επαναπροτείνουμε –όχι προς την Κυβέρνηση φυσικά, προς την κοινωνία– την ανάγκη άμεσα ως πρώτο βήμα να εθνικοποιηθεί η «Εθνική Τράπεζα» και μαζί με το «Ταχυ-

δρομικό Ταμειευτήριο» και την «Αγροτική Τράπεζα» να συγκροτήσουν ένα νέο πυρήνα για να ασκηθεί μία νέα χρηματοπιστωτική πολιτική από το Δημόσιο με αποκλειστικά αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια.

Επ' αυτής της προτάσεως όμως δεν βλέπω να ακούγονται αντεπιχειρήματα από την πλευρά της Κυβέρνησης. Αντίθετα ακούω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να μας λέει ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένη πρόταση και ότι η μόνη υπαρκτή διεξοδος είναι η πρόταση που κάνει η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αν αυτό δεν είναι ένα είδος ολοκληρωτισμού του μονόδρομου, τότε τι είναι ολοκληρωτισμός; Στη δημοκρατία υπάρχουν πάντα εναλλακτικές προτάσεις. Σ' αυτές τις εναλλακτικές προτάσεις ή απαντάς με επιχειρήματα ή δεν απαντάς. Με το να μην υπάρχει άλλη πρόταση δεχόμαστε ότι υπάρχει ένας ολοκληρωτικός μονόδρομος, στην ουσία ένας μονόδρομος ο οποίος μας έχει οδηγήσει στη σημερινή κρίση και θα μεγεθύνει τα αδιέξοδα στο άμεσο μέλλον, όμως αυτοί οι μονόδρομοι θα ανατραπούν.

Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Έχετε ζητήσει το λόγο, κύριε Αϊβαλιώτη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μετά τη χθεσινή νότα λογοτεχνίας που μας έδωσε ο κ. Παναγιώτοπουλος που αναφέρθηκε στον Μπρεχτ, «όποιοι βγει έξω από τον κύκλο με την κιμωλία θα του κόψουμε τα χέρια και τα πόδια», περιμέναμε να ακούσουμε καθαρές κουβέντες για το τι θα κάνετε με τους τραπεζίτες οι οποίοι δεν ευθυγραμμίζονται. Με συγχωρείτε που θα το πω, αλλά όλα τα άλλα ανάγονται στη σφαίρα των λεονταρισμών. Επειδή μιλάμε για τις τράπεζες οι οποίες, ας πούμε, μας κάνουν τις δύσκολες και μπαίνουν και στο σχήμα με τα 28 δις, θα πρέπει να μάθουμε αν κάνουν –όταν θα κάνουν– απομόχλευση του ισολογισμού και αν θα «πασάρουν» τις επισφάλειες αυτές που έχουν. Τι θα γίνει; Θα μεταφέρουν δηλαδή όλες τις προβληματικές τους απαιτήσεις στο δημόσιο.

Είμαστε έτοιμοι για την επόμενη μέρα; Είμαστε έτοιμοι να μάθουμε –να μας πείτε μάλλον, γιατί μιλάμε για δείκτες φερεγγυότητας των τραπεζών– ποιες είναι οι τράπεζες οι οποίες έχουν εκτεθεί στα Βαλκάνια; Ο κόσμος περιμένει να μάθει ονόματα και στοιχεία γι' αυτές τις τράπεζες και για το πόσο έχουν εκτεθεί διότι δίνουν 28 δις στις τράπεζες, «κλείνουν οι στρόφιγγες» για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, βρίσκεται σε αδιέξοδο ο κόσμος και συνεχίζεται μία πρακτική ενίσχυσης η οποία, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρουμε πού τελειώνει.

«FINANS BANK»: Μιλάμε για μία «καταβόθρα» του ελληνικού χρήματος πλέον. Το είπα και χθες, πέντε δις (5.000.000.000) δόθηκαν για να αγοραστεί αυτή η τράπεζα στην Τουρκία, δηλαδή δώσαμε «το φιλί της ζωής» σε μία χώρα η οποία δεν φημίζεται για την ιδιαίτερα προοδευτική της γενικότερη τοποθέτηση, ούτε για τα ιδιαίτερα φιλικά της αισθήματα έναντι της Ελλάδας. Μάλλον για τον υστερικό της εθνικισμό φημίζεται. Δώσαμε 5 δις και αγοράσαμε τη «FINANS BANK». Εδώ μαθαίνουμε για άλλα 700 εκατομμύρια. Κύριε Παπαχρήστο, νομίζω ότι ήμασταν στην επιτροπή. Ακούσαμε για κάποια «ένεση» ρευστότητας από την «Εθνική Τράπεζα» 700 εκατομμυρίων. Είχαμε και 40%, όμως, διολίσθηση του τουρκικού νομίσματος. Τι έγιναν αυτά τα 280.000.000 ευρώ; Για ποιο λόγο γίνεται ένα τραπεζικό «Βατοπέδι» και η «FINANS BANK»;

Ποιες ελληνικές τράπεζες ζήτησαν κρατική εγγύηση των δανείων που θα πάρουν; Ονόματα θα ακούσουμε; Όλα ανάγονται, κύριε Υπουργέ, στη σφαίρα του όχι ιδιαίτερα εμφανούς.

Μιλάμε τώρα για μία κατάσταση η οποία είναι δύσκολη. Αντιμετωπίζουμε το ενδεχόμενο να ιδρυθεί μία τράπεζα για χορήγηση δανείων και εγγυήσεων σε μικρές επιχειρήσεις; Στη Σου-

ηδία έγινε, στη Φιλανδία έγινε, στην Αυστρία έγινε. Κοιτάτε ψηλά, κύριε Υπουργέ, κοιτάτε προς το βορρά. Σ' αυτές τις χώρες αυτό έγινε. Στην Ελλάδα γιατί δεν γίνεται; Γιατί δεν δίνονται δάνεια στους φοιτητές όπως γίνεται στη Γαλλία; Γιατί δεν λαμβάνονται άμεσα μέτρα για τους είκοσι νομούς που έχουν τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας στην Ελλάδα; Για ποιο λόγο; Έρχεται κύμα ανεργίας με το νέο έτος και το ξέρουμε.

Ο κ. Κυριακόπουλος, ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ελλάδος, είπε στην επιτροπή τα εξής και διαβάζω επί λέξει: «καταλαβαίνω ότι αυτή η διάταξη των ειδικών ομολόγων ίσως έχει επίπτωση στο χρέος, άρα αυξάνεται το χρέος». Να το πούμε καθαρά στον κόσμο: «Φεσώνεται» κι άλλο ο Έλληνας, από τα 260 δις ευρώ πάει κάπου αλλού. Σύν 13 δις; Θα είναι τουλάχιστον 13 δις; Νομίζω ότι το ανέφερε ο κ. Λαφαζάνης στην επιτροπή. Δεν ξέρουμε ακριβώς πόσα θα είναι, πάντως θα είναι τουλάχιστον 13 δις.

Όσο για την παρατήρησή σας που κάνατε και στην επιτροπή σχετικά με τους μισθούς, είπατε ότι η αύξηση των πραγματικών μισθών στην Ελλάδα θα ξεπεράσει το 3,4% όταν στην Ευρωζώνη είναι 0,3%, δηλαδή θα είναι δέκα φορές παραπάνω. Ναι, θα είναι δέκα φορές παραπάνω όπως λέτε, αλλά ο μέσος μισθός στην Ευρώπη είναι δύο φορές ο ελληνικός μισθός και βέβαια υπάρχει και η διαφορά του πληθωρισμού από την υπόλοιπη Ευρώπη η οποία είπατε ότι ήταν θετική. Αυτό οδηγεί σε βαθμιαία υποβάθμιση της ανταγωνιστικότητάς μας.

Αυτό συμβαίνει αλλά συμβαίνει και κάτι άλλο: Υπάρχει αποβιομηχάνιση για την οποία ευθύνεται και η Κυβέρνησή σας και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. «Εσθίει» η ελληνική μεταποίηση με τις ενέργειες των δύο κομμάτων εξουσίας.

Έχουμε πει κατ' επανάληψη ότι η τοποθέτηση του εκπροσώπου στο Δ.Σ. κάθε τράπεζας προφανώς δεν έχει καμμία χρησιμότητα. Γιατί; Διότι ο κ. Αράπογλου –εσείς τον διορίσατε– είπε στην επιτροπή ότι οι χορηγήσεις –με εξαίρεση ελάχιστες– δεν περνούν καν από τα Δ.Σ. των τραπεζών, άρα θα βάλουμε κάποιον στα Δ.Σ. των τραπεζών και το αποτέλεσμα ποιο θα είναι;

Δεν θέλω να πω τίποτα για τις συνεταιριστικές τράπεζες. Προφανώς τις έχετε αφήσει απέξω. Μιλάμε για προνομιαχά μετοχή. Έννοια προνομιαχού μεριδίου δεν υπάρχει. Στις συνεταιριστικές τράπεζες υπάρχουν μερίδια. Άρα με εύσημο τρόπο, παρ' ότι συμπεριλαμβάνονται μέσα στο νόμο, τις έχετε αφήσει απέξω. Τελειώνω με το μείζον θέμα των μεγάλων έργων.

Αναφέρατε κάποια στιγμή στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, ότι πολλά έργα τα οποία γίνονται ή έχουν προγραμματιστεί να γίνουν, ίσως θα αντιμετωπίσουν ρευστότητα αν δεν υπάρξει εύρυθμη λειτουργία αυτού του σχεδίου το οποίο προτείνετε, δηλαδή αν οι τράπεζες κλείσουν τις στρόφιγγες και σταματήσουν την εκτέλεση των έργων τους.

Αυτό λοιπόν φωνάζουμε κι εμείς. Λέμε ότι πρέπει να βγάλετε από τη μέση τις τράπεζες. Βόρειος οδικός άξονας Κρήτης με παραχώρηση και του αεροδρόμιου του Ηρακλείου επίσης με παραχώρηση. Τι δουλειά έχουν οι τράπεζες να χώνονται σε όλη αυτήν την ιστορία; Λιμνάζουν κοινοτικά κονδύλια επί χρόνια, δύο στα τρία έργα μόνο έχουν εκτελεστεί με το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το ένα στα τρία έργα δεν έχει εκτελεστεί. Αφού, λοιπόν, λιμνάζουν κονδύλια, θα έπρεπε και η Κρήτη και όλη η ελληνική περιφέρεια να έχουν χρυσά πεζοδρόμια με τα κοινοτικά κονδύλια που έχουν υπάρξει.

Λυπάμαι που θα το πω, αλλά αυτή η πρόταση που μας παρουσιάσατε είναι συνταγμένη στο πόδι, παρ' όλα αυτά καθυστερημένη και δυστυχώς επιτείνει αυτό το νέο τραπεζικό «Βατοπαίδιο» που ζούμε όλοι μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ο κ. Αηδόνης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Κατ' αρχάς προτού μπω στο αντικείμενο της συζήτησής μας, θα μου επιτρέψετε, εφόσον και θεωρώ ότι είναι πολιτική μου υποχρέωση, να πάρω θέση για όλα αυτά που συμβαίνουν και έχουν σχέση με την κατάπτωση και τον ευτελισμό της δημόσιας ζωής αλλά και της πολιτικής ζωής σε σχέση με την προβολή διαφόρων βίντεο που έχουν

πραγματικά προσβάλει και τις δημοκρατικές αρχές και τις αξίες. Επιτέλους πρέπει να καταλάβουμε ότι εδώ είναι το ελληνικό Κοινοβούλιο και ότι κανείς και για καμία σκοπιμότητα δεν μπορεί πραγματικά να παραβιάζει αυτές τις αρχές. Δεν μπορεί το ελληνικό Κοινοβούλιο να μεταφέρει τέτοια μηνύματα προς τον ελληνικό λαό, ότι την οποία σκοπιμότητα μπορούμε πραγματικά στη λογική της αυτήν να την εξυπηρετούμε. Αυτά είναι αδιανόητα πράγματα και προσβάλουν πραγματικά και τη νοημοσύνη αλλά και τον κάθε Έλληνα πολίτη.

Κυρίες Υπουργέ, είχα άλλα να πω και θεωρώ ότι είμαι πάρα πολύ τυχερός που σας άκουσα. Σας άκουσα, λοιπόν, στα 23 λεπτά που μιλήσατε με πολύ μεγάλη προσοχή. Και πραγματικά αν μπορούσα να βγάλω ένα συμπέρασμα μαζί με όλον τον ελληνικό λαό, ήταν ότι αυτή η ομιλία σας ήταν ένας επικριτικός λόγος, ήταν ο θρήνος για την απώλεια του νεοφιλελευθερισμού. Αυτό τουλάχιστον εγώ πραγματικά εισέπραξα. Και παράλληλα σας άκουσα με περισσή λύπη να μας λέτε και να μας προκαλείτε.

Ανακαλύψατε, λοιπόν, σήμερα μέσα από την κρίση και είπατε ότι υπάρχει ανάγκη σήμερα ενός νέου συστήματος εποπτείας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είναι ακριβώς οι λέξεις σας. Όπως επίσης και ένα νέο σύστημα διακυβέρνησης. Και σε μία άλλη στιγμή του λόγου σας είπατε γι' αυτά τα οποία εσείς σήμερα φέρατε με αυτό το σχέδιο νόμου, ότι όσοι αντιδρούν, είτε δεν καταλαβαίνουν ή κάνουν πως δεν καταβαίνουν.

Θα ήθελα να σας θυμίσω, λοιπόν, ότι γι' αυτά τα θέματα πρέπει να υπάρξει ένα παγκόσμιο σύστημα ελέγχου, όπου θα έχει να κάνει με το πώς αναπτύσσεται η παγκόσμια οικονομία. Εμείς ως πολιτικός φορέας σας τα θέταμε. Ξέρετε ποια ήταν η απάντηση τότε; Ότι κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε ή δεν καταλαβαίνουμε. Την ίδια απάντηση μας δίνετε και τότε εσείς οι οποίοι ποινικοποιούσατε τη διαφορετική άποψη και φτιάξατε μια ολόκληρη ιστορία όπου πραγματικά θεοποιήσατε τα πάντα.

Σας ρωτώ, λοιπόν, εσείς προσωπικά που ήσασταν ο εκφραστής αυτής της πολιτικής και η Κυβέρνησή σας θεοποιήσατε ή όχι την ελεύθερη αγορά; Ήταν ο μεγάλος πραγματικός δαίμονας της πολιτικής σας ζωής ή όχι; Υπερασπίσατε την ελεύθερη αγορά χωρίς πλαίσιο και κανόνες; Ήσασταν εκείνοι οι οποίοι πραγματικά όταν ακουγόταν μία διαφορετική άποψη, την ποινικοποιούσατε και τη λοιδορούσατε; Ήσασταν εκείνοι οι οποίοι συνεργήσατε στην εκποίηση του δημόσιου πλούτου, εκείνοι οι οποίοι μεταφέρατε στο κάθε δημόσιο αγαθό, την υγεία, την παιδεία, την ασφάλιση στον ιδιωτικό τομέα;

Ρωτώ, λοιπόν, τώρα. Ο Γκρίσπαν τόλμησε να κάνει αυτοκριτική. Από σας ξέρετε τι ακούσαμε; Ότι κανείς δεν έχει το αλάθητο. Αν αυτό θεωρείτε ως συγγνώμη, να την αποδεχούμε, αλλά πρέπει πραγματικά να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό.

Μας είπατε ότι η Κυβέρνησή σας στο προηγούμενο πολιτικό διάστημα ήταν μία Κυβέρνηση συνέπειας και υπευθυνότητας. Λέω, λοιπόν, ότι η αλλαγή υπολογισμού στον τρόπο αμυντικών δαπανών, κάτι το οποίο μετά το ξαναλλάξατε, ήταν συνέπεια και υπευθυνότητα; Το ότι δεν φορολογήσατε τα διανεμόμενα κέρδη, με αποτέλεσμα να αναδιανείμετε τον πλούτο και να φτιάξετε πολύ φτωχούς και πολύ πλούσιους, ήταν συνέπεια και υπευθυνότητα; Το ότι ο Έλληνας σήμερα με την ακρίβεια δεν μπορεί να αντέξει πραγματικά με το μισθό που παίρνει, δεν μπορεί να επιβιώσει, είναι συνέπεια και υπευθυνότητα; Τότε είναι γεγονός ότι έχουμε άλλη άποψη για τα πράγματα και δυστυχώς δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε.

Και επειδή πολύ μεγάλο παραμύθι μας λέτε εδώ μέσα, θα ήθελα να μου απαντήσετε αν μπορείτε και τώρα. Αύριο το πρωί θα ψηφιστεί το σχέδιο νόμου που έχει σχέση με τη ρύθμιση αυτή. Ρωτώ, λοιπόν, και απαντήστε μας για να καταλάβει και ο επιχειρηματίας και ο ελληνικός λαός, με την ψήφιση του νομοσχεδίου όπου ο επιχειρηματίας κλήθηκε προχθές από τις τράπεζες που είχε ένα δάνειο με 2,5% να υπογράψει με 3,5%, 4%, 5%, δεν ξέρω πόσο, ή να φέρει πίσω τα λεφτά του δανείου. Δηλαδή, εγώ παραδείγματος χάριν χρωστούσα 1.000.000 με 2,5% επιτόκιο, η τράπεζα με εκβίασε και μου είπε, ή υπογράφεις ή φέρνεις τα λεφτά πίσω, αλλά πού να τα βρω τα λεφτά να τα φέρω πίσω ως επιχειρηματίας; Δεν υπάρχει περίπτωση και έτσι

δέχομαι τον εκβιασμό και υπογράφω.

Ένας τέτοιος επιχειρηματίας, λοιπόν, αύριο που θα ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, θα πάρει φθηνό δάνειο; Θα μπορέσει να πάει στην τράπεζα να της πει «αυτό που μου έκανες, για κάντο ξανά καλά». Θα γίνει, ναι ή όχι; Τότε πραγματικά θα μας πείσετε ότι εσείς είσατε εκείνοι οι οποίοι αγωνίζεστε για να μπορέσετε να δώσετε την ανάσα στην πραγματική οικονομία. Όλα τα υπόλοιπα είναι καλαμπούρια.

Ξέρετε γιατί υπάρχει αυτό το σχέδιο το οποίο σήμερα καταθέτετε; Για να μπορέσετε πραγματικά να δώσετε τη δυνατότητα στις τράπεζες, σε αυτές που έχουν πρόβλημα, να κλείσουν την επισφαλή θέση στα Βαλκάνια. Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι το 100 ήταν 130. Είχα 100 δραχμές κατάθεση και δάνειζα για 130 και το 130 έγινε τώρα 110 και πιέζονται. Αν ήμουν αλλού, θα έλεγα άλλη λέξη για το τι ακριβώς συμβαίνει αυτήν τη στιγμή. Αυτό, λοιπόν, το παιχνίδι γίνεται. Γι' αυτό γίνεται αυτό το σχέδιο, για να μπορέσετε πραγματικά να καλύψετε εκείνες τις ανάγκες και όχι τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας. Διότι αν θέλετε να καλύψετε τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας, θα κάνετε πραγματική συζήτηση με τους κοινωνικούς φορείς, δεν θα τους φωνάζατε σήμερα στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, θα είχατε ανοίξει διάλογο και θα τον ανοίγατε για να μπορέσουν αυτοί πραγματικά να σας πουν τα προβλήματά τους. Γιατί μην μου πείτε ότι εκείνοι δεν ξέρουν καλύτερα από σας με ποιον τρόπο θα λύσουν τα προβλήματά τους.

Σας είπε και η κ. Κατσέλη ότι υπάρχουν δεκάδες προτάσεις από τα επιμελητήρια, συγκεκριμένες, που δίνουν λύσεις στο πρόβλημα. Εσείς ξέρετε τι κάνετε εδώ; Παριστάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε. Γι' αυτό, δυστυχώς πραγματικά, θα συνεργήσετε σε ένα ακόμα μεγαλύτερο έγκλημα απ' αυτό του Βατοπαιδίου!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο, διότι αισθάνομαι ότι υποτιμάται η νοημοσύνη μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Κυρίες Μπούρα, δεν θα τελειώσουμε έτσι. Δεν έχετε το λόγο. Ειλικρινά δεν έχετε κανένα δικαίωμα να επεμβείτε. Σας παρακαλώ πολύ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Θέλω να διευκρινίσω κάποια πράγματα. Ήταν πεντάωρη συνεδρίαση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Κυρίες Μπούρα, αν θέλετε να συνεχιστεί η διαδικασία ομαλά, κάντε μου τη χάρη να τηρήσουμε τον Κανονισμό της Βουλής. Σας παρακαλώ πολύ! Δεν γίνεται διάλογος. Καθίστε κάτω! Δεν έχετε το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής τριάντα οκτώ σπουδαστές και πέντε συνοδοί πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της Αμερικής, φιλοξενούμενοι του «Αρκαδικού Κέντρου».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η εγχώρια και η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση θα έπρεπε να είναι το θέμα που απασχολεί την κοινή γνώμη. Στο σχέδιο της Κυβέρνησης θα έπρεπε να εστιάζονται οι προβολές της δημοσιότητας και όχι σε έναν πόλεμο συμμοριών, σε έναν πόλεμο μεταξύ προσώπων αμφίβολης ποιότητας, σε έναν πόλεμο προσώπων που, δυστυχώς για την κυβερνητική πλευρά, όλα συνδέονται με την κυβερνητική παράταξη.

Θα έπρεπε το σχέδιο της Κυβέρνησης για τη χρηματοδότηση των τραπεζών να είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των πολιτών και όχι η σύγκρουση μεταξύ προσώπων που προσβάλλουν την Ελληνική Δημοκρατία, μεταξύ προσώπων των οποίων η σύγκρουση κινδυνεύει να ευτελίσει κοινοβουλευτικές διαδικασίες, διότι δεν θα έπρεπε στην εξεταστική επιτροπή να προβάλλεται προϊόν παράνομης υποκλοπής. Και είναι κόλαφος για την πλειοψηφία της εξεταστικής επιτροπής, η οποία αρνούμενη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται καθ' οιονδήποτε τρόπο η χρήση προϊόντων υποκλοπής, να παραβιάζει αυτή τη νομοθεσία και να

προχωρά σε προβολή βίντεο της ντροπής, χωρίς να υπάρχει κανένα θεμελιώδες έννομο συμφέρον, για να χρησιμοποιήσω την ποινική γλώσσα, χωρίς να υπάρχει κανένα δεδικαιολογημένο συμφέρον. Είναι απότομα και αυτή η διαδικασία η οποία προσβάλλει κοινοβουλευτικούς θεσμούς και τη Δημοκρατία πρέπει άμεσα να σταματήσει.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση κατέδειξε το όριο των νεοφιλελεύθερων ιδεών. Κατέδειξε την αποτυχία των νεοφιλελεύθερων ιδεών σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να είναι απόλυτη η αυτορύθμιση των αγορών και ότι οι αγορές γνωρίζουν πως να κατανέμουν τον πλούτο όταν αυτός παράγεται. Ο αχαλίνωτος καπιταλισμός κατέπεσε. Και γι' αυτό κινητοποιούνται διεθνώς δυνάμεις, κυρίως κυβερνητικές δυνάμεις, ώστε με κρατικές παρεμβάσεις ή με διεθνή συντονισμό να επαναποθετηθεί το θέμα της λειτουργίας των αγορών σε σωστή βάση, με την καθιέρωση ισχυρών εποπτικών αρχών και ακόμα πιο ισχυρών κρατικών ρυθμίσεων ή ρυθμίσεων που θα είναι το αποτέλεσμα δράσης διεθνών οργανισμών.

Η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία απέτυχε, ο αχαλίνωτος καπιταλισμός προκάλεσε πλειάδα οικονομικών τραγωδιών όχι μόνο στο επίπεδο οικονομικών εθνικής κλίμακας αλλά και στο επίπεδο της καθημερινής διαβίωσης πολιτών στον πλανήτη. Εισερχόμεθα σε μια νέα περίοδο που θα χαρακτηρίζεται από το διεθνή συντονισμό και συνεργασία προκειμένου να ελεγχθούν οι αγορές, να υπηρετούν τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος να υπηρετεί τις αγορές.

Αυτή η νέα περίοδος θα χαρακτηρίζεται, κατά την άποψή μου, από την ισχύ των κρατικών παρεμβάσεων. Είναι μια νέα περίοδος σοσιαλδημοκρατικών συμβιβασμών. Σε αυτή την νέα περίοδο των σοσιαλδημοκρατικών συμβιβασμών δεν μπορούν να υπάρξουν μέτρα προερχόμενα από Κυβερνήσεις σκληρής δεξιάς πολιτικής, όπως αυτές που εφαρμόζει η εγχώρια δεξιά. Διότι ποτέ επιλογές άλλου ιδεολογικού ρεύματος δεν μπορούν να εφαρμόσουν αυτοί οι οποίοι δημιούργησαν τα προβλήματα με τις νεοφιλελεύθερες προκαταλήψεις και εμμονές τους.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα, ως συνέπεια αυτής της γενικής αρχής που περιέγραφα πριν, ότι δηλαδή δεξιοί δεν μπορούν να εφαρμόσουν κανόνες σοσιαλδημοκρατικών συμβιβασμών, είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα επαναλαμβανώ με το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα για την χρηματοδότηση των τραπεζών. Σε όλον τον κόσμο κινητοποιήθηκαν κυβερνητικές δυνάμεις για να μην υπάρξει πρόβλημα ρευστότητας.

Η ελληνική Κυβέρνηση προτείνει σχέδιο νόμου και επιλέγει έναν τρόπο χρηματοδότησης ο οποίος δεν συνάδει με κανένα διεθνές πρότυπο. Ας μείνουμε στα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Σαρκοζί επέλεξε στην Γαλλία να ενισχύσει την ρευστότητα των τραπεζών αλλά με τρόπο και με όρους πολύ σαφείς και συγκεκριμένους, ώστε η χρηματοδότηση να ρέει στην πραγματική οικονομία της Γαλλίας. Με όρους δηλαδή, τέτοιους ώστε η χρηματοδότηση να μετατρέπεται σε όφελος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της Γαλλίας.

Ο Μπράουν στη Βρετανία επέλεξε ένα σύστημα χρηματοδότησης που οδηγεί τουλάχιστον σε μια καθαρή μερική εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος. Ο Μπράουν δεν όρισε έναν μόνο εκπρόσωπο στο διοικητικό συμβούλιο των βρετανικών τραπεζών που ενδεχομένως θα ήταν αντικείμενο ευνοϊκής μεταχειρίσεως λόγω της χρηματοδότησης της ρευστότητάς τους.

Η ελληνική κυβέρνηση δεν επιλέγει ούτε το ένα μοντέλο, ούτε το άλλο. Το αρχικό σχέδιο που κατέθεσε τροποποιήθηκε πολλές φορές μέχρι σήμερα. Και τροποποιήθηκε είτε υπό το βάρος των αντιδράσεων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είτε επειδή καταλάβαινε ότι όλα όσα αρχικώς προγραμματίστηκαν ήταν μια τρύπα στο νερό.

Σημαντικότερο όλων στοιχείο προς την κατεύθυνση των διαδοχικών τροποποιήσεων που επέβαλλε ο Υπουργός Οικονομίας, ήταν οι πολύ σαφείς και συγκεκριμένες προτάσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., οι προτάσεις του Προέδρου του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Θα ήθελα να θυμίσω σε ορισμένους συναδέλφους, που μας καλούν να βρεθούμε στο ύψος των περιστάσεων, ότι η μοναδική ολοκληρωμένη πρόταση προέρχεται από το κόμμα της Αξιο-

ματικής Αντιπολίτευσης. Το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είπε ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει χρηματοδοτική ενίσχυση των τραπεζών χωρίς οι μέτοχοι να αυξάνουν το δικό τους μετοχικό κεφάλαιο. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι αυτό το οποίο πρότεινε συγκεκριμένο μηχανισμό αναχρηματοδότησης για να ευνοηθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και κυρίως οι μικρές επιχειρήσεις. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι αυτό που πρότεινε ότι καλό θα ήταν να υπάρχει μια κεντρική τράπεζα –δεν μιλά για την Τράπεζα της Ελλάδας- υπό τον έλεγχο του δημοσίου συμφέροντος, ώστε να μπορεί να επεμβαίνει ρυθμιστικά στην τραπεζική αγορά και να επηρεάζει τις άλλες τράπεζες. Είναι, λοιπόν, οι προτάσεις της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης που οδήγησαν την Κυβέρνηση σε αναθεωρήσεις.

Τώρα γιατί διαφωνούμε. Και μ' αυτό θα κλείσω. Είναι προφανείς οι θεμελιώδεις διαφορές μας.

Πρώτον. Η χρηματοδότηση της ρευστότητας των τραπεζών δεν μπορεί να τελεί υπό την προϋπόθεση ότι οι τράπεζες ελευθέρως θα αποφασίσουν αν θα εκδόσουν προνομioύχες μετοχές που θα αγοράσει το ελληνικό δημόσιο. Διότι αυτό είναι δυνατικό. Είναι στην ευχέρεια των τραπεζών να εκδώσουν προνομioύχες μετοχές και ενδεχομένως το ελληνικό δημόσιο να αγοράσει. Σχέδιο χρηματοδότησης από το κράτος, με τα χρήματα του ελληνικού λαού, σημαίνει υποχρεωτική αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και αγορά προνομioύχων μετοχών από το ελληνικό δημόσιο. Δεν μπορεί να είναι αλλιώς.

Δεύτερο. Διαφωνούμε γιατί δεν υπάρχει κανένας συγκεκριμένος μηχανισμός, κανένας συγκεκριμένος τρόπος ελέγχου ότι η χρηματοδότηση της ρευστότητας πράγματι θα περάσει στην πραγματική οικονομία. Σας θυμίζω, κύριοι Υπουργοί, ότι ο διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος μόλις πριν από λίγες μέρες δήλωσε ότι μέσα στο 2009 τελειώνουν οι προθεσμίες για τις ομολογιακές εκδόσεις των τραπεζών. Μπορείτε να δώσετε την εγγύηση και τη διαβεβαίωση στον ελληνικό λαό ότι η χρηματοδότηση των τραπεζών από το ελληνικό δημόσιο, με όποιες μορφές, δεν θα χρησιμοποιηθεί προκειμένου να ικανοποιηθούν οι υποχρεώσεις των τραπεζών με τη λήξη των ομολογιακών εκδόσεών τους;

Και τέλος, τι να κάνω έναν εκπρόσωπο στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών, σε περίπτωση χρηματοδότησης, του οποίου η αρμοδιότητα θα είναι να θέτει απλώς βέτο στο πώς μοιράζονται τα μερίσματα στους μετόχους και όταν δίδονται περισσότερο αυξημένες απ' όσο πρέπει οι αποδοχές των διευθυντικών στελεχών των τραπεζών;

Θα θέλαμε οι εκπρόσωποι του δημοσίου στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών να έχουν αποφασιστικό ρόλο και αρμοδιότητα στην πολιτική της τράπεζας και κυρίως στη μεταβίβαση των χρηματικών ροών προς όφελος της πραγματικής οικονομίας και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Αυτές είναι οι διαφωνίες μας. Εμείς είχαμε ολοκληρωμένη πρόταση. Για άλλη μία φορά η Κυβέρνηση αποδεικνύεται παντελώς ανεπαρκής να διαχειριστεί την οικονομική κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

Ολοκληρώνουμε τη συζήτηση με τον κ. Αθανάσιο Μωραΐτη. Εξαντλείται ο κατάλογος των πρωτολογιών για να εισέλθουμε στις δευτερολογίες.

Ορίστε, κύριε Μωραΐτη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνω πράγματι πόσο δύσκολο είναι από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να έρθουν σε αυτή την Αίθουσα, σε αυτή τη συγκυρία και να προσπαθήσουν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι θα πρέπει κάποια στιγμή σε αυτήν την Αίθουσα, σε αυτό τον ιερό χώρο να μπουν κάποια όρια. Δεν μπορούν να ακούγονται πλέον τόσο μεγάλες αυθαιρεσίες.

Άκουσα από εκλεκτό συνάδελφο πριν λίγα λεπτά, θέλοντας να στηρίξει αυτό το σχέδιο της Κυβέρνησης, το οποίο βεβαίως βρίσκεται στον αέρα και δεν λύνει κανένα πρόβλημα, να μας μιλάει για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την Κυβέρνη-

ση των έργων, όπως είπε και την Κυβέρνηση της ευθύνης.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, αυτές τις δύσκολες, αλλά και κρίσιμες ώρες για τη χώρα μας να μην παίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Αν σε τρεις ή τέσσερις μήνες χάσετε τις εκλογές, εγώ θέλω να κάνω ένα ερώτημα: Τι έχει να θυμάται ο ελληνικός λαός από αυτήν την Κυβέρνηση Καραμανλή; Πείτε μου ένα μικρό ή μεγάλο έργο, το οποίο μπορεί να θυμάται ο ελληνικός λαός, μια αλλαγή, μια μεταρρύθμιση. Το μόνο που έχει να θυμάται είναι σκάνδαλα, καρτέλ, κουμπάρους, Βατοπέδια. Μόνον αυτήν την εικόνα αφήνετε πίσω σας, εγκαταλείποντας την κυβέρνηση της χώρας σε μικρό διάστημα από τώρα.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σε αυτά τα οποία λέμε.

Επίσης, άκουσα και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Παναγιωτόπουλο, ο οποίος προσπάθησε να παρουσιάσει ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ., μία Αντιπολίτευση που είναι σε μία σύγχυση. Μπορεί να σας ενοχλεί, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά σε αυτήν την κρίση αποδείχθηκε ότι υπάρχει και μία πολιτική δύναμη σε αυτόν τον τόπο που ήρθε με μία δέσμη προτάσεων, θέσεων. Ακολουθείτε, βεβαίως, από πίσω μας και μόνο παρατηρώντας εμάς, μπορείτε, αν θέλετε, να δώσετε κάποιες λύσεις. Ήρθε, λοιπόν, να μας πει για μία σύγχυση.

Η σύγχυση είναι στην παράταξή σας, όταν είδαμε σήμερα εκπρόσωπο της Λαϊκής Δεξιάς σε αυτό το σχέδιο ενός Υπουργού, γνωστού νεοφιλελεύθερου και μονεταριστή, να δίνει ψήφο εμπιστοσύνης και μάλιστα με αυτά τα ένθερμα λόγια.

Άρα η σύγχυση δεν είναι στη δική μας παράταξη. Η σύγχυση είναι σε σας, που υπηρετήσατε την αγορά όλα αυτά τα χρόνια, μας είπατε ότι η αγορά είναι «ιερή αγελάδα», που δεν πρέπει να την αγγίζει κανείς. Και ήρθε η ώρα που κατέρρευσε η αγορά και δημιούργησε αυτά τα προβλήματα στην κοινωνία και τον κόσμο. Και καλείται η πολιτική να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά.

Θέλω, όμως, να πω κάτι, το οποίο μου είπε ένας φίλος ερχόμενος εδώ, ένας άνθρωπος ο οποίος σε αυτήν τη χώρα παράγει, εργάζεται. Δεν είναι ούτε αερπίζης ούτε μεταπράτης. Μου είπε ότι η διαχείριση αυτής της μεγάλης κρίσης και ειδικά αυτού του νομοσχεδίου από πλευράς της Κυβέρνησης, θυμίζει σκηνές από τις ταινίες του Mr. Bean. Και το σκέφτηκα. Και λέω, πρέπει να έχει δικιο τελικά. Δεν είναι δυνατόν τόσες απανωτές γκάφες, τόσο μεγάλη αναστάτωση, παλινωδίες, τόσα αυτογκόλ να μη μας θυμίζουν τον Mr. Bean με τις ωραίες του ταινίες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πράγματι απίστευτο το πώς έχουμε φτάσει εδώ μέχρι σήμερα. Είναι απίστευτο πράγματι που επιμένουν κάποιοι συνάδελφοι –και ο κύριος Υπουργός πριν- να μας λένε ότι τα είπαμε πρώτοι. Μπορεί να είπατε κάποια πράγματα πρώτοι, αλλά νομοθετείτε –και μάλιστα λάθος- τελευταίοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα σας.

Αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση, η οποία δημιούργησε όλο αυτό το μπάχαλο και η οποία παρακολουθεί την κρίση, δεν παρεμβαίνει. Σήμερα βλέπουμε την πραγματική οικονομία της χώρας μας σε μία τόσο μεγάλη κρίση, την οποία κανένας μάς δεν μπορούσε να προβλέψει. Ήσασταν εσείς που μας λέγατε ότι η αγορά είναι ψυχολογία, η αγορά είναι κλίμα. Δυστυχώς, όμως, οι παλινωδίες σας, οι πολιτικές σας, η σύγχυση η μεγάλη, που βεβαίως κάπου δικαιολογείται, γιατί υπάρχει και μία κατάρρευση μιας ιδεολογίας που ταυτιστήκατε επί χρόνια και καταρρέει αυτήν τη στιγμή, την αγορά τη στέλνουν αυτή τη στιγμή στο ψυχιατρείο. Εσείς, κύριε Υπουργέ, που μας μιλούσατε για ψυχολογία και για κλίμα.

Θέλω να ρωτήσω κάτι: Αν οι μέχρι σήμερα πολιτικές ήταν πολιτικές που στηρίζαν την αγορά. Σε καμμία περίπτωση.

Παρουσιάστηκε ένα προκλητικό σχέδιο, το οποίο δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μία λευκή επιταγή προς τις τράπεζες. Οι πολιτικές, όμως, και κοινωνικές αντιδράσεις σας ανάγκασαν σε μία άτακτη υποχώρηση με τροπολογίες, ερμηνευτικές δηλώσεις. Και όλα αυτά, βεβαίως, στο πόδι.

Ήρθε η Κομισιόν να κάνει όχι τις παρατηρήσεις, όπως είπατε, αλλά κακήν κακώς να κάνετε αλλαγές για να μπορέσει να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Και βεβαίως σήμερα είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία δεν γνωρίζει

ποιες τράπεζες πραγματικά έχουν πρόβλημα και ποιους καλείται σήμερα αυτό το σχέδιο να βοηθήσει και να βγάλει από το αδιέξοδο.

Κύριε Υπουργέ, είστε σε μία κατάρρευση. Είστε μία κυβέρνηση η οποία δεν ξέρει πού πηγαίνει, αλλά κυρίως τι της γίνεται. Η αγορά σήμερα αναστενάζει, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι επιχειρήσεις οι οποίες βρίσκονται σε μεγάλο αδιέξοδο. Ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας και επαγγελματίας αυτής της χώρας είναι καθημερινά με το άγχος των ακάλυπτων επιταγών, αλλά και γενικότερα της ζήτησης που βλέπουμε ότι πέφτει.

Απέναντι σε όλα αυτά εσείς το μόνο πράγμα το οποίο αντιλαμβάνεστε είναι πώς θα συνεχίσετε να στηρίζετε τα δικά σας συμφέροντα, τους δικούς σας φίλους ή κουμπάρους –δεν ξέρω- αλλά κυρίως ένα τραπεζικό σύστημα, το πιο κερδοσκοπικό και κερδοφόρο σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Ένα λεπτό μόνο θέλω.

Η αγορά δεν είναι «Μονόπολη» και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Εσείς, όμως, έτσι την αντιλαμβάνεστε. Έτσι ακριβώς αντιλαμβάνεστε την αγορά.

Θέλω, όμως, να πω σε αυτήν την κρίσιμη συνεδρίαση ότι οι πολίτες έχουν στραμμένα τα βλέμμά τους εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στο πώς οι πολιτικές δυνάμεις καταθέτουν τις δικές τους προτάσεις και θέλουν η χώρα να βγει από την κρίση.

Οι πολίτες, αν δεν το έχετε καταλάβει, όμως, κι αν δεν το έχετε ακούσει, λένε καθαρά, δυνατά, ασυμβίβαστα προς τα απανταχού «golden boys» και της πολιτικής και της αγοράς, ότι δεν υπάρχουν μόνο κέρδη και μπόνους. Υπάρχει και η κοινωνία. Δεν υπάρχουν μόνο αριθμοί, τοξικά ομόλογα και καμένες συνειδήσεις. Υπάρχουν και οι άνθρωποι. Κι εμείς ως πολιτική δύναμη αυτούς υπηρετήσαμε, με αυτούς σήμερα βαδίζουμε και υπηρετούμε, αυτούς θα υπηρετήσουμε και ως αυριανή κυβέρνηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε το στάδιο των πρωτολογιών. Εξαπλήθηκε ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για επτά λεπτά. Θα ακολουθήσει η κ. Άννα Φιλίνη και ο κ. Μαυρουδής Βορίδης με τον ίδιο χρόνο και κλείνουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω με το ότι πραγματικά αισθάνομαι μεγάλη λύπη για τον τρόπο που λειτουργεί το Κοινοβούλιό μας. Ένα σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας χαρακτήρισε «νομοσχέδιο Αλογοσκούφη», έγινε απουσία του κ. Αλογοσκούφη.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε και πάλι για μια ακόμη φορά προκλητικά λείπει.

Θα έλεγα ότι δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι, αλλά είδα έναν Υπουργό που ήρθε εδώ και αντί να τοποθετηθεί επί του νομοσχεδίου, αντί να ξεκαθαρίσει τα σκοτεινά σημεία, αντί να δεσμευτεί στα αδιαφανή σημεία μπροστά στη Βουλή ότι αυτές είναι οι σκέψεις του, έτσι θα το εφαρμόσει, προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται, αφού μας έκανε μια περιήγηση από ψηλά επί 23 λεπτά στην παγκόσμια οικονομία, μας είπε ότι το νομοσχέδιο κινείται σε σωστή κατεύθυνση. Διαφωτίστηκε κανείς εδώ μέσα στην Αίθουσα από την ομιλία του Υπουργού;

Αυτή η νοοτροπία της υποβάθμισης της Βουλής, να μη μιλάμε στη Βουλή, αλλά να πηγαίνουμε να διαπραγματευόμαστε με τους τραπεζίτες, θυμίζει άλλες εποχές και ιδιαίτερα σήμερα, μια μέρα μετά από ένα μεγάλο απόηχο που έγινε στην ελληνική Βουλή, στην εξεταστική επιτροπή, όπου δέχθηκε η Βουλή να δει προϊόντα παράνομα, που έχουν ληφθεί. Αυτό το βίντεο είναι βίντεο ντροπής! Εγώ, ως Βουλευτής αυτού του Κοινοβουλίου, ντρέπομαι γι' αυτό το θεσμικό απόηχο που έγινε στην ελληνική Βουλή.

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς θέσαμε καθαρά τα ζητήματα και δεν μας απαντήσατε. Σας είπαμε πως αυτό το νομοσχέδιο δεν κατοχυρώνει ούτε στο λεπτό ποσά χρήματα θα πάνε στα νοικοκυριά, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στις εξαγωγικές επιχει-

ρήσεις.

Δεν είμαι νομικός, αλλά ξέρω πως ένας νόμος που έχει έναν κανόνα, χωρίς να έχει μηχανισμό εφαρμογής και κύρωσης, δεν είναι κανόνας. Είναι έτσι, κύριε συνάδελφε, που είστε νομικός; Άρα, δεν υπάρχει καμμία θεσμική δέσμευση ότι θα πάνε εκεί τα λεφτά.

Σας είπαμε ότι έχει κόστος και σας εξηγήσαμε ότι το κόστος δεν είναι μόνο το κόστος των χρημάτων που θα χρειαστεί να δανειστείτε με ομόλογα, για να τα δώσετε στις τράπεζες. Είναι και το κόστος της αναχρηματοδότησης του δημόσιου χρέους. Σας δείξαμε ότι η μεγέθυνση των περιθωρίων ανάμεσα στα ελληνικά ομόλογα, τα πενταετή και τα δεκαετή, και τα γερμανικά ομόλογα, αυτή η εκτόξευση ήδη στοιχίζει πάρα πολύ στο ελληνικό δημόσιο.

Από την άλλη τι κάνετε; Δίνετε στις τράπεζες. Ας πάρουμε τις προνομιακές μετοχές. Στην ουσία εδώ προνομιακά τι κάνετε; Δίνετε ένα δάνειο, το οποίο θα έχει τη δυνατότητα νομικά να χαρακτηριστεί ως ίδιο βασικό κεφάλαιο. Γιατί δανεισμός είναι. Αγοράζετε στην ονομαστική τιμή. Θα εξαγοραστούν πίσω πάλι στην ονομαστική τιμή. Απεμπολείτε κάθε κεφαλαιακό κέρδος. Οποιοδήποτε.

Και μας λέτε: «Μα βάζω ψηλά, δηλαδή 10%, την απόδοση.» Διαβάζω στο σημερινό «ΒΗΜΑ» τα εξής: «Ένα ελληνικό πανεπιστήμιο της βόρειας Ελλάδας έβγαλε σε δημοπρασία πού θα βάλει τις καταθέσεις του, 6.000.000 το μέγεθος -6.000.000, όχι 6.000.000.000!- για δύο μήνες. Πέντε τράπεζες έδωσαν 8,5% και τελικά κατέληξε στην τράπεζα, η οποία πληρώνει 9%-10%.»

Δηλαδή, με απλούς οικονομικούς όρους ελάτε να πείτε ότι σήμερα θα δώσετε 5.000.000.000 για πέντε χρόνια, όχι για δύο μήνες, και θα πάρετε 10%; Και θεωρείτε ότι αυτό είναι ψηλό; Πείτε το σε οποιονδήποτε άνθρωπο στην αγορά και θα γελάσει μαζί σας! Χαρίζετε στις τράπεζες!

Και προσέξτε, στο ίδιο το νομοσχέδιο δίνετε τη δυνατότητα στις τράπεζες όποτε θέλουν να το εξαγοράσουν, αλλά δεν δίνετε τη δυνατότητα στο κράτος, όταν θελήσει και κρίνει ότι έχει εκπληρωθεί ο λόγος, να μπορεί το ίδιο, με πρωτοβουλία του, να το εξαγοράσει, γιατί αυτά τα λεφτά θέλει να τα δώσει σε άλλους πόρους. Και δεν περιορίζετε εδώ αυτές τις μετοχές από τι θα έχει τη δυνατότητα η τράπεζα να τις εξαγοράσει. Δηλαδή θα έχει τη δυνατότητα να πάει να δανειστεί και να αγοράσει πίσω αυτές τις μετοχές, πράγμα που θα αφήσει εκ νέου την κεφαλαιακή επάρκεια. Άρα, με αυτόν τον τρόπο δεν παίρνετε ένα μακροπρόθεσμο μέσο, για να ανέβει η κεφαλαιακή επάρκεια.

Δεύτερον, σας είπαμε πως τα 15.000.000.000 θα είναι μηχανισμός επιδότησης. Οφείλετε να τοποθετηθείτε σε τι ποσοστό θα είναι η προμήθεια και με ποιο τρόπο θα το κάνετε. Δεν μπορεί να κρύβετε με αυτά τα πράγματα. Είναι επιδότηση. Επιδότηση πρέπει να εξηγήσετε στο ελληνικό Κοινοβούλιο γιατί.

Τρίτον, πρέπει να μας δεσμευτείτε εδώ ότι οι εξασφαλίσεις που θα πάρετε θα είναι υψηλού χαρακτηρισμού. Πείτε μας μέχρι πού είστε διατεθειμένοι να πάτε, για να ξέρουμε και εμείς τι πιστωτικό κίνδυνο ετοιμάζετε να φορτώσετε στις πλάτες του δημοσίου.

Τέλος, πείτε καθαρά στον ελληνικό λαό τι δεσμεύσεις έχετε αναλάβει και πώς η ρευστότητα που θα δώσουμε δεν θα κατευθυνθεί είτε στην εξαγορά ιδίων τίτλων ή θα πάει στα Βαλκάνια. Αυτά πρέπει να τα πείτε πριν ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξαναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου και οκτώ μαθητές και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Καρίας Κάτω Αχαΐας.

Καλώς ήρθατε!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει για να δευτερολογήσει η κ. Φιλίνη για επτά λεπτά.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις πριν από λίγο ακούσαμε τον κύριο Υπουργό, που ήρθε με μεγάλη καθυστέρηση σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν μας άκουσε. Είπε τις απόψεις, τις δικές του και της Κυβέρνησης.

Πρέπει να πω ότι ο κύριος Υπουργός, προσπάθησε να πει ότι όντως βρισκόμαστε σε μία περίοδο ύφεσης της οικονομίας παγκοσμίως όπως και στη χώρα μας. Προσπάθησε μάλιστα να δώσει και μία εξήγηση, χωρίς, βέβαια, να μας ικανοποιεί, αλλά θέλησε να εντάξει την πολιτική της Κυβέρνησής του μέσα σε αυτό το κλίμα.

Η μόνη πολιτική στην οποία επιμένει μέσα στην περίοδο της ύφεσης η Κυβέρνηση είναι αυτή η πολιτική της στήριξης των τραπεζών με τα 28.000.000.000 και μάλιστα της στήριξης των τραπεζών στην ίδια ακριβώς γραμμή που έχει οδηγήσει μέχρι τώρα στην κρίση και την ελληνική οικονομία.

Είναι αλήθεια ότι εκπρόσωποι των τραπεζών, όταν ήρθαν και σε ακρόαση στην επιτροπή μας στη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου για τα 28.000.000.000, παρουσιάστηκαν ότι δεν ενδιαφέρονται, ότι δεν έχουν ανάγκη αυτά τα χρήματα, παρά το γεγονός ότι είναι σε όλους πια γνωστό, μετά και από δημοσιεύματα στον Τύπο, ότι υπάρχουν μεγάλα δάνεια από τη μεριά των ιδίων αυτών τραπεζών και μάλιστα ότι αυτά εκπίπτουν, με μεγάλα προβλήματα γι' αυτές, μέσα στο 2009 και το 2010.

Τελικά, αυτό το σχέδιο νόμου δίνει 5.000.000.000 για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών. Όμως, αυτό το μετοχικό κεφάλαιο δίνεται με μορφή ζεστού χρήματος στις τράπεζες, χωρίς αυτές να δίνουν καμμία απολύτως εγγύηση ότι πρόκειται αυτά τα κεφάλαια να τα δώσουν για την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας και, βεβαίως, για την ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, που και αυτό θα εξασφάλιζε την κίνηση της αγοράς.

Η ελληνική Κυβέρνηση το μόνο που κάνει είναι να έχει μία εγγύηση μέσα σ' αυτό το σχέδιο νόμου μέσω ενός εκπροσώπου του δημοσίου, τον οποίο θα στέλνει στις τράπεζες, ο οποίος όμως δεν θα έχει απολύτως καμμία εξουσία. Αυτός ο εκπρόσωπος προς τις ελληνικές τράπεζες, το πολύ-πολύ να κοιτάζει το πόσο ψηλοί θα είναι οι μισθοί των στελεχών της τράπεζας. Δεν έχει καμμία, απολύτως, άλλη εξουσία.

Εμείς είπαμε και επαναλαμβάνουμε το εξής: Εάν οι ελληνικές τράπεζες έχουν ανάγκη από αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου, θα πρέπει αυτό να το ζητήσουν από τους ίδιους, τους δικούς τους μετόχους. Δεν πρέπει το δημόσιο να δώσει ανεξέλεγκτα ζεστό χρήμα στις τράπεζες. Και αν οι τράπεζες δεν μπορούν να έχουν αυτό το μετοχικό κεφάλαιο, τότε το δημόσιο πρέπει να εξασφαλιστεί με την απόκτηση εκείνου του απαραίτητου ποσοστού που εξασφαλίζει τον έλεγχο των τραπεζών από τη μεριά του δημοσίου, να υπάρξει, δηλαδή, μια κρατικοποίηση.

Εμείς γνωρίζουμε ότι δεν πρόκειται οι τράπεζες από μόνες τους, όπως είπαμε και πριν, να προχωρήσουν σε μία αναπτυξιακή πολιτική. Θα συνεχίσουν την πολιτική με την οποία έχουν μέχρι τώρα πορευθεί και η οποία έχει οδηγήσει και στην αύξηση της κρίσης στην ελληνική κοινωνία.

Επιμένουμε ότι χρειάζεται να υπάρξει ένας πυλώνας του δημοσίου με την Εθνική Τράπεζα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και την Αγροτική Τράπεζα. Και πιστεύουμε ότι αυτό αποτελεί μία συγκεκριμένη πρόταση από τη μεριά μας, παρά το γεγονός ότι και ο κύριος Υφυπουργός και ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και ο κύριος Υπουργός, προηγουμένως, είπαν ότι όλη η Αντιπολίτευση δημαγωγεί. Όχι, κάνουμε αυτή την πολύ συγκεκριμένη πρόταση, η οποία βέβαια είναι μία τομή. Δεν είναι μία εύκολη πρόταση. Όμως, είναι μία πρόταση εφικτή και μέσα στις σημερινές συνθήκες. Δεν χρειάζεται μία ανατροπή του όλου συστήματος για να ακολουθηθεί αυτή η πρόταση.

Βέβαια, αυτή η πρόταση είναι δύσκολη και η Νέα Δημοκρατία προφανώς δεν μπορεί να τη δεχθεί. Βεβαίως, και η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν τοποθετήθηκε επί αυτής, παρά το γεγονός ότι η πρότασή μας ανοίγει δρόμους. Είναι η μόνη πρόταση που ανοίγει πραγματικά δρόμους μέσα στην ελληνική κοινωνία, ο μόνος δρόμος που μπορεί να παρέχει εγγυήσεις και για τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Επιπλέον και εν συντομία, θέλω να πω ότι ο κύριος Υπουργός είπε πριν από λίγο ότι με την πολιτική που ακολουθεί δεν θα υπάρξει αύξηση του δημοσίου χρέους. Όμως, με τα ομόλογα τα οποία θα δώσει το ελληνικό δημόσιο στις τράπεζες δεν θα αναγκαστεί να αυξήσει το δημόσιο χρέος; Γιατί το αποκρύπτει αυτό ο κύριος Υπουργός; Γιατί δεν μας λέει ότι αναγκαστικά για να υπάρχουν αυτά τα καινούρια 8.000.000.000, θα χρειαστεί η ελληνική Κυβέρνηση, το ελληνικό δημόσιο μάλλον, να δανειστεί από το εξωτερικό και άρα, να αυξήσει το δημόσιο χρέος;

Και επιπλέον, γιατί δεν τοποθετείται πάνω σε ολόκληρη την κριτική την οποία έχουμε ασκήσει ως προς το γεγονός ότι με τις εγγυήσεις που παρέχει στις ελληνικές τράπεζες με τα 15.000.000.000, ουσιαστικά αυτές θα ενισχύσουν τις ελληνικές τράπεζες, προκειμένου να μπορέσουν να συνεχίσουν να έχουν τα δάνεια τα οποία έχουν και τα οποία εκπίπτουν το 2009 και το 2010;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, η μόνη αναπτυξιακή πολιτική που μας είπε ο κύριος Υπουργός δεν είναι βέβαια ούτε για την παιδεία ούτε για την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας ούτε για την υγεία. Μίλησε μόνο για τις Σ.Δ.Ι.Τ. και για όλες τις διαδικασίες των έργων με συμβάσεις παραχώρησης. Δεν αναφέρονται συγκεκριμένα έργα αναπτυξιακά γι' αυτή τη χώρα. Και τα έργα αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός, γίνονται μαζί με το μεγάλο κεφάλαιο και με κανένα τρόπο δεν πρόκειται να ενισχυθούν βέβαια τα αγροτικά νοικοκυριά, τα νοικοκυριά μέσα στις πόλεις. Δεν πρόκειται να ενισχυθούν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Φιλίνη.

Το λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βορίδης από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό για τη δευτερολογία και θα κλείσουμε με τον κ. Αγοραστό Κωνσταντίνο από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τέλος αυτής της διαδικασίας στην οποία συζητήσαμε την αρχή του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, νομίζω ότι για μία ακόμα φορά μπορούμε να διαπιστώσουμε αρκετά εύκολα το εξής: Όπως είναι δομημένο το σύστημα των συζητήσεων από τον Κανονισμό της Βουλής, προϋποθέτει να γίνεται το ακόλουθο. Γίνονται τοποθετήσεις και εν συνεχεία τοποθετείται ο Υπουργός. Και τοποθετείται εν συνεχεία, διότι πρέπει να έχει λάβει υπ' όψιν του τις τοποθετήσεις για να απαντήσει. Και εν συνεχεία, υπάρχουν οι δευτερολογίες των εισηγητών, ακριβώς γιατί απαντούν στον Υπουργό, για να κλείσει ο Υπουργός έχοντας την τελευταία λέξη και να έχουν καλυφθεί ένθεν και κενθεν τα επιχειρήματα.

Αυτό και θεωρητικώς για τη διαμόρφωση της πλειοψηφίας μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά ακόμα κι αν θεωρήσει κανείς ότι αυτό είναι λίγο έως πολύ δεδομένο, πάντως για να γίνεται κατανοητό σε επίπεδο κοινωνίας τι είναι αυτό το οποίο συζητάμε.

Δυστυχώς, αυτό δεν ακολουθείται. Υπάρχουν, όπως έχω επισημάνει κατ' επανάληψη παράλληλοι μονόλογοι, με αποτέλεσμα και οι δευτερολογίες το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να επισημάνουν αυτή την έλλειψη απαντήσεων.

Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, να συζητάμε δεκατρείς ώρες, να εκτίθενται επιχειρήματα και από την πλευρά της Κυβερνήσεως να μην έχουμε ακούσει μία απάντηση. Όχι απάντηση με την έννοια ότι υποχρεωτικά θα μας πείσουν όσα θα μας πει η Κυβέρνηση ή ό,τι αντιστοίχως η επιχειρηματολογία της Αντιπολίτευσης θα πείσει την Κυβέρνηση, αλλά εν πάση περιπτώσει έτσι πρέπει να μιλάμε.

Δεν είναι δυνατόν να μην απαντάτε στο γιατί έχετε επιλέξει το συγκεκριμένο τρόπο στήριξης των τραπεζών. Δεν είπε κανείς να αφήσουμε να καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα. Γιατί εσείς έρχεστε και επιχειρηματολογείτε γενικώς για την τραπεζική κρίση, γενικώς για την κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Συμφωνούμε σ' αυτά. Όμως, αυτό που συζητάμε είναι το γιατί επιλέγετε αυτήν την οδό.

Και μάλιστα, όλες οι πτέρυγες -με τη δική της εκδοχή η κάθε μία- επιχειρηματολόγησαν και σας έκαναν αντιπροτάσεις. Επί

των αντιπροτάσεων, δεν υπήρξε απάντηση. Γιατί δεν προχωρήσατε σε αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου; Γιατί δεν αφήσατε να πιεστεί η κατάσταση, ώστε να βάλουν λεφτά οι ίδιοι οι μέτοχοι και να στηρίξουν τις δουλειές τους; Γιατί δεν προχωρήσατε σε αυξήσεις μέσα στην αγορά; Γιατί δεν προχωρήσατε -αν δεν τις κάλυπτε τις αυξήσεις η αγορά- σε κάλυψη του μετοχικού κεφαλαίου των συγκεκριμένων μετοχών από το ελληνικό δημόσιο; Αυτό όλο δεν έχει απαντηθεί.

Σας ειπώθηκαν και άλλες πιο τεχνικές, αν θέλετε, προτάσεις για τη στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τις οποίες επίσης δεν απαντήσατε. Άρα, λοιπόν, μένει εκκρεμές αυτό το ζήτημα.

Επόμενο ερώτημα: Γιατί -σας λέω εγώ ένα επιμέρους στοιχείο κριτικής- τις αφήνετε να επιλέξουν για το αν θα μπουν σ' αυτό το σχήμα μέχρι την 1η Φεβρουαρίου του 2009; Για ποιο λόγο αυτή η παράταση του χρόνου; Για να πάνε να δώσουν τα μερίσματα και τα μπόνους στις 31 Δεκεμβρίου που θα έχουν κλείσει τους ισολογισμούς τους; Για ποιο λόγο το κάνετε αυτό; Δεν ακούσαμε απάντηση.

Γιατί έχουν δικαίωμα επαναγοράς των μετοχών τους, την οποία επαναγορά έχουν από 1η Ιουλίου 2009 και μετά, επομένως στις 2 Ιουλίου έχουν δικαίωμα να επαναγοράσουν, αλλά όμως τα βάρος των εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου μένουν μέχρι και τρία χρόνια. Για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό; Γιατί κάνετε αυτού του τύπου το διαχωρισμό;

Περαιτέρω, σας ρωτήθηκε επανειλημμένως, ποιες είναι οι συγκεκριμένες εγγυήσεις. Έρχεστε και λέτε ότι όλο αυτό θα ενισχύσει την πραγματική οικονομία. Εγώ να το δεχτώ αυτό σαν μία κατ' αρχήν πολιτική ευχή. Ερώτημα: Μέσα από τη συγκεκριμένη διάταξη η οποία έχει τεθεί του άρθρου 5 που λέει ότι οφείλουν να χρησιμοποιούν το προϊόν της ρευστότητας του άρθρου 3 για χορήγηση στεγαστικών δανείων και προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτό λοιπόν ερωτώ, με ποιο τρόπο είναι εξαναγκαστό; Ρωτήστε και συναδέλφους νομικούς εάν δεν ξέρετε να μου το απαντήσετε. Εγώ σας λέω ότι δεν τα χρησιμοποιούν γι' αυτά. Τα κάνουν κάτι άλλο. Τι θα πάθουν; Από πού προκύπτει το τι θα πάθουν. Αυτό για να συνεννοούμεθα είναι απλής κανών δικαίου. Σημαίνει ότι δεν συνοδεύεται από κύρωση.

Περαιτέρω, να σας πω και κάτι ακόμα που αφορά τη διατύπωση. Λέτε η δε παρεχόμενη κατά το άρθρο 2 εγγύηση που θα χρησιμοποιηθεί για τη ρευστότητα, δύναται να αφορά σε χορηγήσεις. Άρα, είναι στη διακριτική τους ευχέρεια αυτό. Εδώ δεν έχουν καν υποχρέωση. Αν θέλουν!

Να σας πω κάτι άλλο. Στο άρθρο 6 λέει ότι προς εξασφάλιση δανείων ή πιστώσεων προς πιστωτικά ιδρύματα, η εγγύηση δύναται να παρέχεται υπέρ του ελληνικού δημοσίου. Εάν θέλουν θα τη δώσουν την εγγύηση, αν δεν θέλουν δεν την δίνουν. Τι είδους εγγυήσεις βεβαίως, τι ποσό; Τι σημαίνει π.χ. ότι θα χορηγούν τα δάνεια με ανταγωνιστικούς όρους; Σας το ρωτήσαμε τι σημαίνει αυτό. Σε ανταγωνιστικούς όρους σε ποια αγορά; Στην εγχώρια; Στη διεθνή; Μείωση του επιτοκίου π.χ. κατά 0,1% έναντι ανταγωνιστικών όρων; Αυτό προσδοκούμε; Τη μείωση των επιτοκίων κατά 0,1%; Αυτό είναι το ζητούμενο;

Άρα, λοιπόν, σε αυτά δεν έχετε δώσει απαντήσεις. Και ξέρετε, από ένα σημείο και πέρα εσείς δεν απαντάτε. Ακούστε τώρα. Όταν ρωτάμε γιατί δεν προχωράτε στο συγκεκριμένο τρόπο των αυξήσεων μετοχικού κεφαλαίου, εσείς δεν απαντάτε, δεν λέτε κουβέντα. Έρχεται όμως ο Πρόεδρος της «ALPHA BANK» και απαντάει για σας και λέει, αν υπάρξει πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας δεν θα μπορούσε λέει να λυθεί μέσω αύξησης κεφαλαίου με under writer το κράτος, ώστε και οι μεγάλοι μέτοχοι να βάλουν το χέρι στην τσέπη. Λέει λοιπόν ο κ. Κωστόπουλος, σε ποια τιμή μετοχής θα βγει σήμερα και θα κάνεις αύξηση κεφαλαίου; Σε εξευτελιστικές τιμές των μετοχών; Δηλαδή στα σοβαρά να δεχτώ ότι αυτή είναι η αξία της τράπεζας; Όχι λέει, αυτό δεν το δέχομαι.

Ο κ. Κωστόπουλος και έχει πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας, και θέλει να πάρει τα λεφτά, και θέλει να τον χρηματοδοτήσουν οι Έλληνες φορολογούμενοι, αλλά θέλει και να πουλήσει ακριβά τις μετοχές του. Και αυτό το πράγμα εσείς το στηρίζετε. Γιατί ο κ. Κωστόπουλος, εάν θέλει να στηρίξει τη μετοχή του,

δεν βάζει δικά του λεφτά και έρχεται με τα λεφτά του ελληνικού λαού να κάνει στήριξη της δικής του μετοχής; Για ποιο λόγο εσείς το δέχεστε αυτό; Έχετε καμμία καλύτερη εξήγηση απ' αυτήν που δίνει εδώ ο κ. Κωστόπουλος; Γιατί εξήγηση δεν έχετε δώσει. Όχι τις γενικότητες περί ρευστότητας, όχι τις γενικότητες περί στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Να πείτε συγκεκριμένα γιατί επιλέγετε αυτό το σχήμα και δεν επιλέγετε ένα άλλο;

Άκουσα την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού σας Εκπροσώπου που είπε ότι είναι μεγάλη επιτυχία -ακούστε- του σχεδίου νόμου ότι δέχθηκαν οι τράπεζες να ενταχθούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μας έκαναν και χάρη δηλαδή! Κάνανε χάρη οι τράπεζες στον ελληνικό λαό που θα κάτσει να δανειστεί 5.000.000.000 για να τους τα δώσει. Αφήνω δε το μνημείο αντιφατικότητας του κ. Αλογοσκούφη, ο οποίος, αφού έχυσε εδώ κροκοδείλια δάκρυα για το θέμα του δημοσίου χρέους που έχει παραλύσει την ελληνική οικονομία, που δεν μας αφήνει περιθώρια, που το έχει κληρονομήσει από το παρελθόν και όλα αυτά, εν συνεχεία έρχεται να επιβαρύνει αυτό το δημόσιο χρέος με 5.000.000.000, γιατί θα τα δανειστείτε, με τα 8.000.000.000 των ομολόγων, γιατί θα τα δανειστείτε. Έρχεται λοιπόν να επιβαρύνει αυτό το δημόσιο χρέος ο κ. Αλογοσκούφης, αφού κατ' αρχάς μας είπε ότι η πολιτική του είναι πολιτική της συγκρατήσεως του δημοσίου χρέους.

Ελπίζω ότι ο κύριος συνάδελφος ο οποίος έπεται εμού και ο οποίος θα εκπροσωπήσει τη Νέα Δημοκρατία, αλλά ενδεχομένως και εσείς, κύριε Υπουργέ, έστω στο παρά πέντε αυτής της συζήτησής, θα θελήσετε να δώσετε κάποιες απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τίθεται από πολλούς ομιλητές το σημαντικό κατά την άποψή τους ερώτημα, αφού όπως μας λέτε κύριοι της Κυβέρνησης, υπάρχει ασφάλεια στο τραπεζικό μας σύστημα, προς τι λοιπόν αυτό το πακέτο; Επιχειρηματολόγησαν, είπαν αρκετά. Σε αυτά που είπαν θα προσθέσω κάτι που νομίζω ειπώθηκε, αλλά δυστυχώς δεν έχει ενσωματωθεί στη συζήτηση που γίνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που όλες οι χώρες αυτήν τη στιγμή παίρνουν μέτρα και μάλιστα, μέτρα που προσομοιάζουν με τα δικά μας -και αν θέλετε εδώ ίσως θα ήταν μία καλή ευκαιρία να συγκρίνουμε τα διάφορα μέτρα που παίρνουν οι ευρωπαϊκές χώρες και να βγάλουμε τα οποιαδήποτε συμπεράσματα- αντιλαμβανόσαστε τι θα σήμαινε για τη χώρα μας να έμενε έξω από αυτό το παιχνίδι ρυθμίσεων;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεν λέμε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Γιατί ξαφνικά τι έγινε μέσα από αυτήν τη συζήτηση; Παρουσιάστηκαν να λέτε και να επιστρέψετε στον παρεμβατισμό, στον προστατευτισμό, να μιλάτε για κρατικοποιήσεις τραπεζών, να πάτε από τη μία άκρη στην άλλη άκρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Όλος ο κόσμος μιλάει για κρατικοποιήσεις. Δεν το έχετε καταλάβει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Παπαχρήστο, δεν έχετε το λόγο, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και βεβαίως αυτό που είπαμε με απλά λόγια είναι ότι αυτό το οποίο κάνουμε με αυτήν την πρότασή μας δεν είναι τίποτα άλλο παρά για να ενισχύσουμε τη ρευστότητα της οικονομίας και μόνο την οικονομία. Και όταν λέμε οικονομία, εννοούμε και το μικρομεσαίο, εννοούμε και αυτόν ο οποίος πηγαίνει να πάρει το στεγαστικό δάνειο, εννοούμε και το μικρό επιχειρηματία και βεβαίως, εννοούμε και τις μεγάλες δραστηριότητες, τις Σ.Δ.Ι.Τ., οι οποίες βρίσκονται σε εξέλιξη και οι οποίες βεβαίως χρειάζονται στήριξη. Γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι ένα κομμάτι που στηρίζεται από τον τραπεζικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό και λέμε ότι αυτή η κρίση που βεβαίως δεν είναι ευχάριστη, μπορεί και για την ελληνική οικονομία όπως και για τις άλλες οικονομίες να είναι και μία ευκαιρία. Και όπως είπε και ο κ. Ανδρουλάκης πολύ εύστοχα, μπορεί αυτή η κρίση να είναι ένα στοιχείο αυτοδιόρθωσης και ανανέωσης του καπιταλισμού, είναι ένα κρύο ντους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό φιλοδοξεί να κάνει αυτό το νομοσχέδιο, κάτι βεβαίως το οποίο κάνουν και άλλες χώρες. Θα ήταν κρίμα η χώρα μας να μείνει έξω από αυτό το παιχνίδι των ρυθμίσεων.

Επιπροσθέτως, κύριε Πρόεδρε και με αυτό κλείνω, επειδή ειπώθηκε από την κ. Διαμαντοπούλου ότι έχουμε καθυστερήσει και αναφέρθηκε σε κάποιο πίνακα που κατέθεσε, σχετικά με την πρόοδο των χωρών απέναντι στις ρυθμίσεις, αναφέρθηκε ότι η χώρα μας ακόμα βρίσκεται σε καθεστώς διαβούλευσης. Θα αναφέρω ότι στον ίδιο πίνακα βρίσκεται η Γαλλία, η Αυστρία, η Φιλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Σουηδία. Απλά θα προσθέσω ότι η χώρα μας με την ψήφιση του νομοσχεδίου είναι έτοιμη να το εφαρμόσει, γιατί είναι έτοιμη ακόμα και στο επίπεδο των ρυθμιστικών αποφάσεων, οι οποίες πέρασαν από τη διαβούλευση.

Να κλείσω με το επιχειρηματικό που διατύπωσε ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Μας ανέφερε ένα παράδειγμα για το 9% που δόθηκε σε ένα κεφάλαιο 6.000.000.000 για να τοκιστεί για τρεις μήνες. Αν μη τι άλλο, αυτό το επιχειρηματικό δείχνει την αναγκαιότητα να προβούμε σε άμεσες ρυθμίσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Εσείς είπατε ότι τους τιμωρείτε με το 10% και σας έδειξα ότι είναι πολύ χαμηλό για σήμερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Για πόσο καιρό, αγαπητέ συνάδελφε, θα έχουν την αντοχή οι τράπεζες να δίνουν αυτά τα επιτόκια για τέτοιες καταθέσεις;

Και σε τελευταία ανάλυση να είστε σίγουροι ότι εάν παραμείνουμε σε τέτοιες λογικές, το κόστος του δανεισμού θα μετακλυθεί στον απλό επιχειρηματία, σε αυτόν ο οποίος συναλλάσσεται με τις τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Ο κ. Αγοραστής Κωνσταντίνος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή δεν θέλει να τιμωρήσει κανέναν. Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, θέλει να υπάρχει μία ισορροπημένη κοινωνία στην οποία να μπορεί ο καθένας να ασκεί το δικαίωμα στη ζωή και στην εργασία κάτω από όρους συμβατούς και από όρους καλούς για να μπορεί να υπάρχει ανάπτυξη.

Το σχέδιο αυτό είναι ένα σχέδιο πραγματικής τόνωσης της ρευστότητας της οικονομίας και έχει σαν κέντρο του τον άνθρωπο. Να βοηθήσει τον αγρότη, το μικροεπιχειρηματία, τις επιχειρήσεις, να μην μετακλυθεί το κόστος κρίσης στον τελευταίο καταναλωτή που είναι ο άνθρωπος.

Κοιτάζτε, υπάρχουν τρία στάδια, τρία μέρη του σχεδίου. Το πρώτο είναι τα 5.000.000.000, τα οποία πηγαίνουν για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών. Εκεί όποια τράπεζα χρειαστεί, θα κάνει χρήση. Και το κάνουμε αυτό όχι πιεστικά. Εσείς από τη μία πλευρά μας κατηγορείτε γιατί δεν τις πιέζουμε και από την άλλη πλευρά κατηγορείτε γιατί δεν μπαίνουν οι τράπεζες. Λοιπόν, αποφασίστε. Είναι η πιο ρεαλιστική πρόταση στις σημερινές συνθήκες. Ούτε κρατικοποίηση υπάρχει ούτε όμως και ελεύθερη, ασύδοτη αγορά. Υπάρχει μία μέση οδός, ισορροπία.

Οι οικονομικές συνθήκες, τις οποίες μελετάτε και θέλετε και ευαγγελίζεστε ή ο σοσιαλισμός τον οποίο επικαλείστε, πρέπει να τα επικαλείστε μετά λόγου γνώσεως και να δείτε τι έκαναν οι άλλοι ηγέτες σοσιαλιστές στην Ευρώπη. Ακολούθησαν την ίδια οδό που ακολουθούμε εμείς σήμερα.

Συνεπώς, αυτά που λέτε, τα λέτε απλώς για να καταγραφούν στα Πρακτικά. Είναι η πλέον ρεαλιστική θέση, στρατηγική, οικονομική πολιτική στις σημερινές συνθήκες.

Η δεύτερη κίνηση είναι τα μέχρι 15.000.000.000 εγγύηση που υπάρχει στις τράπεζες για να μην κλονιστεί, να υπάρξει εμπέδωση της εμπιστοσύνης στη διατραπεζική αγορά. Και τα υπόλοιπα 8.000.000.000 είναι για να δοθούν σε δάνεια στους αγρότες, στους κτηνοτρόφους, γιατί τους επικαλείστε, στους μικροεπιχειρηματίες, στους καταναλωτές, στους ανθρώπους, τα ζευγάρια που θέλουν να πάρουν δάνειο για το σπίτι. Εκεί πρόκειται να υπάρξει και σας έχει διαβεβαιωθεί -ανησυχείτε, έχετε το ψυχολογικό πρόβλημα του παρελθόντος σας- διαφάνεια, συνεχής έλεγχος σε τακτά χρονικά διαστήματα. Αυτό είναι δεδομέ-

νο, δεν θα αφεθεί χωρίς έλεγχο όλη αυτή η κατάσταση.

Τα τελευταία χρόνια, εξαιρουμένων των τελευταίων χρόνων που είναι στη διακυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, ο λαϊκισμός έχει καταστρέψει την οικονομία, έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στην οικονομία. Και σήμερα εδώ είδα μία λαϊκίστικη υπερδιέγερση από την Αντιπολίτευση. Υπήρξε ένας διαγωνισμός λαϊκισμού.

Σας καλώ σε ανταγωνισμό προσφοράς προς όφελος των πολιτών και των ανθρώπων. Σας καλώ να σταματήσετε την εικονική πραγματικότητα και να έρθετε στην πραγματική πολιτική και στην πραγματική οικονομία την οποία επικαλείστε με λόγια και η Κυβέρνηση την κάνει πράξη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστώ τον κ. Αγοραστό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από τα Γυμνάσιο Σκάλας Λακωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 31 Οκτωβρίου 2008 και της Δευτέρας 3 Νοεμβρίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Παρασκευής 31 Οκτωβρίου 2008 και της Δευτέρας 3 Νοεμβρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.52' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 2008 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής προς τιμήν των Ελλήνων Ολυμπιονικών των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: i) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2006 και ii) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2006, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

